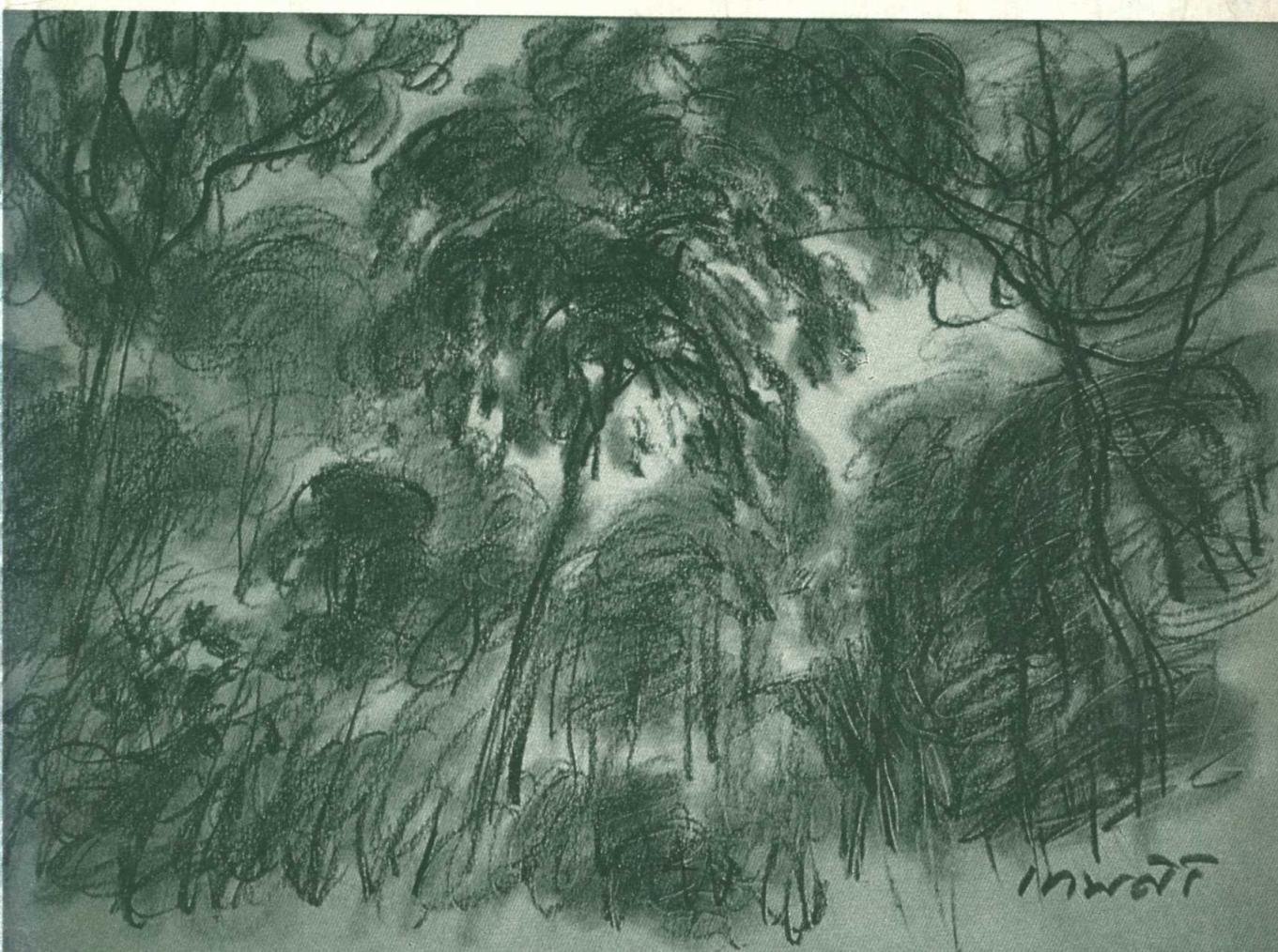

ສົຊີຍຮຣມ

* ຄຸນໜ້າງສື່ອ * ລັບທີ ២៥ ປີທີ ៤ ມກຣາມ - ມິຖານາ ២៥៧៨

ເກພະໄຕ

- ▼ ຕັກຕາພິກາຣ ▼ ກາຣບຣລຸຮຣມ ▼ ສັມກາຣບາມີກັບສັງຄມກລີຢຸດ ▼
- ▼ ຂຶວີໃໝ່ຂອງເຍາວຊານທີ່ຄູ່ນຍົມພັດນາຫົວວັດເຫັນມົງຄລ ▼
- ▼ ປະຊຸມສຕຣີໂລກທີ່ປັກກິ່ງແລະເສີຍອຸທຣຣນ ▼ ກ້າວຂ້າມປະຕູສູ່ຄວາມໜວງ? ▼
- ▼ ດຣມຍາຕຣາເພື່ອສັນຕິພາບແລະຫົວີຕ ▼ ກາຣເຢີນຮູ້ຂັ້ນແຮກແບບພຸທ່າ - ທານ ▼
- ▼ ການລົງຄຣບຮອບທຄວຽບຂອງອາຄຣມວງຄໍສົນທີ ▼
- ▼ ການສືບຂະຕາແກກກຣມເພື່ອສັງຄມທາງເລືອກ ▼

ผู้จัดทำ

กลุ่มเสียงธรรมร่วมกับคณะกรรมการศาสนาเพื่อการพัฒนา (ศพพ.)

การเป็นสมาชิก

เสียงธรรม ขอกาเนยแพร์ปีลัง ๔ ถนน ค่าสมัครสมาชิก ๑๐๐ บาท
ต่อ ๑ ปี ประสงค์จะบกรับเป็นสมาชิก โดยส่งอนันต์หรือตัวแลกเงิน
ในนาม นายพิภพ อุดมวิทิชพงศ์ หมายเลขที่ ๑๙๕ ซอยวัดทองนพคุณ
ถนนสมเด็จเจ้าพระยา คลองสาน กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐ ป.น.คลองสาน

กลุ่มเสียงธรรม

เกิดขึ้นจากการรวมตัวของพระภิกษุและพรา瓦สัญห์ที่มีใน
พระพุทธศาสนาและสภาพของสังคมไทย มีความประสงค์จะประยุกต์ใช้
ศาสตร์ธรรมเพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมอย่างสมมัย นักหนែนจาก
การประสานงานและเกื้อหนุนกำลังใจซึ่งกันและกันในการทำงานเพื่อ
สังคมในด้านต่างๆ แล้ว สักปัจจะเฉพาะยึดประกาศหนึ่งของกลุ่มฯ ก็คือ
การเพียรพยายามประยุกต์ธรรมเพื่อเป็นข้อสรุปปฏิบัติเพื่อชัดเจ้า
ตนเอง โดยมุ่งประยุกต์ธรรมสุขของสังคมและเพื่อสมดุลของระบบโลก
ภาย การลดและพยายามงดเว้นจากอบายมุขสมัยใหม่ เช่น บุหรี่
เครื่องดื่มประเภทยาชูกำลัง น้ำอึดлом กาแฟพลัสติกและไฟฟ์ เป็นต้น

ผู้มีความสนใจ ติดต่อสอบถามรายละเอียดได้ที่ฝ่ายประสาน
งานกลุ่มเสียงธรรม ๑๙๕ ซอยวัดทองนพคุณ ถนนสมเด็จเจ้าพระยา
เขตคลองสาน กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐ โทร. ๐๘๑-๘๔๔๔ และ ๐๘๑-๘๔๕๐

คณะกรรมการศาสนาเพื่อการพัฒนา (ศพพ.)

ก. บัญชีมือ พ.ศ. ๒๕๖๒ มีวัตถุประสงค์เพื่อ

๑. ประสานงานระหว่างบุคคล กลุ่มบุคคลและหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยว
ข้องกับศาสนาและการพัฒนาเพื่อดำเนินมานร่วมกัน
๒. แลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้ความเข้าใจเรื่องศาสนาและการ
พัฒนา พร้อมทั้งศึกษาแนวทางร่วมกันในการทำงาน
๓. ฝึกอบรมและสร้างหาทรัพยากรบุคคลและวัสดุอุปกรณ์ ที่จำเป็น
ส่งเสริมหน่วยงานซึ่งต้องการการเกื้อหนุนตั้งกล่าว

เสียงธรรม

เป็นจดหมายข่าวมีวัตถุประสงค์
เพื่อแลกเปลี่ยนความคิด ความรู้
และประสบการณ์
การประยุกต์หลักธรรม
มาใช้กับชีวิต และส่งเสริมมั่นคง
ก้าวไปหมู่บ้านพบรัฐและชาวสากล

บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา
นายอุ่น บัทมกาล

คณะสารนิยกร
ฝ่ายสงฆ์

พระครูสังฆวิชัย
พระอธิการหัวหิน อนันต์
พระอธิการวิทยา จิตดมมิ
พระมหาประจวบ ปัญญาทิป
พระมหาโนนันท์ สุกามมิ
พระมหาจิต ฉุ่น
พระไพบูลย์ วิเศษ
พระสุทัค วชิรญาโณ

ฝ่ายราษฎร

นายลันติสุข ไสกันติริ
นายนิพนธ์ แจ่มดาว
น.ส.ปัณฑิตา ยรรยงชัยหุทธ
นายปรีดา เรืองวิชาชาร
นายพิภพ อุดมวิทิชพงศ์
นายสมเกียรติ มีธรรม
นายราพงษ์ เวชมาลีนันท์
น.ส.ภกัญญา สรุวรรณสวัสดิ์

สารบัญ

๒๔	สารโนมโรง		
๒๕	จดหมายสายธรรม		
๒๖	หน้าแรก	ศึกษาพิการ	
๒๗	บทนำ		
๒๘	ปฐกธรรม	การบรรลุธรรม (๒)	นาโภกิกขุ
๒๙	ประยุกต์ธรรมเพื่อสังคม	ชวนวิจารณ์งานสังฆอาสา	ปรีดา เรืองวิชาธร
๓๐		สัมภาระนีกับสังคมกลីមុក	'ເໝານັນທວ'
๓๑		อาสาสมัครชาวพุทธเพื่อสังคม	ໄດ້ອານາ ວິນສັດນ
๓๒	อนุพินเชิญธรรม	ທັນສຶກຍາກັບຄຸນສັງຈະຍໂສຮ	ນິ້ນ ອິນໃຈ
๓๓	กระแสใหม่	ទີ່ວິໄມ່ຂອງເຫວານທີ່ຖຸນຍິ່ພັນາຊື່ວິວດແພນຂຄລ	ສຸກພຣ ພຸ່ມພວງ
๓๔		ທຶນຂະພິດທີ່ຖຸກປັນເປັນໜີ່ນ	
๓๕	ทุกชั้นชั้งของสังคม	ເມື່ອໄທບົດເອດສີເປັນອັນດັບສາມຂອງໂລກ	
๓๖	มองตลอดหน้าต่างวัด		
๓๗	ศตรีและเด็ก	ประชุมศตรີໂລກທີ່ປັກິ່ງແລະເສີ່ງອຸທອຣນ໌	'ກອງສາරາ'
๓๘	ศูໜ່າງສືອเชิญธรรม		
๓๙	บทกวี	ຊຸຖານອັນເປົ້າວົງ	ຕີ່ ນັກ ສັນໜໍ ຮອນ ນຸ້ອີ ຄົງວິໄຈນໍ ແປລ
๔๐	พุทธศาสนาในโลกกว้าง	พระสันตะปาปาครองจะมีไหัวพริบมากกว่านี้?	ແສໂຮດີ ປີເປີສ
๔๑		ກ້າວໜ້າປະຕູກ່ຽວໜ້າ	ກອງສາරາ
๔๒		ธรรมยาตราเพื่อสันติภาพและชีวิต	พระໄພຄາລ ວິສາໄລ
๔๓	มุมมองใหม่	การเรียนรู้ชັ້ນແຮກແບບພຸຖ - ทาน	ສ.ຄົວກັບຍໍ
๔๔		พระธรรมปິຈູກ(ປຸດຸໂໂຄ)ກັນງາວລັດສັນຕິພາບໂລກ	ສ.ຄົວກັບຍໍ
๔๕	ปักใจ	งานทดลองครบรอบพศวารຍของอาทรมวลค์สนิท	
๔๖		งานສືບຜະຕາແກ້ກ່ຽວມື່ງ	
๔๗	ประการแจ้งความ	พระประชุมพุทธศาสนาສິນພັນນີ້เพื่อสังคมนานาชาติ	
๔๘		และการที่ເກີ່ມເນື່ອງ	
๔๙		ปฐกถาโภນເຄີນທອງ ๒๕๓๘	
๕๐		ນັ້ມທາງ ອ່ອນດຳ	ສ.ຄົວກັບຍໍ

เปิดช่วงศักราชใหม่ที่เพิ่งผ่านพ้นมาได้ไม่นานนี้ สำหรับการพระนักพัฒนาของเรานี้ มีข่าวไม่สู้ดีนักประการหนึ่ง ท่านพระครูสุภารวัฒน์ จากการกร่างงานอย่างหนักและสุขภาพที่ทรุดเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ได้ล้มเจ็บเป็นลมหมัดศติอย่างกะทันหัน ศิษย์หาดีองค์ท่านส่งโรงพยาบาลโดยทันที และส่งต่อมายังโรงพยาบาลในกรุงเทพฯ โดยนิชชา เนื่องจากอาการเพียงหนัก

ถึงบัดนี้ ท่านยังนอนพักรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ รอการพิจารณาว่าควรจะผ่าตัดหลังคีหรือไม่ เพราะปัจจัยเสี่ยงและหายมีมากพอๆ กัน

เศรษฐรัตน์ หลานบันก่อนกล่าวถึง “พระศิริสยาม” รูปนี้แล้ว รายงานของนายปรีดา เรืองวิชาชร.ได้เอ่ยถึงท่านบอยครั้ง ด้วยท่านเป็นศคณ์หลักสำหรับกลุ่มสังฆอาสาพัฒนาแห่ง อ.กุศล จ.ยโสธร

แม้บัดนี้ในยามอาพาธ งานที่ท่านทำอยู่ในพื้นที่อาจเชื่องชั่ลงไปบ้าง เราอาจจะได้ส่งกำลังใจแด่พระคุณท่านให้หายจากการป่วยโดยไว หากได้อ่าน “ชวนวิจารณ์งานสังฆอาสา” ของ ปรีดา เรืองวิชาชร.ใน **เศรษฐรัตน์** ฉบับนี้ อาจทำให้ได้รับทราบความเคลื่อนไหวของกลุ่มพระสงฆ์ทั่วภาคใต้ในช่วงที่ผ่านมากไม่น้อย

gapayntroraiy เรื่องหนึ่งซึ่งเกรียกรามมากขนาดนี้ สะท้อนถึงปัญหาการเผยแพร่องค์ของยาเสพติดในหมู่วัยรุ่นได้เป็นอย่างดี ปัญหานี้ไม่เพียงเกิดเฉพาะครุณวัยในเขตเมืองแล้ว หากตามชนบท ยาเสพติดก็เริ่มแพร่หลายเข้าไปมากนัก เป็นพิษภัยต่อทรัพยากรอันทรงค่าของชาติและประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง

โดยเฉพาะผู้ที่เสพยาในgapayntroraiy เรื่องนี้เป็นกลุ่มเด็กผู้หญิงด้วย ยิ่งสะท้อนให้เห็นภาพอันน่าสะเทือนใจของสังคมได้อย่างเป็นอย่างดี

พระเราจะมีบทบาทอย่างไรในเรื่องนี้

“สุภาพร พุ่มพวง” ไปสอนตามท่านพระครูมกุลวรัตน์เกี่ยวกับโครงการศูนย์พัฒนาชีวิตใหม่ วัดเทพมงคล ที่รับนักศึกษา โดยอาศัยสถานที่ในวัดเทพมงคลเอง นับว่าเป็นชีวิตดีๆ ต่อความพยาบาลของท่านพระครูฯ ที่อาศัยศาสนธรรมเข้าจรรโลงสังคมให้พากเพียรที่จะทำได้

เรื่องสุดท้ายที่อยากระแนะนำเป็นบทความและบทแปลที่เกี่ยวข้องกับกรณีการเขียนหนังสือพิมพ์ถึงองค์

บรมศาสตรและพระพุทธศาสนา โดยประมุขคริสตศาสนารักนิกายโรมันคาทอลิกองค์ปัจจุบัน

เรื่องนี้นับว่าคื้นคืนกันค่อนข้างมากในต่างประเทศ โดยเฉพาะในประเทศไทยลังกา ดินแดนแห่งพุทธศาสนาที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งในเอเชีย พระธรรมะกระทิ่นต่างแสดงกิริยาตอบโต้ข้อความเหล่านั้นด้วย มาตรการที่ค่อนข้างรุนแรงก็การกว่าบท ไม่เข้าร่วมสังฆกรรมใดๆ ในระหว่างการเดิจเมืองประเทศไทยลังกาของพระสันตะปาปาองค์นี้ ในกลางเดือนกรกฎาคมเดียวกัน ด้วยบรรดาชีวิษีลังพุทธศาสนาในครั้งนี้ของพระองค์ แสดงถึงความเข้าใจอันตื้นเขินที่นิ่ติอพุทธศาสนายิ่งนัก

คุณเมื่อนบนทบทพระสงฆ์เราที่มีต่อการพัฒนาในด้านต่างๆ ของสังคม จะเริ่มแพร่หลายมากขึ้นเรื่อยๆ รวมทั้งในด้านสิ่งพิมพ์ภาษาต่างประเทศ เมื่อเร็วๆ นี้ทางคณะกรรมการเผยแพร่และส่งเสริมงานพัฒนา(ผสพ.) ได้จัดพิมพ์หนังสือออกมาเล่มหนึ่งคือ *Seeds of Hope* อันเป็นการรวบรวมบทความอังกฤษของคุณสนิทสุดา เอกชัย นักเขียนสารคดี มีอุดมังแห่งหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์

ในนั้นกล่าวถึงท่านพระครูพิธประชานาถ องค์ประธานกลุ่มเสียงธรรมของเรากับงานพัฒนามุนย์ที่บ้านท่าสว่าง และกรณีของท่านพระครูสังฆวิชัย (สมนึก นาโภ) ซึ่งเริ่มจากการจับงานสมุนไพรและขยายออกสู่การรักษาป่าชุมชน เป็นหนังสือน่าอ่านอีกเล่มหนึ่งครับ

ในช่วงสองเดือนนี้ คือช่วงความต่อกราม ท่านพระไพศาลา วิสาโล แห่งวัดป่าสุคโต และพระสันติกร แห่งสวนโมกพาราม ร่วมกับพระธรรมูฐธรรมและกรรมการของกลุ่มเสียงธรรม ได้จัดการอบรมหลักสูตรสำหรับพระนักพัฒนารุ่นใหม่ขึ้น เป็นช่วงระยะเวลาเจ็ดวันติดต่อกันสองช่วง

นัยว่าตกลุ่มประสงค์เพื่อฝึกปรือให้พระคุณเจ้าสามารถเพิ่มพูนทักษะในการมองและแก้ปัญหาสังคม โดยอาศัยมุมมองจากพุทธศาสนาได้อย่างลึกซึ้ง ซึ่งเรื่องนี้นับว่าสอดคล้องกับงานที่เป็นพันธกิจของชาวเสียงธรรมเรามาตลอด ที่จะพยายามฝึกฝนพระนักพัฒนารุ่นใหม่ๆ ขึ้นมาทดแทนพระธรรมะเหล่าหлыรูป

ที่นำประทับใจในงานอบรมทั้งสองครั้งนี้ พระคุณเจ้าทั้งสองที่เป็นแกนหลักในการจัด ได้พยายามประยุกต์วิธีการและเนื้อหาใหม่มาเพื่อทำให้รูปแบบการอบรมน่าสนใจยิ่งขึ้น เรื่องนี้ทางเสียงธรรม จะได้หาโอกาสเขียนรายงานเพื่อสนับสนุนให้ทราบต่อไป

เขตตอนเกี้ยม สวนโภกพาราม
อ.ไชยา จ.สุราษฎร์ธานี

เจริญพร ผู้รับผิดชอบบ่อถังน้ำ“ถังน้ำสีอิฐขิธรรม”

หนังสือที่อตามาขอไว้ตามรายการของ **เสธิธรรม** เล่มที่ ๒๓ ปัจจุบันได้รับ เพราะเพื่อนบ้านไปเมื่อไม่กี่วันมาดู แต่เมื่อได้รับเล่มที่ ๒๔ ก็ได้ขอมาใหม่อีก หากไม่ขัดข้องจะได้รับ ก็ขอให้ส่ง **ใบเอกสาร มีที่หนึ่ง** ของ สองสถาบันมาให้ด้วย ตามที่อยู่ข้างต้น

พระกิตติศักดิ์ กิตติโสภโณ

สวนป่า อ.เมือง สุราษฎร์ธานี

เจริญพร เจ้าหน้าที่ถังน้ำสีอิฐขิธรรม

อตามาอยู่ในป่า เพื่ออยู่ไปที่วัดแห่งหนึ่ง พบน้ำสีอิฐขิธรรม เลยขอเอามาอ่านในป่า อยากจะอ่านเล่นต่อๆ ไปอีก (ได้อ่านฉบับ ก.ก.-ก.ย. ๓๑) ในสำนักที่อยู่ไม่มีหนังสือธรรมะและเข้าว่าในวงการอ่านเลย และขอหนังสือ **ดวงตะวัน ดวงใจฉัน** หนึ่งเล่ม ขออนุโมทนาและขอบคุณล่วงหน้า

พระปิยะ พิริฒโน

หนังสือจัดส่งไปแล้วครับ

หมู่บ้านตะเกียง ต.หนองแก
อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

เจริญพร คุณพิภพ อุดมอิทธิพงษ์

ด้วยอตามาต้องการหนังสือตามรายการดังนี้ คือ **ธรรมบรรยายของโกเงินก้า และใบเอกสาร มีที่หนึ่ง** ของสองสถาบัน โดยได้ส่งปัจจุบันจำนวนเงิน ๑๗๕ บาท มาด้วยแล้วขอได้โปรดจัดส่งหนังสือไปตามที่อยู่ข้างต้น จักอนุโมทนาบาย

องค์เนื่องจากอตามาได้เคยขอใช้หลักเกณฑ์ปฏิบัติสำหรับบริการถังน้ำสีอิฐขิธรรมมาแล้ว แต่ไม่ได้รับการพิจารณา จึงไม่ขอรับบริการนั้น

พระเสถียร พิริฒโน

ผนขออีบันตรองนี้จะครับว่า ถ้าปฏิบัติตามเกณฑ์ของถังน้ำสีอิฐขิธรรมแล้ว พระคุณเจ้าทุกรูปจะต้องได้รับหนังสือเหล่านั้นโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆทั้งสิ้น ยกเว้นถ้าจะขอเป็นเล่นที่สอง พระคุณเจ้าจะต้องพิจารณาหนังสือเล่มแรกมาเสียก่อน ในกรณีของพระคุณเจ้าที่ว่าไม่ได้รับการพิจารณาตามเกณฑ์นี้นั้น อาจจะเป็นเรื่องขัดข้องในการซักส่องบางประการผู้ใดสอบดามเป็นการส่วนตัวไปยังพระคุณท่าน เพื่อความกระช่างในเรื่องนี้ต่อไป - สาระ

๗ ตุ๊กตาพิการ

ตุ๊กตาเป็นเสมือนของเล่นที่ขาดไม่ได้เลยสำหรับผู้ที่อยู่ในวัยเยาว์ แม้จะผู้ใหญ่แล้ว บางคนก็ยังคงคลั่งไหล เพลิดเพลินกับการพิศวงหรือเล่นกับตุ๊กตาหน้ารักแบบต่างๆ ไม่ได้อยู่ดี ในทางการค้าบริษัทต่างๆ พากันผลิตตุ๊กตาออกแบบหลายแบบ หลายขนาด โดยส่วนมากจะเน้นความสวยงาม น่ารัก และอ่อนโยนเป็นหลัก แต่ที่สองก็มีเช่นเดียว นี่ บริษัทผลิตของเด็กเล่นแห่งหนึ่ง แทนที่จะผลิตตุ๊กตาสวยงามเหมือนอย่างที่นิยมกันออกมากอย่างเดียว กลับผลิตตุ๊กตา “พิการ” ไม่สมประกอบ ออกแบบด้วยซึ่งเมื่อจับไม่ทราบว่าจะประสบความสำเร็จทางด้านการตลาดหรือไม่ แต่ความคิดเบื้องหลังการผลิตตุ๊กตาพิการนี้ออกแบบ นับว่านาสนใจไม่น้อย

นายวิคเตอร์ ลู ได้นำตุ๊กตา “พิการ” ที่บริษัทของเขาริบบิ้งผลิตออกแบบเป็นครั้งแรก เข้าแสดงในงานแสดงของเล่นและงานสัมนาชาติ ซึ่งจัดขึ้นที่ประเทศไทย ร่วมกับตุ๊กตาสวยงามอื่นๆ ที่บริษัทผลิตขึ้นมา โดยตุ๊กตาพิการหลายตัวที่เขานำออกแสดงครั้งนี้ มีชื่อและสัญชาติ ด้วย เพราะเป็นการสร้างเลียนแบบเด็กในประเทศไทยต่างๆ ที่ต้องพิกลพิการอย่างน่าสงสาร

“ชูเซน” เป็นตุ๊กตารูปเด็กชายสามขวบจากประเทศมาเลเซีย ซึ่งมีนูกใหญ่โตวางกับขา ถือไปเป็นตุ๊กตาชื่อ “ดันปี”. จากประเทศได้หัววัน ซึ่งเป็นเด็กมีอายุประมาณ ๕ ขวบ และมีปากแยกจากกันเหมือนกับกระต่าย นอกจากนี้ยังมี “จอนนี่” จากประเทศจีน ซึ่งเป็นเด็กผู้ชายในหน้าเขียวเหมือนงู รวมทั้ง “โภเวอร์” เด็กอมริกัน

“เด็กๆ ทั่วไปสามารถเรียนรู้จากการเล่นตุ๊กตาได้ พ่อแม่จึงควรสอนให้เด็กฯ ยอมรับตุ๊กตาเด็กที่โใจร้ายเหล่านี้ และให้ความรักและความเอาใจใส่ ต่อพากษาด้วย”

ผู้มีใบหน้าบวมโ侗侗ลักษณะด้วย

ลูบอกรว่างบันดาลใจที่ทำให้เขารังสรรค์ตุ๊กตาพิการเหล่านี้ขึ้นมา เกิดเนื่องจากความสะเทือนใจในการอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ของเขาวง “ความคิดแกร่งมาระบบที่จะให้มีอยู่ที่แล้ว เมื่อได้อ่านบทความภาษาจีนเกี่ยวกับมนุษย์ในประเทศจีน” เขานอก

ในบทความนั้น ไม่มีการลงรูปประกอบของหนุ่มน้อย ซึ่งมีรายงานว่าอาศัยอยู่ในชนบทเศษ眷อาโอ้ไว้ด้วย ลูจึงต้องใช้จินตนาการของเขาวงในการออกแบบตุ๊กตาเด็กหน้าบวม

“กรณีเด็กของมาเลเซียที่เป็นที่รู้จักกันดี เขายังได้รับการผ่าเอวจมูกที่ใหญ่บวมออกเมื่อเร็วๆ นี้เอง” ลูกล่าว

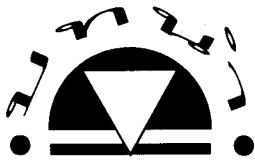
ลูบอกรว่า เขายังต้องการให้คนทั่วไปได้รับรู้เกี่ยวกับโศกนาฏกรรมในชีวิตของเด็กเหล่านี้ บ้าง ด้วยการจำลองหน้าตาของเด็กเหล่านี้ออกแบบเป็นตุ๊กตา

“เด็กๆ ทั่วไปสามารถเรียนรู้จากการเล่นตุ๊กตาได้ พ่อแม่จึงควรสอนให้เด็กฯ ยอมรับตุ๊กตาเด็กที่โใจร้ายเหล่านี้ และให้ความรักและความเอาใจใส่ ต่อพากษาด้วย”

นายลูกล่าว เขายังบอกอีกว่า เขายังให้ลูกสาวอายุ ๑๓ ขวบและลูกชายอายุ ๕ ขวบของเขาวงเล่นตุ๊กตาพากันด้วย

Assosiated Press, ช่อง
๑๔ ม.ค. ๒๕๓๘

สามหาความรักในสังคมพุทธ

ถ้า เรายังพิจารณาคำว่ารักกันให้ถ้วนถ่องแท้แล้ว
อาจบังเกิดความรู้สึกสะกิดใจขึ้นมาบ้างก็ได้ว่า ความ
หมายในทางที่เป็นดั่งนั้นตัวลังของคำๆ นี้ ไม่น่าจะมีมา
แต่ดังเดิมในบริบทของสังคมอย่างเราๆ ทางภาษาเป็นไป
ได้มีอยู่มากกว่า เมื่อพระเราไม่อาจสรรหารถ้อยคำอื่น
อันมีความหมายใกล้เคียงมาใช้เรียกความรู้สึกสะเทือน
ใจหวั่นไหวอย่างลึกซึ้งในทางสิ่งเหล่านี้ของอีกัวฒธรรม
หนึ่งได้ต่างหาก เพราะความรู้สึกทำนองนี้ย่อมเป็น
หัวใจแห่งความนึกฝันของคนในสังคมตะวันตกที่สั่งสม
มาอย่างชับช้อนต่อเนื่องต่อ กันมานับร้อยนับพันปี
โดยความฝันเหล่านี้ ได้นำมาแสดงออกในทาง
วรรณศิลป์และศิลปกรรมอันวิลศอัลการ เป็นเช่นนี้
เราจึงพยายามหาคำแทนความรู้สึกพื้นๆ ขึ้นมาคำหนึ่งแล้ว
ใช้ความหมายอื่นไป เป็นการปรับใช้ไปลงๆ ก่อน

ในโลกตะวันตก อารมณ์ความรู้สึกนับเป็นช่นวน
คอกให้ญี่ปุ่นที่ใช้จุดความบันดาลใจต่างๆ มากมาย สังคม
และผู้คนก่อนยุคที่จะถูกปฏิวัติโดยวิทยาการวัดถู จึง
มองตนเองและโลกแวดล้อมด้วยแง่งขยายแห่งความรู้สึก
แต่หลังการเข้ามาของเครื่องจักร โอบอ้าและล่านนาพิกา
พวกเขาก็เปลี่ยนมาใช้ไม้บรรทัดในทางเหตุผลแทน
หากแต่มาตรการนั้นๆ ถูกนำมาใช้ซึ่ง ดวง วัด และ
คำนวณนับแต่กับวัสดุถึงของรอบตัวเท่านั้น ที่เป็นภัย
ในนั้นยังคงสงวนเนื้อที่ของอารมณ์ไว้ เมื่อเป็นเช่นนี้
สังคมบ้านเมืองของฝรั่งจึงเดินไปด้วยกำหนดกฎเกณฑ์
โดยโลกแวดล้อมก็มีกฎหมายแห่งการคำร้องอยู่ทางธรรมชาติ
ซึ่งล้วนดำเนินไปบนครรลองของเหตุผล ตรงกันข้าม
กับจิตใจอันเป็นส่วนนามธรรมของปัจเจกชนที่ต้องเป็น^๔
อิสรภาพเสรี ชนิดไม่ต้องอยู่ในร่องรอยใดๆ ย่างน้อยใน
ระดับของสามัญชนก็ต้องเป็นให้ได้เช่นนี้ หากแต่ผู้ใด
เป็นถึงขั้นศิลปินอันเป็นบุคคลที่คำร้องสถานะพิเศษ

การดำเนินชีวิตของพากเจ้ายอมจะผุ่งไปแต่ในทาง
อารมณ์ล้วนๆ เลยทีเดียว

เมื่อยัง เสธีร์โกเศก กับตรี นาคประทีป ส่องสาหาย
แห่งวรรณศิลป์ไทย ด้วยสินใจแล้วลงมือเปลกามนิต
นิยายอิงพุทธศาสนาที่แต่งโดยนักเขียนชาวเดนมาร์กนั้น
ผู้แปลมีมติค้องกันในทางปรับแก้เนื้อความของนิยายใน
ทางตอนเพื่อความถูกต้องเหมาะสม ยกเรื่องหลักลักษณ์
ธรรมและปรัชญาของพุทธศาสนาและศาสนาอื่นเสียแล้ว
แม้ในตอนเริ่มเรื่องที่กล่าวถึงการเสด็จสู่ครุฑสินารา
ผ่านดินแดนราชคฤห์ เพื่อการเสด็จดับขันร์ปวินพาน
ของพระพุทธองค์ ซึ่งผู้ประพันธ์กำหนดให้ในดวงทัย
ของพระบรมศาสดา รู้สึกสัญญาอวารณ์ต่อภาพแห่ง^๑
เบญจคิรินครอันหลังเด่นนี้จะมิได้เห็นอีก จนกล้ายเป็น^๒
ความพลุ่งพล่านใจอันทรงจำต้องสะกดกลั้น แต่ผู้แปล
กลับดอคนเนื้อความตรงนี้อย่างสันๆ แล้วแก้คำเสียใหม่
ให้เป็นไปในทางทรงปองธรรมสัจวะ ดังพระอุทกานว่า
“คุก่อน ราชคฤห์อันเป็นนรภarenเบญจคิริ มีปรมณฑล
คงงานตระการ อุดมด้วยนาสาลีและมหาศิริอันน่า^๓
เบิกบานหาฤทธิ์เราได้แล้วในครั้งนี้เป็นปัจฉนิทศนาการ”
นี้เอง

โดยที่ในบทประพันธ์เรื่องเดียวกันนี้ขังได้ແສດງถึง
อุดมการณ์ในทางความรักของพระและนาง ซึ่งสมัคค
ใจพร้อมที่จะรับเอาความทุกข์ทรมานอันอาจพึงบังเกิด
แต่การนั้น แล้วอุปนາให้ความรักมีสีคำดำนิลศุจดังศอ
แห่งพระศิริ ที่ยอมทราบท่านพิษแพคลาญพระราties
รักต่อสรรพสัตว์ในโลก ซึ่งฟังได้เป็นครกไว้อันให้ผล
ในปัญญาเปรียบเทียบเสียงยิ่งกว่าความอรามณ์รู้สึก
ประเภทสะเทือนหัวใจ แต่ที่เป็นส่วนสรุปสังฆธรรม
ความรักอันแสดงอยู่ในเรื่องนี้น่าจะเป็นตอนที่พระศาสดา
เมื่อฟังความทั้งหมดคงลง ด้วยทรงไว้ซึ่งพระมหา

กรุณาได้กล่าวเตือนสติมานพกานนิตามอธรรมของพระคยาที่ว่า อบปีเขหิ สัมปโยโภคฯ ปีเขหิ วิปโโภคฯ ซึ่งสำหรับชาวพุทธทั่วไป นือกจะเป็นปกติทุกๆ แต่ผู้ประพันธ์ถึงกับกำหนดให้กานนิตามทางจิตของค่ากล่าว พร้อนทั้งสารเรศริญในความลึกซึ้งที่เดียว

ในวรรณคดีฉบับยิ่งใหญ่ระดับมหาพ่ายของพุทธศาสนาเอง อาทิ **เสนาหวานนท** ซึ่งมีอัศวโนยเป็นผู้จานนั้น อันมีที่มาแต่เรื่องของพระนันทกระในพระสุดต้นคปญา ส่วนนิทานและธรรมบทที่กล่าวถึงความอาลัยรักของนันทกุมารพุทธอนุชา ซึ่งจำต้องพากจากนางชันบทกัลยาณเพื่อเสร็จตามพระบรมศาสดาจนถึงแก่ต้องออกบวชในวันที่มีพิธิอวานนงคลนั้นเอง ในเรื่องแสดงถึงความขัดแย้งในใจระหว่างความใคร่คิดถึงต่อนางชันบทกัลยาณกับวิธีชีวิตแห่งการประพฤติพรมจรรย์ จนพระพุทธองค์ต้องใช้พระฤทธิ์แสดงภาพนาอัปสรหั้ง ๕๐๐ ให้ปรากฏเปรียบเทียบกับนางลิงอุ่นซึ่งเสนอความด้วยนาที่พากามา เพื่อพระนันทจะได้พาไปเรียนในการปฏิบัติให้เข้าถึงธรรมซึ่งกว่าไครจะนาไว้โดยวิจิตรกรรม ในท้ายที่สุดก็ลงเอยด้วยความรู้สึกเมตตาในหมู่สรรพสัตว์ จนดำเนินเข้าสู่ความเข้าใจในพระไตรลักษณ์ และจบลงที่การช่วยเหลือผู้อื่นให้พ้นจากทุกข์ภัยอันเป็นอุคุณคติของพุทธศาสนาในฝ่ายของมหายาน

ในงานนอุนิกรรมความคิดผืนของเรนาอง แทนจะไม่ให้ความสำคัญกับอารมณ์สะเทือนใจในทางความรัก เอาเลย จะมีเพียง **พระสอ** ที่นำมานแต่งเป็นลิลิต ซึ่งนั้นก็เน้นไปที่กลวิธีทางวรรณศิลป์ เมืองนิราศที่มีชื่อเสียงทั้งหลายไปถึงเหลือเชื่อของความหวาน ที่ดำเนินเรื่องอย่างเบรี่ยนเทียบในทางชัมภูนไม้และของกินมากกว่าสำหรับเรื่องราวแพร่หลายในหมู่น้ำชาบ้านซึ่งมีชื่อเสียงในทางชิงรักหักสาวาเท่นกับรื่อง **ชุมนรังชุนเยน** นั้น มักถูกยกมาอ้างกล่าวหาโถมตือญี่สุ่นอย่า ว่าวันทองสองใจ เมื่อตอนพุดถึงเรื่องความรัก ก็กลับแสดงถึงนัยสำคัญอันต่างออกไป ดังตอนที่ว่า

พระรัศสามความหลักไปทันใด หรือสิงไพร้าครให้วาหา
จะรักษาผู้ฝังกล้าวยา
ตามใจจะให้ดังว่าจะ
แต่เมื่องหน้าตาเด็ดไป

จะว่ารักชุ่มหังกระไรได้
รักพ่อห่วงลูกดังดวงดาว
ความรักชุ่นแผกแก่สนรัก
สุลามากบุกป่าด้วยกัน
ชุ่มหังแต่ถูด้วยกันมาก
เงินทองคงไว้ให้คร
จะน้วยเล่ากีเลือดที่ในอก
ทุกพลาด้วนหางเริ่รัว
ด้วยร่วมยากหากกินเดียดันที่
สารพันดออมคนมองใจ
คำหนักหได้รับให้ด่องไม่
ทำให้ใช้สอยเห็นของด้วย
กีหอยบยกรักเท่ากันกับผ้า
ความกลัวพระอาทญาเป็นพันไป

นี้ย่อมเพียงพอต่อการส่อแสดงถึงความรักที่เนื่องอยู่กับเหตุผลในทางหน้าที่และความรับผิดชอบมิใช่หรือ

เป็นไปได้ใหม่ว่า ความหมายของความรักเกิดแปรเปลี่ยนไปในทางการขยายตัว เมื่อโลกทัศน์ไทยได้เริ่มคุกชั่งเจาความคิดของตะวันตกเข้ามาไว้ โดยเฉพาะวรรณกรรมของต่างประเทศที่เกิดการเปลี่ยนแนวค่านิยมไปในสภาวะการณ์ทางสังคมแบบใหม่ที่รู้จักกันในยุคโรมันติก จนทางฝ่ายเราเกิดวรรณกรรมประเภทด้วยรักดอกโศกคิดตามมา จนปัจจุบันก็ยังคงว่าขวนพันกระแสนี้ไปไม่ได้

เพราะฉะนั้น ความพยายามในอันที่จะประหน้าทาก็เป็นค่าว่าความรักที่องค์ลินอยอย่างฟรัง ให้กล้ายกลับนามีความหมายแบบพุทธอย่างที่ทำๆ กันนี้ก็นับว่าดีอยู่ หรอก แต่ถึงสำคัญกว่านั้นก็คือ ความสัมพันธ์ในทางคุณธรรมระหว่างมนุษย์อย่างไทยฯ นั้น เราล่วงรู้ดีกันดี หนาบางชัดเจนแล้วหรือ นี่มีต้องอย่างถึงปรีชาแตกต่าง ในบรมธรรมแห่งเรื่องความเมตตากรุณา ที่ถือว่าเป็นพื้นฐานในทางอริยมรรคของพุทธศาสนาเลยก็ได้ ด้วยหากปราศจากซึ่งความเข้าใจในเรื่องเหล่านี้แล้ว ความพยายามทั้งหลายทั้งปวงนั้น จะมีค่าเสนอเพียงการรณรงค์ให้คุณนั้น ซึ่งเป็นอุบَاหังผลการแบ่งสรรบันส่วนในทางตลาดมากกว่าประโยชน์อย่างอื่น

ບຸດ ຄລທັງຫລາຍໃນໄໂລກນີ້ ໂດຍມາກມີ ຄວາມເຂົ້າໃຈ (ຄວາມເຫັນ) ວ່າດ້ວຍນີ້ມີຢູ່ພວກໜຶ່ງ ອີກພວກໜຶ່ງເຂົ້າໃຈວ່າໄນ້ມີຢູ່ ພວກທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າ ດ້ວຍນີ້ມີຢູ່ນັ້ນເຫັນຢູ່ໃນປັຈຸບັນນີ້ວ່າ ສິ່ງ ດ່າງໆ ປຣາກກູ່ຢູ່ ນາງສ່ວນເກີດຂຶ້ນມີບັນດາມກາລ ເວລາເຂົ້າ ພລໄມ້ນີ້ໃນອຸດຸາ ເດືອນເກີດຂຶ້ນໆ ໄຟບ້າງ ລົມບ້າງ ຝົນບ້າງ ລາຫາ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນມີບັນ ເບົກລ່າວຄວາມມີຢູ່ນັ້ນຄະອາຫັຍສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນມີ ບັນນັ້ນເປັນປັຈິຍ ດັ່ງນັ້ນດ້ວຍນີ້ຈຶ່ງເປັນອັນເຫາ ກລ່າວແລ້ວພະເທູນນັ້ນ ຕົນທີ່ຍັງຍືນມັນຄົງໄໝ ຜັນແປຣ ເປັນອັນເຫາດີນັ້ນໄໝເລົວຍ່າງນັ້ນ ສ່ວນອີກພວກໜຶ່ງ ເຫັນຢູ່ຊື່ສິ່ງດ່າງໆ ມີອັນແດກທໍາລາຍໝາມຄສົ້ນໄປເສນອ ໄນມີດັ່ງ ອູ້ຍ່າງມັນຄົງ ສິ່ງທີ່ໄໝກົງທັນແຫລ່ານັ້ນ ທີ່ສຸກກີ່ຄັບໄປລື້ນໄປ ເຂົ້າຈຶ່ງລ່າວຄວາມໄນ້ຢູ່ໂດຍປະກາດທັງປົງ

ບຸດຄລທັງສອງພວກນີ້ມີຄວາມເຫັນພິດກັນ ວິວາທກັນອູ່ ດ້ວຍຄວາມເຫັນທີ່ດ່າງກັນ ພຣະຜູ້ມີພະການເຈົ້າໄດ້ແສດງເຮືອນີ້ ໄວໃເລ້ວ ທ່ານພຣະອານັນທີ່ໄດ້ອັງພຣະພູກທພຈນີ້ໃນດັນສູດ ວ່າ “ອຸກຮັກຈານະ ໄໂລກນີ້ ໂດຍມາກອາຫັຍສ່ວນ ໂ ອ່າງ ກື້ອ ຄວາມມີ ຄວາມໄນ້ມີ ກີ່ມີອຸບຸດຄລທີ່ເຫັນເຫຼຸດເກີດແຫ່ງໄລກດ້ວຍ ປິ້ງຢູ່ອັນຂອບດາມເປັນຈິງຢູ່ ຄວາມໄນ້ມີໃນໄໂລກຍ່ອມໄນ້ມີ (ກີ່ສິ່ງໄດ້ຍັງໄນ້ມີຈະນີ້ເຂົ້ນມີປະກອບເຫຼຸດໃຫ້ເໜັນສົມ) ເມື່ອ ບຸດຄລທີ່ມີຄວາມດັບແໜ່ງໄລກດ້ວຍປິ້ງຢູ່ອັນຂອບດາມເປັນຈິງຢູ່ ຄວາມມີໃນໄໂລກຍ່ອມໄນ້ມີ ໄໂລກນີ້ ໂດຍມາກຂັງພັກພັນດ້ວຍອຸບາຍ ເປັນເຫຼຸດຖືອື່ນນັ້ນ ໄນມີຄວາມອື່ນນັ້ນ ແຕ່ອອີຍສາວກຍ່ອມໄນ້ເຂົ້າລົງ ໄນມີດື່ນນັ້ນ ໄນມີດັ່ງໄວ້ ຊື່ອຸບາຍເປັນເຫຼຸດຖືອື່ນນັ້ນຍືດື່ນນັ້ນດ້ວຍຄວາມ ດັ່ງຈົດໄວ້ເປັນອຸນຫະຍົວວ່າອັດຕາຂອງເຮົາຍ່ອມໄນ້ເຄີດລົ້ນແຄລງສັງສົບ ວຸກໜຶ່ງນັ້ນແລະເມື່ອນັ້ນເກີດຂຶ້ນຍ່ອມນັ້ນເກີດຂຶ້ນ ວຸກໜຶ່ງມີດັບຍ່ອມດັບ ອອີຍສາວກນັ້ນມີຢູ່ອັນຫຼຸງໃນເຮືອນີ້ໄດ້ຢູ່ໄນ້ດ້ວຍເຫຼື່ອ ຜູ້ອື່ນເລີຍ ອຸກຮັກຈານະດ້ວຍເຫຼຸດເພີ່ມເຖິ່ນແລ ຈຶ່ງຂຶ້ວ່າສັນນາ ທີ່ນີ້ ອຸກຮັກຈານະ ສ່ວນສຸດທີ່ ນີ້ວ່າ ສິ່ງທັງປົງມີຢູ່ ສ່ວນສຸດທີ່ ໂ ນີ້ວ່າສິ່ງທັງປົງໄນ້ມີ ດັກຄະແສດງຮຽນໂດຍສາຍ

ກລາງ ໄນເຂົ້າໄປໄກລ໌ສ່ວນສຸດທັ່ງສອງນັ້ນວ່າ

“ພະວະວິຈີາເປັນປັຈິຍ ຈຶ່ງມີສັງຫຸກ ເພຣະ ສັງຫຸກເປັນປັຈິຍ ຈຶ່ງມີວິຫຼຸງຢູ່າມ ເພຣະ ວິຫຼຸງຢູ່າມເປັນປັຈິຍ ຈຶ່ງມີສພາຍດັນ ເພຣະ ສພາຍດັນເປັນປັຈິຍ ຈຶ່ງມີຜສະ ເພຣະ ຜສະເປັນປັຈິຍ ຈຶ່ງມີເວທນາ ເພຣະເວທນາເປັນປັຈິຍ ຈຶ່ງມີຕັພຫາ ເພຣະຕັພຫາເປັນປັຈິຍ ຈຶ່ງມີອຸປາການ ເພຣະອຸປາການເປັນປັຈິຍ ຈຶ່ງມີ ກພ ເພຣະກພເປັນປັຈິຍ ຈຶ່ງມີຫັດ ເພຣະ ຫັດເປັນປັຈິຍ ຈຶ່ງມີຮາມຮະ ໂສກະ ປຣິເທະ ຖຸກະ ໂກນັ້ສ ອຸປາກສ ຄວາມພັດພරາກຈາກຂອງຮັກ ຄວາມປະຈວນກັບຂອງ ໄນຮັກ ຄວາມໄນ້ສຸມປຣາດນາ ວ່າໂຄຍ່ອງຄວາມມີຄົ່ນວ່າຄຸນໃນ ຂັ້ນທີ່ຫ້າເປັນດັວກດກ”

ຄວາມເກີດຂຶ້ນແໜ່ງກອງທຸກໆທັ່ງມາລັນຍ່ອມມີດ້ວຍອາກາຮ ອ່າງນີ້ ເພຣະວິຈີານັ້ນແລະດັບດ້ວຍອາກາຮສໍາຮອກ ໂດຍໄໝ ເລື້ອ ສັງຫຸກເຈັ້ງດັບ ເພຣະສັງຫຸກດັບ ວິຫຼຸງຢູ່າມເຈັ້ງດັບ ລາຫາ ຄວາມດັບແໜ່ງກອງທຸກໆທີ່ທັ່ງມາລັນນີ້ຍ່ອມມີດ້ວຍອາກາຮອ່າງນີ້ ພຣະອານັນທີ່ໃຫ້ພຣະລັນນະເຂົ້າໃຈຮຽນໄດ້ຍ່າງແຈ່ນແຈ້ງດ້ວຍ ຮູ່ຮຽນເທກນານີ້ ຄື່ອທ່ານພຣະລັນນະເຂົ້າໃຈດີ່ງສິ່ງທີ່ມີ ເກີດພະເທູດ ດັບພະເທູດດັບ ໄນໃໝ່ມີຢູ່ຍ່າງມັນຄົງ ຢ້ອຍ ໄນນີ້ໂດຍປະກາດທັງປົງ ແຕ່ມີເພຣະມີເຫຼຸດໄນ້ມີເພຣະໄນ້ມີເຫຼຸດນັ້ນອ່ອງ

ບຸດຄລໃນໄໂລກນີ້ສຳຄັງວ່າດານມີຢູ່ ນາງຄນກລັບປົງສິເຮັດ ຕົນວ່າໄນ້ມີຢູ່ໂດຍປະກາດທັງປົງ ແລ້ວທໍາການດ່າງໆ ໄປຕານ ຄວາມສຳຄັງຫຼາຍຂອງດັນ ຜູ້ທີ່ປົງສິສະຄວາມເປັນດັນກັບອົກໄນ້ ມີໂດຍປະກາດທັງປົງ ແຕ່ຜູ້ທີ່ສຳຄັງວ່າດານມີຢູ່ກ່ວ່າມີຢູ່ດ້ວຍ ສາເຫຼຸດດ່າງໆ ພຣະຜູ້ມີພະການໄດ້ທຽບແສດງເຮືອນີ້ໄວ້ໃນ ສມນຸປ່ສສະຫຼຸງ “ສົມພະຫຼີ້ອພຣາມັນພີ່ເຫຼຸດໄດ້ເຫຼຸດນີ້ ເມື່ອພິຈານາເຫັນ ຍ່ອມພິຈານາເຫັນດັນ ເປັນຫລາວິທີ ສົມພະ ທີ່ອພຣາມັນພີ່ເຫຼຸດນັ້ນທັງໝົດ ຍ່ອມພິຈານາເຫັນອຸປາການ

ขันธ์ทั้งห้า (คือรูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ) หรือแต่อย่างใดอย่างหนึ่ง โดยความเป็นตน หรือย่อมตามเห็นด้วย มีขันธ์ หรือย่อมตามเห็นขันธ์ ในตน หรือย่อมตามเห็นด้วยในขันธ์ คือเข้า ย่อมเห็นรูปขันธ์นั้นและเป็นตน หรือเห็นด้วยนี้รูป หรือเห็นรูปในตน หรือเห็นด้วยในรูป หรือเห็นเวทนาฯ หรือสัญญาฯ หรือสังขารฯ หรือวิญญาณ ออย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งหมดนั้น แหล่งที่มา

อันผู้นั้นยิดมันถือมันว่าเราเป็น ในกาลนั้นอินทรีย์ ๕ กือ จักบุนทรีย์ โสดินทรีย์ นานินทรีย์ ชวินทรีย์ กายินทรีย์ ย้อมหงัลง คุกรกิกมุทั้งหลาย มนโนมือยู่ ธรรมทั้งหลายมือยู่ อวิชาชาตุมือยู่ คุกรกิกมุทั้งหลาย เมื่อปุถุชนผู้ไม่ได้ศักดิ์ แล้ว อันความเสayaharm ซึ่งเกิดจากอวิชาสัมผัสสกุกด้อง แล้ว เน่ายอมมีความยึดมั่นถือมั่นว่า เราเป็นดังนี้บ้าง นี้เป็น เรากังนั้นบ้าง เรายังเป็นดังนี้บ้าง เรายังไม่เป็นดังนี้บ้าง เรา จักมีรูปดังนี้บ้าง เราจักไม่มีรูปดังนี้บ้าง เราจักมีสัญญาดังนี้ บ้าง เราจักไม่มีสัญญาดังนี้บ้าง เราจักมีสัญญาเก่ามามาได้ ไม่ มีสัญญาเก่ามามาได้ดังนี้บ้าง คุกรกิกมุทั้งหลาย ก้อนทรีย์ห้า ย้อมตั้งอยู่ในพระธรรมเห็นนั้นที่เดียว ฯลฯ”

ความเข้าใจอาจมองเพราะไม่รู้จริงนั้นและเป็นเหตุให้ เกิดความสำคัญมั่นหมายว่า ตนของเราด้วยประการต่างๆ และเพราะตนของเขานั้นเป็นไปด้วยเหตุปัจจัยต่างๆ ซึ่งสุขบ้าง ทุกข์บ้าง เข้าไม่ต้องการทุกข์ ต้องการสุขอยู่ แสรวงหาวิชี เพื่อค้นทุกข์แสรวงหาสุขอยู่ และถ้าค้นทุกข์ได้รินครร ที่ซึ่ง ด้วยสุขนรินครร เข้าแสรวงหาวิชีดับทุกข์ด้วยวิชิต่างๆ แต่เพราะ

ไม่รู้จริง เขาเพียงดับทุกข์เหวนาได้เท่า นั้นก็สำคัญว่าดับทุกข์ทั้งมวลได้ เขา สำคัญว่าตนของเขามีมีทุกข์ มีสุขโดย ส่วนเดียวอยู่ แต่ความจริงนั้นทุกข์ซึ่งมี อยู่โดยประการอื่นอีก พระผู้มีพระภาค ได้ทรงแสดงลักษณะที่เป็นสม้ำเสnoon ในสิ่งทั้งหลายว่า สิ่งทั้งปวงไม่เที่ยง (ไม่คงที่ เปเลี่ยนแปรไปเรื่อย ตามเหตุ ปัจจัย) สิ่งทั้งปวงเป็นทุกข์ (ทันยา กทันอยู่อย่างเดิมไม่ได้ แปรไปตามเหตุ

ปัจจัย) สิ่งทั้งปวงเป็นอนัตตา (ไม่ใช่ตัวตนที่ซึ่งยืนไม่ผัน แปรไปเป็นอย่างอื่น ดังผันแปรไปเป็นอย่างอื่น) เมื่อเป็น เช่นนี้บุคคลผู้สำคัญรูปว่าเป็นตน (ว่าเป็นสิ่งที่ยังแท้ยังยืนฯ) ก็ดี หรือสำคัญเวทนาว่าเป็นตนฯ หรือสำคัญสัญญาว่าเป็น ตนฯ หรือสำคัญสังขารว่าเป็นตนฯ หรือสำคัญวิญญาณว่า เป็นตนฯ แต่รูปนั้นแท้จริงเกิดจากเหตุแปรไปตามปัจจัย เครื่องของอาศัย หมวดปัจจัย หมวดเหตุรูปเกิดบ้านไป ลื้นไป ตั้งอยู่ ไม่ได้เป็นตน การที่รูปแปรไปจึงไม่เที่ยง และเมื่อรูปแปร ไปตามเหตุปัจจัยไม่อ่าดังอยู่ได้ในภาวะเดิม จึงได้ชื่อว่าทุกข์ (ทันยา) เมื่อมีภาวะที่ต้องเป็นไปตามอำนาจของเหตุปัจจัย ต่างๆ จึงซึ่งว่าไม่มีอำนาจเฉพาะตน จึงซึ่งว่าอนัตตา (ไม่ ใช่ตน) กิรุปันโนะและเป็นทุกข์ บุคคลผู้สำคัญรูปว่าเป็นตน จึงทำกับสำคัญเจาทุกข์นั้นและว่าเป็นตน ทุกข์นั้นและ ตั้งอยู่แล้วมิได้บ้านไปเลย เพราะเขานำรุ่งอยู่ ก่ออยู่ สร้างอยู่ ไหนเลยะจะดับทุกข์ได้ เขางงเป็นผู้ถึงทุกข์นั้นเที่ยวตั้งอยู่ เมื่อเข้าประรรณานาคตอยู่ ประรណารูปนั้นและ เมื่อเข้า รำพึงลึงคิดกรำพึงลึงรูปนั้นและ ความที่เข้าพัพนัคนือ รูปอยู่นั้น ย่อมซึ่งว่าพัพนัคนูกข์อยู่นั่นเอง เขายังมั่นคงคือ

“เมื่อบุคคลเห็นความดับแห่งโลกด้วยปัญญาอันชอบตามเป็นจริงอยู่ ความมีในโลกย่อมไม่มี โลกนี้โดย มากยังพัวพันด้วยอุบายเป็นเหตุถือมั่น ไม่ฝึกความยิดมั่น แต่อริยสาวกย่อมไม่เข้าถึง ไม่ถือมั่น ไม่ตั้งไว ซึ่ง อุบายเป็นเหตุถือมั่นยังด้วยความตั้งใจตัวไม่เป็นอนุสัยว่าอัตตาของเราย่อมไม่เคลื่อนแคลลงสังสัยว่า ทุกข์นั้นและ เปื่อยบังเกิดขึ้นย่อมบังเกิดขึ้น ทุกข์เมื่อดับย่อมดับ อริยสาวกนั้นฝึกษาเหลียงรู้ในเรื่องนี้โดยไม่ต้องเชื่อผู้อื่นเลย คุกรกจานะ ด้วยเหตุเพียงเท่านี้แล จึงซึ่งว่าสัมมาทิภูมิ”

“ความรู้ที่ปรากวันนี้เพียงชั่วขณะเดียวอย่างท่าความไม่รู้ให้ดับไป บางคนอุทกตัวยความดีใจ เช่น “เออ! จริงด้วย” “พุทโธ!” “รู้แล้ว!” ฯลฯ ความรู้จริงดัดแจ้งนี้แหลกเรียกวิปสสนา พอความรู้จริงเกิดขึ้นแล้วเรียกว่า เป็นผู้มีความเข้าใจถูกต้องแล้วเรียกว่าผู้ธรรมจักษุเกิดขึ้นแล้ว เรียกว่าถึงพร้อมด้วยสัมมาทิฏฐิ ก็คือเป็น พระโสดาบันแล้วนั่นเอง ส่วนท่านผู้ใดรู้แล้ว ละความถือมั่นได้ ก็เป็นผู้พ้นเคราะห์เป็นผู้ดับสนธิ ฯลฯ คือเป็น พระอรหันต์”

บุคคลผู้แสวงหาความดับทุกข์นั้นจึงต้องศึกษาให้เข้าใจ
ว่าการดับทุกข์เขาทำอย่างไร? ความดับทุกข์นั้นเขามาอย่าง
สภาวะใด?

ในสมัยที่ยังมีคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าอยู่นี้ คำสอนเรื่องความดับทุกข์ที่พระองค์ทรงสั่งสอนนั้นยังปรากฏอยู่ในรูปหนังสือธรรมชาติ ที่ต้องขวนขวยเล่าเรียนอ่านเพียง และพิจารณาไตร่ตรองตาม ถ้ามีผู้รู้ความหมายของคำสั่งสอนอยู่ ก็เพียงศึกษาด้วยการฟังการบรรยายแล้วคิดพิจารณาไตร่ตรองตามฯ เมื่อทำตามแล้วก็จะได้ผล ถ้าเป็นสมัยที่ไม่มีคำสอนเรื่องความดับทุกข์ก็ต้องคิดค้นคว้าหาเอาเอง ลองทำเอาเองทำได้รึได้ก็นับว่าโชคดี

ในฐานะที่ปัจจุบันนี้กำลังสอนที่สมบูรณ์ปรากฏอยู่ในลักษณะคัมภีร์ที่มีเรื่องว่าพระไตรปิฎก ก็จำเป็นอยู่่องด้วยต้องศึกษาด้วยการอ่านแล้วพิจารณาตาม และการอ่านนี้จะเกิดความรู้ขึ้นได้แก่ปัญญาชนนิคที่เรียกว่าสุตดามปัญญา (เท่ากับฟังจากพระไอยธรรมของพระองค์เอง) ถ้าอ่านแล้ว นำมายคิดพิจารณาได้ตรองตามเหตุผล ตามที่เป็นจริงแล้วรู้แจ้งเห็นจริงตามได้แก่นั้นว่าความรู้คือปัญญาอันเป็นจินตนาปัญญา เกิดขึ้น แต่ถ้าอ่านแล้วคิดแล้วรู้ไม่ชัดเจน ลงมือปฏิบัติตามขั้นตอนต่างๆ ที่พระองค์ทรงสั่งสอน ความปรากฏแห่งผลของการกระทำย่อมมีขึ้นเป็นขึ้น และเมื่อผลปรากฏแล้วก็รู้ตามความเป็นจริงที่ปรากูนน์ ความรู้นั้นเรียกว่า ภาวะนามย-ปัญญา ความรู้ที่ปรากูนน์เพียงชั่วขณะเดียว ย่อมทำความไม่รู้ให้คับไปบางคนอุทานด้วยความคิดใจเช่น “เออ! จริงด้วย” “พุทธ啰!” “รู้แล้ว!” ฯลฯ ความรู้จริงชัดแจ้งนี้แหลกเรียก วิปัสสนา พอความรู้จริงเกิดขึ้นแล้วเรียกว่า เป็นผู้มีความเข้าใจถูกต้องแล้ว เรียกว่ามีธรรมจักขณุเกิดขึ้นแล้ว เรียกว่าถึงพร้อมด้วยสัมมาทิฏฐิ ก็คือเป็นพระโสดาบันแล้วนั่นเอง ส่วนท่านผู้ใดรู้แล้วจะความถือมั่นไว้ ก็เป็นผู้พ้นวิเศษ เป็นผู้ดับสนิท ฯลฯ ก็คือเป็นพระอรหันต์

ເອງທະຕ່ໄປຄອງນາພິຈາລາດວ່າ “ຄວາມດັບຖຸກໆ”
ໜາມຍຶ້ງສກວະໄດ້ກັນແນ່ ຄວາມດັບໄປຂອງໄຟເຮັດໄຟດັນ
ຄວາມທີ່ຫາໄຟອົກນີໄດ້ໃນກວະນິ້ນໆ ເຮັດກວ່າໄຟດັນຈັນໄດ້
ຄວາມທີ່ຖຸກໆດັບໄປ ກີເຮັດຖຸກໆດັບ ມີຄວາມດັບຖຸກໆ ພາຍ
ນາລືວ່າ ຖຸກນິໂຣ ໃນເວົ້ອງດັບຖຸກໆນີ້ ພະເພຸດອອງກີໄດ້ກຽງ
ແສຄງໄວ້ໃນອານັນທສຸດຮ່ອຍ່າງນີ້ວ່າ “ດູກຮອານນີ້ ຮູ່ປະເລີເປັນ
ຂອງໄມ່ເຖິງ ອັນປັງຈີ່ປຽງແຕ່ງ ອາສັກປັງຈີ່ເກີດຂຶ້ນ ມີຄວາມ
ສັ້ນໄປເປັນຮຽມຄາ ມີຄວາມເສື່ອນໄປເປັນຮຽມຄາ ມີຄວາມ

คลายไปเป็นธรรมชาติ มีความดับไปเป็นธรรมชาติ ความดับแห่งรูปนั้น เรียกว่าวนิโรช ฯลฯ ความดับแห่งเทวนา สัญญาณ สังหาร วิญญาณ เรียกว่า นิโรช คุกรอานนท์ ความดับแห่งธรรมเหล่านี้เรียกว่า นิโรช”

ดังนั้นความประกายแห่งรูปเกิด เทวนาเกิด สัญญาณเกิด สังหารเกิด วิญญาณเกิด ก็คือความประกายแห่งทุกๆ เป็นความเกิดขึ้นแห่งทุกๆ ความดับรูปเป็นต้นจึงเป็นความดับทุกๆ และบุคคลใดยังมีรูป พัวพันรูป เพลิดเพลินรูป จึงเท่ากับยังมีรูปเป็นต้น ส่วนบุคคลใดไม่มีรูปเป็นต้นรูปของเขานั้นย่อมดับไป ทุกๆ ของเขาก็จะเป็นอันดับไปด้วย เมื่อไม่มีรูปนั้นเทวนา สัญญา สังหาร วิญญาณได้แล้ว ทุกๆ ทั้งปวงจะดับไป เพราะตนอันขาดแคลนแล้ว ไม่ต้องอยู่แล้ว ทุกๆ อันเนื่องจากตนเป็นต้นเหตุจึงดับไป เมื่อช่างเขียนมีสี มีอุปกรณ์แล้วย่อมเขียนรูปบุรุษหรือสตรีหรือรูปต่างๆ ลงบนแผ่นกระดาษ หรือแผ่นผ้า หรือที่ที่ควรแม่กันได้ เมื่อบุคคล จะให้เกิดก็ให้รูปนั้นแหะละเกิดขึ้น ในเทวนาอันนั้นแหะละเกิดขึ้น ให้สัญญาณนั้นแหะละเกิดขึ้น ให้สังหารนั้นแหะละเกิดขึ้น ให้ วิญญาณนั้นแหะละเกิดขึ้นนั้น แม้เมื่อปรารถอนในอนาคต ก็ปรารถอนรูป (เทวนา สัญญา สังหาร วิญญาณ) นั้นแหะละว่าอรูปของเราจะเป็นอย่างนี้เดียว อย่าเป็นอย่างนั้นเลย ฯลฯ จิตของบุคคลย่อมแล่นไปในอนาคต หวังไว้แล้วอย่างเดียว ให้ไว้สรวยงานมีเดิศ เพลิดเพลินอยู่ในรูป (เทวนา สัญญา สังหาร วิญญาณ) อย่างนี้ วิญญาณก็ตั้งมั่นจริญของงานไพบูลย์ ทุกๆ ก็เป็นอันจริญของงานไปด้วย บุคคลผู้รู้อยู่หัวใจอย่างชัดเจนแจ่มแจ้งด้วยปัญญาอันชอบด้วยความเป็นจริงอย่างนี้ ว่า เราเพลิดเพลินรูป (เทวนา สัญญา สังหาร วิญญาณ) ก็ซึ่งว่าเพลิดเพลินทุกๆ หลังทุกๆอยู่ เมื่อรูป (เทวนา สัญญา สังหาร วิญญาณ) นั้นถึงความดับไปพินาศย่อยขับไป เรา นั้นย่อมประสบทุกๆ มาก โภมนั้นมาก และพระเพลิดเพลิน ดีดี พร้าวถึง จึงยินดี เพราะยินดีมีรูปนั้น (อุปทาน) จึงถูกทุกๆ ท่วมทับ ถ้าเราไม่พึงยินดีในรูป (เทวนา สัญญา สังหาร วิญญาณ) ความยึดมั่นก็ดับไป ความเพลิดเพลินก็ดับไปเป็นต้น เมื่อไม่เพลิดเพลินไม่ยินดีในรูป (เทวนา สัญญา สังหาร วิญญาณ) ก็ไม่ก่อ ไม่สร้าง ไม่ขังรูป (เทวนา สัญญา สังหาร วิญญาณ) ให้เกิดขึ้นต่อไปในอนาคต ทุกๆ ก็เป็นอันดับไปตลอดกาลนาน เมื่อรู้อยู่อย่างนี้เรารู้จักวิรัลสิ่งที่ให้

ทุกข์มากมาก ให้สุขน้อยนั้นเสีย เมื่อรายละเอียดสิ่งแล้วด้วยความไม่นิยมยินดีในทุกสิ่ง จึงซึ่งว่าหลุดพ้น ดังนี้

บุคคลบางคนในโลกนี้ เพราะไม่รู้ความจริงว่ารูปไม่เที่ยงเป็นทุกๆ (ท่านยก) มีความแปรปรวนไปตามเหตุปัจจัยตามธรรมชาติ ไม่ใช่ด้วยตนที่ยังยืนใจ จึงยินดีจึงเพลิดเพลินในรูป เมื่อรูปนั้นคือรักใคร่ น่าพอใจ เป็นที่ดึงแห่งความรักใคร่พอใจ ฯลฯ การได้ซึ่งรูปนั้นมาเป็นของตน เป็นด้วยตน เขา ย่อมยินดีย่อมพอใจ ย่อมเพลิดเพลิน มีสุขโสมนัสเกิดขึ้น เพราะอาศัยรูปนั้นเป็นเหตุ (การได้เทวนาที่น่าพอใจ การได้สัญญาที่น่าพอใจ การได้สังหารที่น่าพอใจ การได้ วิญญาณที่น่าพอใจ แล้วมีสุขโสมนัสเกิดขึ้น จึงยินดี จึงเพลิดเพลิน จึงติดใจยิ่มดีอีกนั้นในเทวนาอันนั้น สัญญาอันนั้น สังหารอันนั้น วิญญาณอันนั้น) เมื่อใดบุคคลรู้ชัดความจริงว่ารูปไม่เที่ยง เป็นทุกๆ มีความแปรปรวนไปเป็นธรรมชาติ ไม่ยังยืน ไม่ใช่ด้วยตนของคนหรือสัตว์ใด ไม่มีสุขโสมนัสเกิดขึ้น เพราะอาศัยรูปเป็นเหตุ สุขโสมนัสนั้นไม่ต้องอยู่นาน ตั้งอยู่โดยกาลนิดหน่อยแล้วก็เปลี่ยนไป ทุกๆ โภมนั้นย่อมเกิดขึ้น เพราะสัญญาสิ่งโสมนัสไปก็ได้ เพราะรูปเปลี่ยนไปเป็นต้น ก็คือบุคคลนั้นเห็นความเป็นทุกๆ ต่างๆ มากมายเกิดขึ้น เพราะอาศัยรูปเป็นปัจจัย เขาย่อมเบื่อหน่าย ย่อมละความยินดีในรูปได้ (เทวนา สัญญา สังหาร วิญญาณ ก็เช่นเดียวกับรูปนั้นย่อมแปรไปเป็นต่างๆ ทุกๆ มากมากก็เกิดขึ้น จึงน่าเบื่อหน่ายไม่น่ายินดีฯ)

เมื่อบุคคลละความยินดีในรูปเป็นต้นได้ เป็นอันเข้าสະอุปทาน (ความยึดมั่นถือมั่น) ได้ เพราะละความยึดมั่นถือมั่น (อุปทาน) ย่อมหลุดพ้นไป (จากการครอบครองของรูปเป็นต้น) ความรู้ชัดว่าหลุดพ้นพระละความอาทัย ละความยินดี ละความถือมั่นในรูปเป็นต้นได้ ย่อมเกิดขึ้น ความรู้ชัดที่เกิดนี้เองที่เป็นบุคคลนั้นปฏิญาณตนว่า ชาติ (ความเกิด) สิ้นแล้ว พรหมจารย์อยู่จุ่นแล้ว กิจที่ควรทำ ทำเสร็จแล้วก็อื่นเพื่อความเป็นอย่างนี้ไม่มี (บุคคลนั้นเมินพระอหันต์แล้ว) ดังนี้

ช่วงวิจารณ์งานสังฆาสถาน

ปรีดา เรืองวิชาชร

เชชิยธรรม เมื่อสองฉบับก่อนได้มีบทรายงานความเคลื่อนไหวอย่างคึกคักของกลุ่มพระสังฆาสถานฯ อ.กุดชุม อันมีท่าพระครูสุภารวัฒน์ พระดีศรีสยามของเรานเป็นผู้นำที่เข้มแข็งของกลุ่มอยู่ด้วยรูปหนึ่ง เป็นที่น่าเสียดายที่ตั้งแต่เดือนปีมานี้ กรรมการของกลุ่มได้จะงักลงไปบ้างเนื่องจากท่านพระครูฯ ได้ประสนอาการอาพาธทางกระดูกสันหลัง เนื่องมาจากการโอมงานอย่างหนัก โดยเฉพาะในช่วงที่ต้องเดินทางอย่างมากระหว่างการนำคณะสมาชิกพระสงฆ์ฯ ริบไปคุณพัฒนาของเพื่อนศรัทธากิจล้านนาเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ จนถึงแก่เป็นลมหนัดสติไปอย่างฉับพลันหลังจากนั้น และจำต้องนำมารักษาตัวที่โรงพยาบาลในกรุงเทพฯ เป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว

ในบทความค่อไปนี้ ปรีดา เรืองวิชาชร จะได้รายงานให้ทราบถึงกิจกรรมที่ทางกลุ่มฯ ได้ดำเนินมาบ้าง แต่ก่อนเปลี่ยนศักราชใหม่ อันเป็นความพยายามที่จะลงไปสัมผัสและช่วยบรรเทาปัญหาของชนชนาอย่างแท้จริง แม้จะมีอุปสรรคอยู่บ้างเล็กน้อย แต่ความที่พวกท่านก่อประดิษฐ์การยอมรับให้มีการวิพากษ์วิจารณ์และประเมินผลการทำงานอย่างจริงจังในภายหลังทำให้ท่านได้อ้าศัยอุปสรรคและข้อพร่องเหล่านี้เป็นบทฐานเพื่อปรับปรุงงานคราวต่อไปได้อย่างน่าสนใจ นับว่าได้สะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการในทางบวก อันน่าชื่นชมของกระบวนการรวมกลุ่มของพระสงฆ์ เพื่อให้เก่าทันกับสังคมอย่างสมสมัยควรที่ก่อตั้งพระสงฆ์อีกครั้ง จะได้พิจารณาด้วยเป็นอย่างยิ่ง

ว่าง เว้นไปฉบับหนึ่ง สำหรับข่าวคราวของกลุ่มสังฆาสถานฯ ยโสธร ก่อนหน้าที่จะเปลี่ยนศักราชใหม่นี้ กลุ่มสังฆฯ ได้จัดกิจกรรมลงพื้นที่เพื่อพบปะกับชาวบ้านและเยาวชน ๒ แห่ง ดังที่ผมเคยเล่าไว้บ้างแล้วว่า ทางกลุ่มนี้มีแผนงานที่จะลงพื้นที่เพื่อสื่อธรรมะทางพุทธศาสนาผ่านจากปัญหารอบตัวของชาวบ้าน โดยอาศัยการปรับปรุงภูมิปัญญาเดือดร้อนของชาวบ้านจริงๆ ฉบับนี้จึงขอเล่าถึงบรรยากาศการทำกิจกรรมทั้ง ๒ แห่งก่อน

การลงพื้นที่แห่งแรกในรอบปีนี้ กลุ่มสังฆฯ ได้เลือกบ้านหนองเมืองกลางซึ่งอยู่ในเขต อ.กุดชุม เช่นกัน เริ่มจากเช้าของวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๓๗ พระสงฆ์ร่วม ๓๐ รูป นาพร้อมกันที่บริเวณโรงเรียนบ้านหนองเมือง

กลาง หลังจากที่พระครูโจนธรรมจารี ประธานกลุ่มฯ กล่าวถึงความเป็นมาและเป้าหมายของการจัดงานในวันนี้แล้ว ท่านได้ขอให้เยาวชนที่มาร่วมกิจกรรมแบ่งเป็น ๔ กลุ่ม ตกกลุ่มละประมาณ ๔๐ คน จากนั้นให้แต่ละกลุ่มนั้นประจำตามจุดต่างๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นไดร์ร์ไม้พระสงฆ์ที่แบ่งเป็น ๔ กลุ่มประจำอยู่ใน ๔ ฐาน เช่นกัน แล้วเริ่มเข้าไปจับเข่าคุยกับกลุ่มเยาวชน เนื้อหาที่ใช้สนทนากำลังเป็น ๔ ประเด็น ตามที่ตกลงกันไว้คือ กลุ่มปัญหาเศรษฐกิจปากท้อง กลุ่มปัญหาอันเนื่องมาจากภัยธรรมชาติ กลุ่มปัญหาสิ่งแวดล้อม และกลุ่มปัญหาสุขภาพ เด็กจะใช้เวลาในแต่ละฐานประมาณหนึ่งชั่วโมงครึ่ง แล้วผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันไปจนครบ ๔ ฐาน

มีข้อสังเกตหลายประการจากงานในวันนี้ คือ

กอุ่นเป้าหมายเป็นเยาวชนล้วนๆ ทำให้พระสงฆ์ ซึ่งเดิมเตรียมเนื้อหาไว้สำหรับชาวบ้าน เมื่อต้องมาพูดคุยกับเด็กๆ ทำให้ท่านต้องลดระดับเนื้อหาลง จนบางครั้นต้องเปลี่ยนเนื้อหา และวิธีการสื่อไปเกือบสิ้นเชิง และจากการประเมินในชั้นต้น หลายกลุ่มกล่าวตรงกันว่า เด็กฟังไม่ค่อยรู้เรื่อง บางกลุ่มไม่หวัดทันจึงสามารถปรับไปพูดเรื่องที่เด็กสนใจได้ เช่นยกเรื่องราวจากละครหรือการถูนในที่วิมาเป็นตัวตั้ง แล้วค่อยโยงไปสู่การวิเคราะห์ข้อดีข้อเสียที่ควรเอาเยี่ยงอย่างหรือควรเลิกเสียง

เดิมที่กลุ่มพระสงฆ์คาดกันว่าจะมีชาวบ้านมาร่วมฟังกันตลอดวันนั้นด้วย พอดีช่วงหลังเพลก็มีชาวบ้านมาฟังธรรมบรรยาย แต่พอเสร็จแล้วก็แยกย้ายกันกลับในเวลาบ่ายนั้นเอง พระสงฆ์บางรูปมองจึงกล่าวด้วยความลังเลใจว่า หากชาวบ้านมาร่วมงานเพียงเล็กน้อย และต้องมาสนทนากับเยาวชนตลอดวันแล้ว เราจะพูดเนื้อหาสำหรับใครดี ก็อีกฝ่ายเรื่องที่เตรียมมาก็คงจะเหมะกับชาวบ้าน แต่เด็กจะพาลเบื่อได้จ่าย ในทางกลับกัน หากเราพูดเนื้อหาที่ง่ายสำหรับเด็ก ผู้ใหญ่ก็จะไม่ให้ความสนใจ ระหว่างน้ำชาชาวบ้านอาจจะไม่มีอีกที่ได้

อีกแห่งหนึ่งนั้น การพูดคุยกับเด็กในวันนั้นยังค่อนไปในลักษณะการสื่อทางเดียวคือ พระสงฆ์เป็นฝ่ายพูดเสียส่วนใหญ่ เนื่องจากเรื่องที่พูดฟังเข้าใจยากสำหรับเด็กๆ จึงต้องบ่นอย่างมาก มีบางกลุ่มเท่านั้นที่สามารถรูปใจให้เด็กสนทนา โดยต้องออกมายieldให้ซึ่งก็ทำได้ดีที่เดียว

ตรงนี้พระมหาชิกหลาบท่านจึงเริ่มเห็นว่าควรจะทำกิจกรรมแยกเป็น ๒ กลุ่ม ทั้งนี้เนื่องจากพระสงฆ์บางรูปมองคัดสนทนากับชาวบ้าน บางรูปสนใจพูดคุยกับเด็กมากกว่า รวมทั้งยังทำให้สามารถเลือกเนื้อหาได้เหมาะสมกับวัยด้วย

อีกประการหนึ่งจากการประเมินผล ท่านเห็นว่า ก่อนที่จะลงพื้นที่แต่ละครั้ง กลุ่มพระสงฆ์ควรทำการศึกษาถึงความต้องการที่แท้จริงของชาวบ้านแทนนั้น

พระครูสุภาษารวัฒน์ระหว่างปฏิบัติงาน กับพระสามาชิกกลุ่มสังฆาสา

หรืออีกนัยหนึ่งควรศึกษาว่า ชาวบ้านกำลังประสบปัญหาใดก็ ตัวค้านใดบ้าง ดังนั้นทางที่เป็นไปได้ในขั้นต้นนี้คือ หมู่บ้านที่กลุ่มพระสงฆ์จะไปลงกิจกรรมควรจะเป็นพื้นที่ที่มีพระสามาชิกประจำอยู่ หรือไม่ก็พอจากรูปแบบนี้ นักคุณกับชาวบ้านในแบบนี้ การเห็นปัญหาและเข้าใจความต้องการของชาวบ้านได้ชัดเจน จะช่วยให้กลุ่มพระสงฆ์สามารถดำเนินการได้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ข้อสรุปดังกล่าวนี้เป็นการประเมินผลอย่างไม่เป็นทางการของกลุ่มสังฆาสา หลังจากที่ท่านลงกิจกรรมในพื้นที่แห่งที่สองแห่ง คือ หมู่บ้านแดง โดยทั้งเนื้อหาและวิธีการสื่อจะคล้ายคลึงกับกิจกรรมที่บ้านหนองเมืองกลาง

ข้อดีประการหนึ่งของพระสงฆ์กลุ่มนี้คือ การเปิดให้วิพากษ์วิจารณ์ถึงผลการปฏิบัติงาน มีการสรุปประเมินผลอย่างตรงไปตรงมา แม้จะไม่ได้ประชุมสรุปเป็นทางการก็ตาม ยิ่งเมื่อพระสงฆ์กลุ่มนี้ได้มีโอกาสไปคุยงานอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของกลุ่มพระครูพิทักษ์นันคุณที่ จ.น่าน และกลุ่มสังฆาสาพัฒนาล้านนา จ.เชียงใหม่ ด้วยแล้ว ท่านได้นำเอาจุดแข็งของพระสงฆ์กลุ่มเหล่านี้มาใช้ก่อร่วมแล้วปรับใช้ให้ที่ศักยภาพจะเอื้ออำนวย

พระครูสุภาษารวัฒน์ หนึ่งในผู้นำกลุ่มสังฆาสา เล่าให้ฟังว่า “มาในระยะหลังนี้ จากการที่เราพยายามให้พระสามาชิกได้รับรู้ช่าวสารและแลกเปลี่ยนกันบ่อยๆ ทั้งยังน้ำพักน้ำปัก ไปคุยงานหลายครั้ง ทำให้กลุ่มสังฆาสาตื่นตัวต่อปัญหาสังคมและปัญหาในแวดวงพระศาสนามากขึ้น และหลายท่านมีแก้ไขที่จะคิดค้นทำกิจกรรมเพื่อเกื้อหนุนชุมชน ช่วยเป็นส่วนหนึ่งในการรับผิดชอบสังคม อย่างตอนนี้ก็กลุ่มเราได้เริ่มวางแผนที่จะทำธนาคารปลາเพื่อช่วยชาวบ้านและรีเรียนโครงการประยุกต์ มหาสภาพวิญญาณเพื่อชุมชน ซึ่งคงจะเริ่มทำได้ในต้นปี ๒๕๓๙ นี้”

โดยที่ความสนใจต่อปัญหาความเดือดร้อน

“ข้อดีประการหนึ่งของพระสังฆกลุ่มนี้ก็คือ การเปิดให้วิพากษ์วิจารณ์ถึงผลการปฏิบัติงาน ฝึกการสรุป ประเมินผลอย่างตรงไปตรงมา แม้จะไม่ได้ประชุมสรุปเป็นทางการก็ตาม ยิ่งเมื่อพระสังฆกลุ่มนี้ได้มีโอกาส ไปดูงานอนุรักษ์ธรรมสิ่งแวดล้อมของกลุ่มพระครูพิทักษ์นั้นคุณ ที่ จ.น่าน และกลุ่มลังกาสาพเดินทางล้านนา จ.เชียงใหม่ด้วยแล้ว ท่านได้นำเอาจุดแข็งของพระสังฆกลุ่มเหล่านั้นมาใคร่ครวญ แล้วปรับใช้ท่าที่ ศักยภาพจะเอื้ออำนวย”

ของชาวบ้าน อันเป็นผลเนื่องมาจากความมิตรภาพ ของการพัฒนาแบบบ้านต้นนั้น กลับเป็นปัจจัยหนุน ให้พระคุณท่านกลับไปหาของดีที่มีอยู่แล้ว คือ พระพุทธศาสนาโดยเฉพาะในแง่การกตัญไปสู่ใน หลักธรรมทางพุทธศาสนามากขึ้น หลายท่านเชื่อ ว่า ถ้าหากจะพัฒนาสังคมได้อย่างถูกต้อง และมี ประสิทธิภาพนั้น เราย่ำต้องเข้าใจหลักธรรมให้ลึกซึ้ง แม่นยำ ยิ่งหากได้ปฏิบัติธรรมควบคู่เพื่อเสริมสร้าง

ฐานะของชีวิตพวนมจรรย์ด้วยแล้ว ก็จะยิ่งสามารถ เป็นที่พึ่งให้แก่ชาวบ้านได้อย่างมั่นคง และอาจเสริม ให้ท่านสามารถจับเอาสาระทางพุทธธรรมมาเป็น อุปกรณ์ในการแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง อันน่าจะ ทำให้ความเสื่อมทรุดของพระพุทธศาสนาบรรเทา เบาบางลงไปบ้าง ส่วนความคืบหน้าอื่นๆ ของกลุ่ม สังฆอาสาฯ ผู้จะได้นำเสนอในลำดับต่อไป

สัมภารามี กับสังคมกิจยุค

“เขมานันทะ”

ด้วย เชื่อประการหนึ่งเชื่อเคยແນ່ພືບແຕ່ หนักແນ່มากໃນສังคมໄທແຕ່ຖຸກວັນນີ້ກັບຄາງເລືອນ ໄປພຽມກັບຄວາມຜັນແປງກາງຈິຍໝາຮົມ ສາສະໜາຮົມ ກາຣເມືອງ ບໍ່ຮອມແມ່ແຕ່ເສຽນຫຼູກຈິດ ຕີ່ຄວາມເຂົ້ອເຮື່ອ “ສັນກາຣນຳ” ບໍ່ຮອກສັ່ງສົມບາຣນຳເພື່ອພະໂພຊູານ

ສັນກາຣນຳ ເປັນເຮື່ອເກີ່ມພັນກັບກາງເວີນວ່າຍ ຕາຍເກີດ ຊື່ອຈາກຄືເປັນເຮື່ອເງື່ອງເຫວາໄຫດສໍາຫັບຄົນສໍາຍ ໄໝນທີ່ມັກເນັ້ນທັກເຮື່ອງເຫດຜຸລິນຍືນ ຄວາມຈິງ ຄວາມ ເຂົ້ອເຮື່ອສັນກາຣນຳນີ້ສຳຄັນຢູ່ນັກ ເນື່ອງຈາກເປັນແນວຄິດ ທີ່ສະຫຼອນຄວາມຜູກພັນຮວ່າງນຸ່ມຍົກກັບນຸ່ມຍົກ ນຸ່ມຍົກ ກັບສັກ໌ ນຸ່ມຍົກກັບດັນໄນ້ ຊື່ອີ່ນສິ່ງທີ່ຕ້ອງມອງໃນມິດທີ່ ອຸ່ນລຶກ ໃນລັກຍະຈຳນັກພັນຫັນຫາດີຈຶ່ງຈະຫັກແນ່ນແລະ ແນ່ນແພື່ນ ມີໃຫ້ເປັນອອງເພີ່ງຫ່າງຊີວິດທີ່ປ່ຽກງູດແຕ່ຕາຍ

ສັນກາຣນຳນີ້ມາຍຄືການສັ່ງສົມບາຣນຳເພື່ອເຂົ້ອເສີ່ງຜົ່ງ ຈາກຝ່າງອອງພັກພົດໄປສູ່ຜົ່ງພະນິພານ ຄວາມເຂົ້ອນໄໝໄ້ ຄ່າຍທອດມາຄວາມຄູ່ກັບທຸກໆຊີວິດ ແນ້ອງກໍ່ພະນາກຍົກຕິຣິກິດ ບໍ່ຮອມຝູ້ນຳທີ່ມີກາຣນຳໃຫຍ່ ບາຣນິກວ້າງ ບໍ່ຮອມແມ່ແຕ່ຍາກ ຂອການໃນອົດຕືກ ສ້າວນໄດ້ຮັບອິທີພລາກຄວາມເຂົ້ອນໄໝ

ຫຼັກສູນທີ່ເປັນພົບພານຄວາມເຂົ້ອເຮື່ອສັນກາຣນຳ ໃນປະເທດອິໂນໂຕເຊີ່ມເກືອ ໂບຮາມສາດານໂບໂຮນູໂດ “ສັນກາຣະ” ບໍ່ຮອມ “ກາຣາ” ຄໍາານີ້ແປ່ງຍືບໄດ້ກັບຄໍາວ່າ “ໂບໂຮ” ໂບໂຮນູໂດ ຈຶ່ງໝາຍຄື “ກາຣຸງຮະ” ບໍ່ຮອມ ຖືເຈາແໜ່ງການສັ່ງສົມບາຣນຳ ພັນເປັນສັ່ງລັກຍົກແໜ່ງການ ສັ່ງສົມບາຣນຳເພື່ອເຂົ້ອເສີ່ງພະໂພຊູານ ດ້ວຍຄວາມໃຈ່ງຈຶ່ງ ຊື່ອີ່ນສິ່ງແຜ່ນດິນ ແຜ່ນນີ້ອຸປນາວ່າ ສັກ໌ ດັນໄນ້ ຖືເຈົ້າມີ ຖືເຈົ້າມີ

ແພັນດີນກີ່ໄມ້ມີສິ່ງໃດເຫຼືອຮົດໄດ້
ສິ່ງນີ້ມີຄວາມສຳຄັນ ເພວະທຳໃຫ້ເກີດ
ກາຣວາງທີ່ທ່າຕ່ອສຽບສິ່ງຍ່າງດີຍຶ່ງ

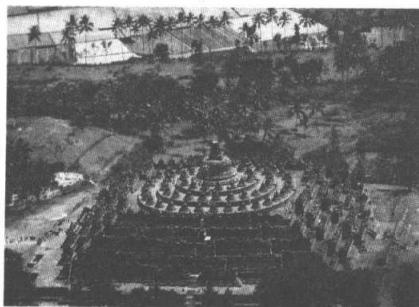
ຮູບພຣະວາໂລກີເທສະວຣໂພທີສັດຕິວີ
ຊັ່ງມີພຣະພຸທຮູບປະກັນທີ່ທັນພາກ
ເປັນສັງລັກຢັ້ງຂອງເມຕາແລະ
ປັບປຸງ ແຕ່ມີຮູບພຣະໂພທີສັດຕິວີກີ
ພຣະອອກທີ່ນີ້ຊັ່ງທີ່ທັນພາກໄມ້ໃຊ້
ພຣະພຸທຮູບປຸງ ແຕ່ເປັນພຣະສຸງ
ພຣະໂພທີສັດຕິວີອົນດີກີ່ຈີ່

ພຣະໂພທີສັດຕິວີອົນດີກີ່ຈີ່ ພຣະເມຕ ໄຕຣຍ ຜົ່ງເປັນ
ພຣະພຸທເຂົ້າທີ່ຈະມາຕຣສູງໃນອາຄາດແລະສຸງປັນເອງທີ່
ເປັນສັງລັກຢັ້ງຂອງສັນກາຣນີ

ຄວາມລາງເລືອນໃນຄວາມເຂົ້ອເຮືອນທີ່ກຳໄຟໄໝເວົ້ອ
ອາຫຼານໃນມີຕີທີ່ລຸ່ມລຶກເຫຼືອດຫາຍໄປ ກາຣ່າກາຣທຳລາຍຈຶ່ງ
ເກີດໄດ້ຈ່າຍເຂົ້ນ ເພຣະນຸ່ມຍົກົດວ່າດີ່ຂໍ້ວ່າໄມ້ ຂາດທັນໄມ້ມີ
ຫາກໂກຣໂຄຣກີ່ຈັດກາຣ ວິກຖຸກຕາກົມທຸກທາງຈຶ່ງເກີດຈາກ
ກາຣສູນສິ້ນຮາກສູານແລະຄວາມເຂົ້ອນ້ຳໃນກາຣສັ່ງສັນກາຣນີ
ເພື່ອເຂົ້າສີ່ງ

ຫາກລອງພິຈາຮາເສີ່ງຄຸນຄ່າດ້ານຕ່າງໆ ທີ່ສັນພັນຮັບກັນ
ເຮືອນີ້ເຂັ້ນ ພມເຂົ້ວທຣພຍສິນມີທັງທີ່ມີວິຫຼຸງຢູ່າມກອງ
ແລະໄວ້ວິຫຼຸງຢູ່າມ ເຂັ້ນ ເງິນທອງ ສູກເມືຍ ຂ້າງນໍາ ດີເປັນ
ທຣພຍ ທຣພຍແປລວ່າ ສິ່ງທີ່ໜີ້ໃຈ ໂດຍຄວາມເຂົ້ອເຄີນນັ້ນ
ສິ່ງແລ່ານີ້ເກີດເຂົ້ນດ້ວຍອໍານາກກາຣສັ່ງສັນກາຣນີກຳໄໝໄດ້ເມີຍຕີ
ໄດ້ລູກຄີ ດັ່ງນັ້ນຄ້າຜົມຈະຫຍາມມີຢູ່າມ ພມດ້ອງຄົດຫັນກີ່
ເກຍຮັກກັນນາເຄຍອີ່ຫຼູານຮ່ວມນາກນີ້ກັນນາຫລາຍແສນ໌າຕີ
ຈະມາທີ່ກັນຈ່າຍາ ໄດ້ອ່າຍ່າໄຣ ຄວາມເຂົ້ອທີ່ແພັງຍູ່ໃນສ່ວນ
ລຶກນີ້ເຮົາກວ່າສັນກາຣນີ ຜົ່ງຈະເປັນກົດໄກປົງກັນຮະຈັບ
ຄວາມຮູນແຮງອ່າຍ່າດີເມີຍນີ້

ຫຮ້ອຄ້າຜົມໄປເດັດຫວັງຈຶ່ງຫຮ້ອດ
ກີ່ເທົ່າກັນພມທຳລາຍ
ນາກນີ້ອໍານາໂຫຼາມແລະທັງນາກນີ້ໃນຕ້າຜົມເອງກີ່ຈະລົດລົງດ້ວຍ

ໂປຣະມູຕແຫ່ງອົນໂຕນີ້ເຊີຍ

ເພົ່າກຳໄຟໄໝສັ່ງສັນກາຣນີ
ສັງສາກ ຜົ່ງກຳລັງສັ່ງສັນກາຣນີເຂົ້ນ
ມາເພື່ອເປັນນຸ່ມຍົກົດ ເພື່ອເຂົ້າສີ່ງ
ພຣະໂພທີສູານເຫັນເຄີຍກັນຄຸນຄ່າ
ດ້ານເຂົ້ນ ໄນວ່າຈະເປັນກາຣໃຫ້ການ
ກາຣຮັກຍາສີລ ປະກອບອ່ອງໃນ
ຄວາມເຂົ້ອເຮືອນີ້ທັງສິ່ນ

ດັ່ງນັ້ນທັນະເຮືອສັນກາຣນີ
ຈະກຳໄຟໄໝເມຕາຕາຕ່ອງຜູ້ອື່ນ ວິ
ຄວາມນັ້ນແນ້ວເພົ່າພື້ນແຮງຈາກເຫົນ
ເພື່ອນ່ວມທຸກໆກັນເວົ້າ ເປັນ“ເພື່ອນທຸກໆກົດ ແກ່ ເຈັນ
ຕາຍດ້ວຍກັນທັງໝາຍດັ່ງສິ່ນ” ເພື່ອນທຸກໆນີ້ໝາຍຮວມຄື່ງ
ເພື່ອນໃນສຸກ ໃນທຸກໆ ໃນກາຣສັ່ງສັນກາຣນີ່ວ່າມ່ວນກັນທັງໝາຍ
ວິຄວາມເຂົ້າສີ່ງໃຈໃນກາຣສັ່ງສັນກາຣນີ່ວ່າມ່ວນກັນທັງໝາຍ
ດ້ວຍກັນທັງໝາຍດັ່ງສິ່ນ

ປັ້ງຈຸບັນຄຸນຄ່າເຫັນນີ້ເປັ້ນໄປ ໂຮງຈານເລື່ອງໄກ່ໄວ
ນ່າມເປັນພັນໆ ທຳກັນເຫົນໄວ້ມີສິ່ງໄນ້ມີໜີວິດ ຢ້ອມໄນ້ມີ
ຄຸນຄ່າຄວາມໝາຍໄດ້ ທັງໆທີ່ໄດ້ຍົກມາແທ່ງຈິງນີ້
ເພຣະເຫົນໄວ້ ຜົ່ງຈັດກັນອູ້ຍ່າງນີ້

ເຂົ້ນເຄີຍກັນຫວາອິນເດີຍແດງກັບວ້າໄວສັນ ຫວາ
ອິນເດີຍແດງຈະນ່າວ້າເທົ່າທີ່ຈຳເປັນ ອັດຈາກນັ້ນຈະ
ບວງສຽງ ສັ່ງວິຫຼຸງຢູ່າມ ເຫັນຈະນ່າພື້ນໄໝໃຫ້ວິຫຼຸງຍ່ອງຮົດ
ເຫົາເລືອກທີ່ຈະນ່າພື້ນໄໝເຫັນຈະນ່າທຳມ້າທຳມ້າທຳມ້າທຳມ້າ
ເສົ່ງແລ້ວຈິງເຂົ້ນສັ່ງວິຫຼຸງຢູ່າມເພື່ອຂອບຄຸນທີ່ໄດ້ຢັດວິຫຼຸງຍ່ອງຮົດ
ຂອບຄຸນ

ທຸກວັນນີ້ຮະບນອຸດສາຫກຮົມໄດ້ເຂົ້າໄປກຳໄຟໄໝ
ນຸ່ມຍົກົດແລະກາລຍເປັນເນື້ອຫາສາຮະຂອງກາຣພັນນາ
ຂອງທຸກໆຫຼຸມໃນໄລກ ແລະກາລຍເປັນອຸປ່ສຣຄຕ່ອກ
ກາຣພັນນານຸ່ມຍົກົດເຄື່ອງຈັກທີ່ພັນຈານນີ້ປະສິທິກາພ

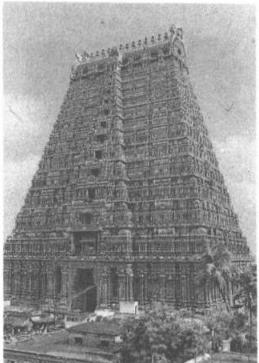
“ຄວາມລາງເລືອນໃນຄວາມເຂົ້ອເຮືອນທີ່ກຳໄຟໄໝເວົ້ອອາຫຼານໃນມີຕີທີ່ລຸ່ມລຶກເຫຼືອດຫາຍໄປ ກາຣ່າກາຣທຳລາຍຈຶ່ງ
ເກີດໄດ້ຈ່າຍເຂົ້ນ ເພຣະນຸ່ມຍົກົດວ່າດີ່ຂໍ້ວ່າໄມ້ສື່ກາໂກຣໂຄຣກີ່ຈັດກາຣວິກຖຸກຕາກົມທຸກທາງຈຶ່ງເກີດຈາກ
ກາຣສູນສິ້ນຮາກສູານແລະຄວາມເຂົ້ອ້ຳນັ້ນໃນກາຣສັ່ງສັນກາຣນີເພື່ອເຂົ້າສີ່ງ”

สูงไคลล์คุณค่า ความหมายและศักดิ์ศรี ของมนุษย์ลง ทุกวันนี้เราริใช้งบประมาณ เพื่อคุ้มครองเครื่องจักรมากกว่าที่ใช้คุ้ม ครองชีวิตคนเสียอีก

อุปสรรคสำคัญของการหนึ่งคือ คนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจถึงสถาบันของตนเองจนทำให้ มนุษยธรรมไม่เติบโต เมื่อมนุษยธรรมเติบโต สถาบันจะมีความหมายน้อยลง คำว่า ชาติจะมีความหมายน้อยลง แต่เดินนี้เรา เป็นมนุษย์มาก่อนที่จะถูกพราหมาเป็น พลเมืองแม้จะเป็นเราก็ยังเป็นมนุษย์อยู่ แต่ เรายกติดตราถูกพราหมาเป็นพลเมืองของชุมชนมนุษย์

หากมองให้ลึกไปถึงรากฐาน มนุษย์กับการสั่งสม บารมีเป็นเรื่องเดียวกัน เพราะมนุษย์เป็นผู้ที่จะก้าวไปสู่ การสั่งสมสัมภารบารมีตามหลักพุทธศาสนา สัตว์ทั้ง หลายจึงต้องพัฒนาตนเอง สั่งสมบารมีมาจนกระทั่งได้ บารมีขึ้นสุดท้ายคือความเป็นมนุษย์ จากนั้นต้องเสริม มนุษยธรรมให้เดิมเปี่ยมเพื่อเข้าถึงพระโพธิญาณ นี่คือ หลักการที่ชาวพุทธสอนแคลนไม่ได้ หลักการนี้ต้อง เดินชั้ดอยู่ในชีวิตของเรา ไม่ใช่เด่นชัดเฉพาะในตำแหน่ง ต้องเด่นชัดทั้งในชนบทและเมือง ในชีวิตประจำวัน ใน โน้นสำนึกรักและครั้งของความคิด ทุกครั้งที่แสดงเสียง อารมณ์ เช่น เมื่อไหร่ค่าเรา คนโบราณมักสอนว่า “อดทนเข้าไว้นะ” ความอดทนนี้คือการสั่งสมบารมี ประการหนึ่ง คือ ขันดิบารมี

ผมเชื่อว่าชาวบ้านไทยเป็นผลิตผลของคติความ เชื่อน้อบ่างดีเยี่ยม นำเสียดายที่ผู้นำพื้นดิน ได้เปลี่ยน แปลงและครอบจั่นนำสิ่งอื่นเข้ามาแทน ที่โดยไม่ทันรู้ตัว แต่หากเราไปคุยกับชาวบ้าน อุ้ยແລວภาคเหนือเขายังมั่นคง ถ้าถามเขาว่าเขาเกิดมาเพื่ออะไร เขายจะตอบว่าเกิด มาเพื่อสั่งสมบารมีและที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ก็ เพราะ

การสร้างพระธาตุ
ความเชื่อเพื่อสั่งสมบารมี

อำนาจบารมี ดังนั้นการได้ร่างและ อัตภาพเป็นมนุษย์ ก็เพื่อจะทำการให้เดิมเปี่ยม คำตอบนี้ชัดเจนมาก

จิตรกรรมไทยก็เป็นผลเนื่องมาจาก ทฤษฎีการสั่งสมบารมี ทำให้เวลาครูป เสื่อ เสื่อจะหน้าตาบ้องเบ่า ไม่น่ากลัว เลย เพราะผู้คนมองโลกนี้ด้วยสายตาที่ เป็นแนวคิดเชิงบวก (positive thinking) และมีความรู้สึกเป็นมิตร (friendly) นี่ อาจจะเป็นลักษณะของคนตะวันออก โดย เคพะคนไทย ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญยิ่ง

ภายใต้การชี้นำของพระพุทธองค์ ชาวตะวันออก มีความเชื่อว่า เราเกิดมาเพื่อสั่งสมบารมี เพื่อให้ถึงที่ สุดแห่งทุกๆ ชาวนุษ ไม่สงสัยในประเด็นนี้นับตั้ง แต่กษัตริย์จะถึงทางน และหากษัตริย์ทรงเป็นกิ อยู่ในตัว ก็มักจะนิพนธ์คำสอนของพระพุทธเจ้า ตั้ง แต่พระยาลิไทเป็นต้นมา แม้วรัฐคือการรับทัพบังศึก ของกรมพระปรมานุชิตชิโนรส ก็แห่งอยู่ด้วยเรื่อง อธิฐานบารมี ดังเห็นได้จากหลักการศึกษาครรภ กษัตริย์ส่วนใหญ่สร้างสุสานเป็นสัญลักษณ์ของ ความเชื่อเรื่องสัมภารบารมีนี้

นอกจากนี้คนไทยมีความฝึกพันกับชาติ ซึ่ง เป็นวรรณกรรมชั้นสูงที่เป็นสักขีพยานแห่งการสั่งสม บารมี แต่น่าเสียดายที่ต่อมารุ่นนี้กลับส่อถันได้ยาก แม้จะเป็นเรื่องของงานยิ่งตามทัศนะของผู้ และสะท้อน ไม่เพียงชีวิตของพระพุทธเจ้าที่สั่งสมบารมีมาหลายภพ หลายชาติ โดยสั่งสมสัมภารบารมีเพื่อทำตนเองให้ถึง พระโพธิญาณ และบนถ่ายบรรพสัตว์ แต่ยังมีคุณค่า สัมพันธ์กับเรื่องอื่นๆ อีกมาก เช่น ชาตครรภ์เรื่องป่าลุ่งทอง นีคุณค่าสูงต่อสภาพแวดล้อม เพราะมุ่งสอนให้คนรู้ สึกสำนึกรัก สิ่งต่างๆ ล้วนเป็นญาติพี่น้องของเรา ตั้งแต่

“อุ้ยແລວภาคเหนือเขายังมั่นคงถ้าถามเขาว่าเขาก็มาเพื่ออะไร เขายจะตอบว่าเกิดมาเพื่อสั่งสมบารมีและ ที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ก็ เพราะชำนาญการดังนั้นการได้ร่างและอัตภาพเป็นมนุษย์ ก็เพื่อจะทำการให้เดิม เปี่ยม คำตอบนี้ชัดเจนมาก”

“ทิศทางการพัฒนาภายในต่อการนำของเทคโนโลยี ทำให้ชุมชนมีสิ่งที่ไร้หัวใจเข้าหากัน มนุษย์กลายเป็นกลไกบางสิ่ง สิ่งไฟฟ์สิ่งนี้ทุกทิศ”

ดันไม่เลือก ดันใหญ่ สรรพสัตว์ เขาร่วมชีวิตอยู่กับเรา โดยไม่ได้คิดแบ่งแยก

อาจกล่าวได้ว่า บารมีค่อนข้างเป็นเรื่องเกี่ยวเนื่อง กับความรับรู้ของธรรมชาติ ดังคำพูดที่ว่า “บุญไม่พำนัช ไม่ส่งบารมีไม่ถึง ไปพระนิพพานไม่ได้” แสดงว่า ผู้คนมีความเชื่อมั่นในบารมี ซึ่งมีการสั่งสมอย่าง แบปลประหาด จนทำให้เจ้าชายสิทธัตถะกล้ายเป็นพระพุทธองค์

ความจริงพระองค์ท่านก็คือมนุษย์ปุถุชนที่สั่งสม บารมีมาหลายภพหลายชาติ จนกระทั่งมาถึงที่สุด ได้ดันโพธิ คำว่า ถึงที่สุดนี้ หมายถึงว่าถูกพญาราม ทดสอบครั้งสุดท้าย กับภารกิจลิขิติสตรี ได้กล่าวไว้ว่า ทวยเทพค่าทูลเชิญท่านจากสรวงสวรรค์ ซึ่งความจริง ท่านเตรียมจะตรัสรู้ในชั้นคุตสิต แต่ทวยเทพเห็นว่า ถ้า พระองค์คัดรัสรู้ในชั้นคุตสิตเดียว สัตว์โลกจะไร้ที่พึ่ง จึง ทูลอาราธนาให้ลงมาอีกภพหนึ่ง เพราะขณะนี้การลงมา จึงไม่ได้มีความหมายอื่นใด นอกจากเป็นการมาเพื่อให้ พญารามทดสอบนั่นเอง เป็นการทดสอบครั้งสุดท้าย (the Last Temptation) เมื่อทดสอบผ่านก็เข้าสู่การเป็น พระพุทธเจ้าโดยสมบูรณ์ อันยังประโภชน์มหาศาลมานาสู่ มวลมนุษย์

การตรัสรู้ของท่านเป็นการตรัสรู้ที่เป็นอภิสัย หมายความว่า โลกทั้งโลกได้ดำเนินมาถึงยุคฯ หนึ่งที่มี มนุษย์ที่สมบูรณ์คณหนึ่งเกิดขึ้น อภิสัยหมายถึงว่า ด้วยอำนาจการตรัสรู้นี้ พระองค์ท่านซึ่งเป็นบารมี สามารถถอนถ่ายสรรพสัตว์ไปสู่พระนิพพานได้ ต่าง จากบรรดาพราสามารถทั้งหลาย และพระปัจเจกโพธิ หรือปัจเจกพุทธ ที่เพียงแต่ตรัสรู้ได้ แต่ไม่มีปัญญา บารมีพอที่จะช่วยปลดปล่อยสรรพสัตว์ได้ เรื่องนี้มีนัย คุณลึกมาก แต่ว่าค่อนข้าง mystic คือค่อนข้างเนื่องกับ ศาสตร์แห่งความเรียนลับ ซึ่งไม่สามารถพิสูจน์ได้

ความเชื่อนี้มีบทบาทสูงมากในชุมชน ชุมชนที่อยู่ โดยปราศจากความเชื่อย่องกล้ายเป็นชุมชนที่เป็น อนาร์ชีปั๊ด (Anarchy) อยู่กันอย่าง和平 ดังนั้น ความเชื่อจึงเป็นหลักสำคัญ ความเชื่อนั้นเองที่ก่อลายรูป เป็นความหวัง และความเชื่อนั้นเองที่ก่อลายรูปเป็นสามัคคี ความมั่นคงแน่นแหน่และคลีคลายกล้ายเป็นปัญญาในที่สุด บารมีทั้ง ๑๐ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เกิด พระพุทธเจ้า ซึ่งชาวบ้านเรียกว่าบารมีสิน เป็นความ เชื่อที่มีอิทธิพลสูงต่อชุมชนไทยคั่งเดิน

ดังนั้นการสั่งสมสัมภารามีเป็นเรื่องใหญ่ เป็น สายสัมพันธ์ของชาวนพุทธเราจากอดีต สู่ปัจจุบันและ ไปสู่อนาคต ความสัมพันธ์ของสัตว์ สิงมีชีวิตร่วมทั้ง สั่งของที่ไม่มีชีวิต เป็นการแสดงความสัมพันธ์ที่ยาวนานและไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อบรรลุพระโพธิญาณ เกรื่องเมืองอันหนึ่งที่จะนำเราเดินทางไปสู่พระโพธิญาณ กือ สถิติสมปุตดิของตนเอง การฆ่าสัตว์การลักของสัตว์อื่น การพูดเท็จ การทำร้ายกัน การช่วงชิงของรักของสัตว์อื่น เป็นอุปสรรคสำคัญอย่างยิ่ง สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่ศีลเพื่อ ความเรียบร้อยของสังคมเท่านั้น แต่จะทำลายความเป็น มนุษย์ลงที่ละน้อของคนด้วย จนไม่มีอะไรเหลือ กล้าย เป็นเพียงชา กของสั่งมีชีวิต ซึ่งมีชีวิตอยู่ชั่นนิดที่ไร้หัวใจ

ทิศทางการพัฒนาภายในต่อการนำของเทคโนโลยี ทำให้ ชุมชนมีชีวิตที่ไร้หัวใจเข้าหากัน มนุษย์กลายเป็นกลไกบาง สิ่งซึ่งไม่มีอารมณ์เชิงทุกทิศ ดังบทกวีที่ว่า “ทำไม้ล้นต้องฝ่า คนที่ฉันไม่ได้กร ทำไม้ล้นต้องปกป้องคนที่ฉันไม่ได้รัก ด้วย” บทกวีนี้ใช้ต่อต้านสังคมเวียดนามเนื่องจากทหาร หมุนเมริกันฆ่าชาวเวียดนามโดยไม่ได้มีอารมณ์ ชีวิตจึง คล้ายๆ กันเครื่องจักรชนิดหนึ่งเข้าหากัน และยังลักษณะ บริโภคนิยมซึ่งสนับสนุนแนวคิดเรื่องตัวให้ตัวมัน จะทำ ให้มนุษย์จงทำลายสั่งกันและกัน และจะทำลายการมีชีวิ มนุษย์ไปหมดสิ้นลงในที่สุด

นุชรี ศรีวิโรจน์ เก็บความจากการสนทนาระรรมกันท่าน โภวิท เกมนันทะ ณ บ้านพักเขตเมือง ๑๐ มกราคม ๒๕๖๗

อาสาสมัครชาวพุทธเพื่อสังคม

ไดอานา วินสตัน

หลายคนในเมืองไทยคงคุ้นเคยกับอาสาสมัครเพื่อสันติภาพจากอเมริกา หรือที่เรียกนิดปากว่า พีซคอร์ปส์ (peace corps) บางคนมาทำงานสอนหนังสือในประเทศไทย บางคนมาช่วยงานด้านการศึกษา อื่นๆ ซึ่งล้วนเป็นกิจกรรมเพื่อสังคม อาสาสมัครชาวพุทธเพื่อสังคมหรือ Buddhist Volunteer Corps ที่กำลังเกิดขึ้นที่อเมริกาด้วยแนวความคิดคล้ายคลึงกัน ที่ต่างกันคือโครงการนี้พยายามสร้างสรรค์นัก กิจกรรมที่สามารถโดยหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาและผลจากการปฏิบัติสมាជิภานา เพื่อเสริม สร้างความเข้มแข็งในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมได้ ไดอานา วินสตันแห่งพุทธศาสนิกสัมพันธ์เพื่อสันติภาพ ในอเมริกาเขียนรายงานถึงโครงการนี้ว่า

ปรับ เดินหนึ่งซึ่งกำลังอยู่ในความ สันใจของผู้ปฏิบัติธรรมทางพุทธศาสนาคือ เราจะ ใช้การปฏิบัติสมាជิภานาเข้ากับ ปฏิบัติการทางสังคม ได้อย่างไร ปอยครั้งที่ การปฏิบัติธรรมประจำวันคุณเหมือนจะทำให้ ความคิดของเรารับแอบลง ในขณะที่ ปัญหาด้านล่างแฉะล้อม ปัญหาทางการเมือง และทางสังคมกลับกำลังอุกຄามามากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม ยังมีชาวพุทธจำนวนมากผู้ ปฏิบัติธรรมและได้รับผลเกิดเป็นจิตสำนึก แห่งเมตตาธรรม ที่เรียกร้องให้มีปฏิบัติการ บางอย่างเพื่อช่วยเหลือสังคม

ผู้นำชาวพุทธทั่วโลกกำลังนำเสนอดึง ประเด็นนี้ ภายในโลกที่กำลังเติบโตด้วย วิกฤตการณ์ พวกร้านหลายคนรวมทั้ง ท่านพระไภลามะ ท่านนัก ธันห์ และใจอานา เมซี ต่าง เห็นพ้องต้องกันว่าการปฏิบัติธรรมทางพุทธศาสนาจะ ต้องเป็นการเชิญหน้าโดยตรงกับทุกสังฆ อันเกิดลื้อกันในโลกนี้ เราจะต้องไม่กับแอบและติดขัดอยู่ กับความสุขส่วนตัวที่เป็นผลจากการปฏิบัติธรรม ตามหลักพุทธศาสนา

น่าเสียดายที่ยังมีรูปแบบขององค์กรที่สามารถสนับ

คงคหบดีลามะ ประมุข แห่งศาสนจักร และ มาทาจักรชัยด ผู้นำ พุทธศาสนาในปัจจัยพร จนเป็นที่นิยมปฏิบัติมาก ขึ้นในหมู่ชาวตะวันตก

ผลงานหลักธรรมทางพุทธศาสนาเข้ามา เพื่อ ตอบสนองความต้องการอันนี้อยู่น้อยนัก เป็นที่รู้กันทั่วไปว่าพุทธศาสนา มีแนวทาง การภารนาอันวิเศษ แต่โดยทั่วไปนักจะ แยกตัวไม่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเพื่อการ เปลี่ยนแปลงสังคม

องค์การพุทธศาสนิกสัมพันธ์เพื่อ สันติภาพ (the Buddhist Peace Fellowship : BPF) อันเป็นสมาชิกองค์กรหนึ่งของ พุทธศาสนิกสัมพันธ์เพื่อสังคมนานาชาติใน ประเทศไทย (พสส.) ถือกำเนิดขึ้นมา เมื่อปี ๒๕๓๑ เพื่อจะนำเสนอประชาเด่นต่างๆ ที่เกี่ยว ข้องกับพุทธศาสนาเพื่อสังคม ความสำเร็จ ของ BPF เห็นได้จากการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องของสาขาขององค์กรที่มีอยู่ทั่วสารทั่ว อเมริกา และภาคีสมาชิกอื่นๆ ทั่วโลก รวมทั้ง โครงการต่างๆ อันหลากหลายที่ BPF ได้ดำเนินการในช่วง หลายปีที่ผ่านมา โดยเป็นการพยายามผสมผสานเนื้อหา ของปฏิบัติการทางสังคมให้เข้ากับพุทธศาสนา

ในปี ๒๕๓๑ ทาง BPF ได้เสนอโครงการใหม่ อันมีวัตถุประสงค์ที่จะอบรมช่องว่างระหว่างกิจกรรมทาง สังคมและการปฏิบัติสมាជิภานาในพุทธศาสนา นั่น

“เป้าหมายของโครงการอาสาสมัครชาวพุทธเพื่อสังคมคือ การฝึกให้ผู้เข้าร่วมโครงการสามารถผลิตผลงาน การลงพื้นที่ทำงานบริการสังคมเป็นเวลาหนึ่งปี เข้ากับการปฏิบัติธรรมทางลัทธพุทธศาสนา”

คือโครงการอาสาสมัครชาวพุทธเพื่อสังคม (Buddhist Volunteer Corps) ซึ่งคล้ายคลึงกับโครงการที่เพื่อนองค์กรศาสนาอื่นเคยทำมาแล้ว อย่างเช่นองค์กรนักทำงานชาวคาทอลิก (Catholic Workers' houses) องค์กรอาสาสมัครแห่งคณะจีซุท (Jesuit Volunteer Corps)

เป้าหมายของโครงการอาสาสมัครชาวพุทธเพื่อสังคมคือ การฝึกให้ผู้เข้าร่วมโครงการสามารถผลิตผลงาน การลงพื้นที่ทำงานบริการสังคมเป็นเวลาหนึ่งปี เข้ากับการปฏิบัติธรรมตามหลักพุทธศาสนา โดยทางโครงการจะให้การสนับสนุนช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง ให้การอบรม และจัดให้มีการสนทนาระดับเดินทาง ที่เกี่ยวกับพุทธศาสนาเพื่อสังคมอย่างสม่ำเสมอ

เนื้อหาของโครงการประกอบด้วยการปฏิบัติงาน ในพื้นที่เป็นเวลา ๓๐ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ในองค์การพัฒนาที่มีจุดยืนในการทำงานอยู่บนพื้นฐานความเชื่อ ตามหลักพุทธศาสนาหรือศาสนาอื่นๆ หรือองค์กรที่ทำงานด้านการศึกษาที่ต้องอยู่ในบริเวณอ่าวซานฟราเซิสโก งานในพื้นที่จะมีตั้งแต่การทำงานกับผู้ป่วยใกล้ตาย (hospice) ในโครงการของนิกายเซน งานเป็นผู้ให้คำปรึกษาที่ศูนย์ช่วยเหลือผู้ป่วยมะเร็งสตรี การเข้าไปช่วยเหลือพัฒนาโครงการปลูกสร้างในเขตเมือง เป็นต้น

จุดเด่นของโครงการนี้คือ การอบรมแบบกลุ่มและการเข้าเงินบัญชีบัติสมាជิภานา ซึ่งเป็นกิจกรรมทุกสัปดาห์ที่อาสาสมัครจะรวมกัน นั่งสมาธิด้วยกัน รับฟังคำบรรยาย และสนทนากันเอง มีการฝึกสติ การเข้าเงินบัญชี รวมทั้งการได้มีโอกาสสนทนากับนักกิจกรรมชาวพุทธและอาจารย์วิปัสสนาด้วย

ในส่วนของโครงการอบรมจะให้ความรู้อย่างกระจังเกี่ยวกับรากเหง้าความเป็นมาของพุทธศาสนา เพื่อสังคม รวมทั้งคำสอนและการปฏิบัติขั้นพื้นฐาน ตามหลักพุทธศาสนาด้วย นอกจากนี้ยังมีการเน้นที่

การประยุกต์หลักพุทธศาสนาเพื่อการปฏิบัติกรรมในชีวิตประจำวันและการบริการสังคมด้วย ทั้งหมดนี้เป็นหมายเพื่อใช้กระบวนการคุ้มเข้าสำรวจคุ้ว่า จะมีปัจจัยที่ต้องพิจารณาอย่างไรบ้างในการใช้การปฏิบัติธรรมเข้ากับกิจกรรมเพื่อสังคม

โครงการนี้ยังประกอบด้วยการศึกษาวิจัยวิธีชีวิตที่มีพื้นฐานอยู่กับชุมชน ด้วยการให้อาสาสมัครออกไปแลกเปลี่ยนและทำงานอย่างต่อเนื่องในชุมชนชาวพุทธ ในท้องถิ่นใกล้เคียง อาสาสมัครโครงการจะจับคู่ทำงานอย่างมีกลยุทธ์มิตรธรรมต่อ กันเพื่อลงพื้นที่ปฏิบัติงาน นอกจากนี้อาสาสมัครเหล่านี้จะมีที่ปรึกษาเป็นนักกิจกรรมชาวพุทธที่อยู่ในท้องถิ่นนั้นด้วย และสุดท้ายเราวังที่จะสร้างบ้านพักที่อาสาสมัครสามารถอยู่ร่วมกันโดยสมัครใจด้วย

โครงการนี้ยังอยู่ระหว่างการติดต่อ และการสำรวจ วิจัยเพิ่มเติมจากโครงการอาสาสมัครในทำนองเดียวกัน ที่เคยดำเนินการมาแล้วโดยองค์กรอื่นๆ และปัจจุบันกำลังอยู่ในช่วงทดลองและพัฒนาโครงการซึ่งจะเริ่มเป็นโครงการนำร่องระยะแรกเดือนตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๓๘ และจะเริ่มดำเนินการเป็นโครงการระยะหนึ่งปีในเดือนกันยายน ๒๕๓๙ พอกเราดำเนินอยู่ระหว่างคัดเลือกอาสาสมัครอย่างละเอียดมากขึ้นด้วย

โครงการอาสาสมัครชาวพุทธเพื่อสังคม ไม่มีเป้าหมายที่จะตอบคำถามสำเร็จวุ่งต่อการทำงานเพื่อสังคม อย่างผู้ปฏิบัติธรรม แต่ผู้เข้าร่วมโครงการจะได้ตรวจสอบดูเองว่า จะสามารถใช้การปฏิบัติธรรมให้เข้ากับกิจกรรมในแต่ละวันและจะนำผลที่ได้จากการปฏิบัติไปสร้างประโยชน์โดยตรงแก่โลกได้อย่างไร การสร้างสรรค์โครงการนี้ขึ้นมา จึงนับเป็นการท้าทายอันน่าจับตามองต่อพุทธศาสนาในโภมหน้าใหม่ที่เดียว

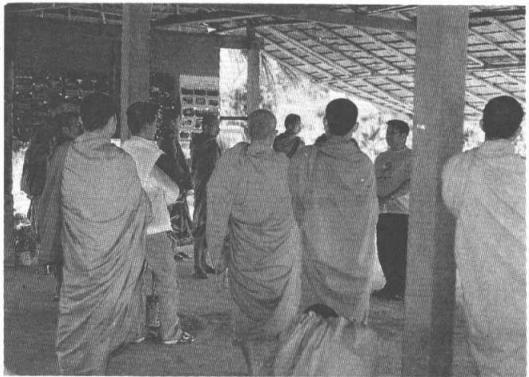
ທັສນຄືກ່າວກັບກລຸ່ມສັງພະຍໂສທຣ :

ຄວາມຮ່ວມມືອກັບກລຸ່ມສັງພະລານາ

ປິ່ນ ອິນໄຈ

ປິ່ນຈຸບັນການທຳງານ
ພັດນາຂອງພຣະສົງມໍ ນັບ
ວ່າເປັນທີ່ຍົມຮັບກັນນາກີ່ນ
ທີ່ໃນຮະດັບຊຸມຊານແລະ
ສັກນວງກວ່າງອອກໄປ ໄນ
ວ່າຈະເປັນກາຄຣູແລະເອກຂນ
ລ້ວນແຕ່ທັນນາໄທ້ຄວາມ
ສັນໃຈງານພັດນາຂອງ
ພຣະສົງມໍທີ່ທຳກັນອ່າງ
ກະຈັດກະຈາຍອູ່ຕາມ
ຊຸມຊານ ມູນບ້ານຕ່າງໆ ທ້າ

ປະເທດ ອ່າງໄຮກ໌ຕາມ ແນວ່າພຣະສົງມໍແຕ່ລະຮູປ
ຕ່າງມີຄວາມສາມາດໃນການທຳກິຈການອູ່ໃນຊຸມຊານ
ຂອງທ່ານກີ່ຕາມທີ່ ແຕ່ກີ່ນີ້ຂໍອ້າກັດໃນການຮັບຮູ້ປັ້ງຫາ
ຕ່າງໆ ນາກນາຍໜ່າອື່ນກັນ ໄນວ່າຈະເປັນທັນະກາ
ນອງປັ້ງຫາສັກນົດານໍລັກອໍຣີສັຈ່າທີ່ເຊື່ອນໂຍງກັນ
ເປັນລູກໂໜ່ຕາມໍລັກອີກທັນປິ່ນຍາຕາ ບໍ່ອການຕິດຕ່ອ
ປະສານງານຮະຫວ່າງພຣະສົງມໍດ້ວຍກັນເອງກີ່ຕາມ ວ
ທ້າໄໝທ່ານຈ່ວນແຕ່ຈະທຳງານແກ້ປັ້ງຫາອູ່ໃນຮະດັບ

ພຣະສາມາຊືກແລກເປົ້າຢັນຂໍ້ມູນກັບຕ້າວແຫນ
ຂາວບ້ານ ຜູ້ຮັກນາປ່າຊຸມຊານ ຈ.ປານ

ຊຸມຊານ ອ່າງໄໝໄຍດີຖຶນ
ພລກະທບນຈາກປິ່ນຈຸບັນກາຍ
ນອກແຕ່ປະກາດໄດ ຍິ່ງທ່າ
ໄປຢຶ່ງເກີດຄວາມທົ່ວແທກັນ
ກາຮແກ້ປັ້ງຫາທີ່ວິການອ່າງ
ໄນມີວັນຈົບສິ້ນ

ເຫດນັ້ນ ການທຳງານຮ່ວມ
ກັນເປັນກຸ່ມຄະນະ ຈຶ່ງເປັນ
ປັ້ງຫາຕາມນາອິກປະກາດ
ໜຶ່ງໃນການທຳງານຂອງ
ພຣະສົງມໍ ຍິ່ງພຣະສົງມໍຮູປ

ໄດ້ກຸ່ມໄຫນນີ້ທັສນຄົດທີ່ປົກຕົວເອງໄວ້ ໄນເປັດກວ້າງ
ອອກໄປ ກີ່ຍິ່ງທ່າໃຫ້ການຮັບຮູ້ປັ້ງຫາຕ່າງໆ ດັບແກນລົງ
ທຸກທີ່ ປິ່ນຈຸບັນສົມຍ ສັກນົດານໍຄວາມເຈົ້າມາກີ່ນີ້ໄປ
ເທົ່າດີ ສກາພປັ້ງຫາທີ່ເກີດເຂົ້ນ ຍ່ອມທີ່ຄວາມສລັບ
ສັບຊ້ອນ ຍາກແກ່ການເຂົ້າໃຈຕາມໄປເທົ່ານັ້ນ ຍາກແຕ່
ພຣະສົງມໍອ່ອງຍັງຄົງຍື່ນນັ້ນອູ່ກັບທີ່ສົມແລ້ວນັ້ນ ກີ່ຄົງ
ຈະໄໝສາມາດສ່ວ່ອກາຍາກັບຄົນຮຸ່ນໃໝ່ໄດ ແລ້ວຄື່ນແກ່
ຄວາມຖຸພລກາພຂອງນທບາທໃນການເປັນຜູ້ນຳສັກນົດານໍໃນ

“ປິ່ນຈຸບັນສົມຍ ສັກນົດານໍຄວາມເຈົ້າມາກີ່ນີ້ໄປເທົ່າໄດ ສກາພປັ້ງຫາທີ່ເກີດເຂົ້ນ ຍ່ອມທີ່ຄວາມສລັບສັບຊ້ອນ
ຍາກແກ່ການເຂົ້າໃຈຕາມໄປເທົ່ານັ້ນ ທາກແຕ່ພຣະສົງມໍອ່ອງຍັງຄົງຍື່ນນັ້ນອູ່ກັບທີ່ສົມແລ້ວນັ້ນ ກີ່ຄົງຈະໄໝສາມາດສ່ວ່ອ
ກາຍາກັບຄົນຮຸ່ນໃໝ່ໄດ ແລ້ວຄື່ນແກ່ການຖຸພລກາພຂອງນທບາທໃນການເປັນຜູ້ນຳສັກນົດານໍໃນ”

ที่สุด

ด้วยความตระหนักใน ข้อนี้ พระสงฆ์กลุ่มสังฆะ- ยโสธร นับเป็นพระสงฆ์ หัวก้าวหน้าอีกกลุ่มหนึ่งใน ประคำพระสงฆ์กลุ่มต่างๆ ของกลุ่มเสบีธรรม พระ คุณเจ้าปัญบัติงานอยู่ใน เขตอำเภอภูกุชุม จังหวัด ยโสธร โดยมี **พระครู ใจมี พระครู**

ใจมี เจ้าอาวาสวัดประชาชุมพลเป็น ประธาน และพระครูสุภาษารวัณ์ เจ้าอาวาสวัด ท่าลาดเป็นรองประธาน ความที่ได้ประกรร่วมกันที่ จะเสริมสร้างศักยภาพของกลุ่มในการทำงานร่วมกัน เป็นหมู่คณะอย่างมีประสิทธิภาพในการทำงานร่วมกัน เป็นเครือข่ายมากขึ้น จึงได้จัดกิจกรรมทัศนศึกษา ดูงานขึ้น และเลือกงานของกลุ่มพุทธบูตร จังหวัดน่าน และกสุ่มสังฆาสาพัฒนาล้านนา จังหวัดเชียงใหม่ ตลอดไปงานถึงโครงการส่งเสริมห ผู้ป่วยโรคเอดส์ ศูนย์ฝึกอาชีพสตรี อ.สารภีขึ้น ใน ระหว่างวันที่ ๖-๑๐ ธันวาคม ๒๕๓๗ โดยมี พระสนมาชิกเข้าร่วมศึกษาดูงานครั้งนี้ ๒๕ รูป ด้วยกัน

ในวันที่ ๖ ธันวาคม พระไพศาล วิสาโล ได้ มาพูดคุยปูพื้นฐานgapร่วมปัญหาสิ่งแวดล้อมให้ กับพระสนมาชิกที่เข้าร่วมศึกษาดูงานในครั้งนี้ ก่อนที่จะเข้าไปศึกษางานในแต่ละพื้นที่ เพื่อให้เกิด ความรู้ความเข้าใจร่วมกัน จากนั้นในวันที่ ๗ และ ๘ ธันวาคม พระครูพิทักษ์นันทคุณ เจ้าอาวาสวัด อรัญญาวาส รองประธานกลุ่มเสบีธรรมและ ประธานกลุ่มพุทธบูตร ได้พาศึกษาดูงานการอนุรักษ์ ป่าไม้ของกลุ่มผู้ทำางานเพื่อป่าชุมชน ต.ศิลาแลง ป่าชุมชน อ.สันติสุข ป่าทุนน้ำพงษ์และการอนุรักษ์ พันธุ์ป่า ณ วัดคุณแก้ว อ.ท่าวังผา

แลกเปลี่ยนกับพระสนมาชิกกลุ่มสังฆะล้านนา

ตลอดการคุยงานได้มี การบรรยายเกี่ยวกับ ประวัติความเป็นมาของ กิจกรรมรักษาป่าชุมชน แต่ละแห่งโดยพระครู พิทักษ์นันทคุณ และผู้นำ หมู่บ้านที่เคยสารยา ถ่ายความรู้เรื่องราวการ ต่อสู้ เรียกร้องในการ คุ้มครองฯลฯ

ชาวบ้านที่ใช้เป็นแหล่งอาหารและไม่ใช้อ้อย แต่ที่ประทับใจในการคุยงานครั้งนี้คงหนีไม่พ้นคืนวันที่ ๗ ธันวาคม ซึ่งทางกลุ่มพุทธบูตรได้จัดกิจกรรม ของกลุ่มออกเผยแพร่ธรรมะในหมู่บ้านชาวเขาแห่ง หนึ่ง และพากะดูงานให้ได้ไปศึกษาดู

จากนั้นในวันที่ ๘ และ ๑๐ ธันวาคม มีการ แลกเปลี่ยนแนวคิดประสบการณ์ทำงาน และศึกษา ดูงานกิจกรรม การประสานงานของกลุ่มสังฆะ- ล้านนา วัดป่าดาวรักษ์ อ.แม่ริม จ.เชียงใหม่ และ ไปคุยงานศูนย์ฝึกอาชีพสตรีบ้านใหม่ อ.สารภี ซึ่ง ทางศูนย์ได้ให้โอกาสแก่กลุ่มสตรีชาวเขา และ ชาวบ้านบางส่วนที่มีแนวโน้มจะเข้ามาขยายบริการ ในเมือง ได้ทำการฝึกอาชีพโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายแต่ อย่างใด และในครั้งนี้ที่ขาดไม่ได้เลยคือ การเข้า เยี่ยมชมโครงการเพื่อนชีวิต อันเป็นสถานที่ พักพื้นผู้ป่วยโรคเอดส์ระยะที่สอง และสามของ พระอาจารย์พงษ์เทพ ธรรมครูโภ

การคุยงานครั้งนี้นับว่าเป็นครั้งแรกของกลุ่ม สังฆะ-ยโสธร ที่เปิดโลกทัศน์ให้กับตนเองและกลุ่ม เพื่อที่จะทำงานร่วมกัน อีกทั้งยังเป็นการสาน ต่อให้กับพระสงฆ์รุ่นใหม่ได้เกิดการเรียนรู้ที่จะ สามารถนำมายกระดับตัวในการทำงานของตนให้เกิด ประสิทธิผลได้ไม่นักก็น้อย

ที่ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตวัดเทพมงคล

สุภาพร พุ่มพวง

เกือบสองปีก่อนเสียชีวิต

พระครูมงคลวรรัตน์ ผู้นำแห่งกลุ่มในจ.อุบลฯ และอำนวยการจัดทำปฏิปักษานันน่าเลื่อมใสยิ่งแล้ว ยังเหลือบรรเทาปัญหาชุมชนท้องถิ่นธนาคารชาติที่ประยุกต์เอาพิธีกรรมหรือโครงการเผยแพร่ธรรมะสู่เนื้องมากกว่าสองพันครั้งแล้ว อันน่าสนใจในเรื่องทางสังคมและลงในเสียชีวิตมาแล้วหลายครั้ง “ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิต” นำบัดการผู้ติดยาเสพติด ซึ่งล้วนอยู่ในวัยอันเป็นกำลังวัยของประเทศไทยทั้งสิ้น สุภาพร พุ่มพวง เยี่ยมเล่ามาให้ฟังอย่างน่าติดตาม

พระครูมงคลวรรัตน์

ได้เคยนำเสนอผลงานของท่านพระผู้นำแห่งดินธรรมแผ่นดินทองแล้ว พระคุณท่านผู้นี้นอกจากจะมีได้ดำเนินโครงการต่างๆ เพื่อช่วยได้อย่างสำคัญหลายโครงการ ดังที่ทางสถานฯเข้ามาร่วมงานสมัยกีดี ชาวบ้านในถิ่นทุรกันดารอย่างต่อท่านยังมีประสบการณ์และแนวคิด ศาสตร์ ดังได้เคยเอื้อเพื่อบพกความ เป็นโครงการใหม่ที่จัดทำขึ้นเพื่อช่วย เป็นโครงการใหม่ที่จัดทำขึ้นเพื่อช่วย

“*PM* เป็นโรงเรียนเพื่อการเรียนของผม ได้ เกรดศูนย์ต่อดอก ครูเข้าหากาญจน์เป็นพากเด็กเกรด จึง ต้องโคนครุตีบอยๆ ครูก็อยแต่จับผิดพากพม พากพม จึงต้องหาทางแก้ดังครูกลับคืนบ้าน...พมไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ พมอยู่กับบุกันบ่ำ ท่านพึ่งสองฝากความหวังไว้กับพมมาก แต่พมก็ไม่เคยทำให้พากเขาสมหวังเลย ก็รู้สึกเสียใจเหมือนกัน...พมเรียนจบแค่ชั้นม.๓ เอกวิทยาศาสตร์ จากนั้นก็เข้าไปทำงานที่ กรุงเทพฯ พากเร่าวัยรุ่นชอบสนุก ชอบหาประสบการณ์ ชอบเที่ยว พากเรามีกันเป็นแก๊ง ทุกคนจะมีรถมอเตอร์ไซค์คู่ซึ่พ พากเรารออบ

แต่รกร ขับรถแข่ง”

ก่อนที่จะติดยาบันนี้ ครั้งแรกพมเห็นเพื่อนเสพก็อยากลองบ้าง จากนั้นเลยลองทุกอย่าง ดังแต่ยามา เชโรอินพงขาว กัญชา บุหรี่และเหล้า ตอนนั้นพมทำงานรับจ้างอยู่แต่บ้างบอนและบางบุนเทียน พมลองครั้งแรกกับพากวินมอเตอร์ไซค์ ที่พุดมาทึ่งหนนดนคือลองเสพเพียงอย่างละครั้งสองครั้งเท่านั้นนะครับ กลัวว่าตัวเองจะติดจริงๆ เมื่อถูกกัน... ตอนนั้นพมเลิกแล้ว แต่ยังเหลือบุหรี่กับเหล้า ที่พากเรานหันว่าเป็นเรื่องธรรมชาติสำหรับผู้ชาย ตอนนั้นพมอยากเป็นคนดีครับ”

“สิ่งที่แล้วร้ายมากพวกรากไม้
อย่างเดียว พวกรากไม้มีครอบครอง พ่อ
พมเปี้ยดั้งแต่ผ่านอาชญากรรม แม่มีพ่อ^{ให้ไว้} พมไปทำงานที่กรุงเทพฯ เป็น
เด็กติดรถกับพวกรักบินล้อ เพราะ
อยู่ที่บ้านก็ไม่มีอะไรทำ จากนั้นมา
พมเริ่มรู้จักคนมากมาย มีคนที่เป็น^{“ลูกพี่”} เขานั่งคันให้กินยาเม็ด...” คำ^{บอก}
ของเด็กและเยาวชนในบุคคลภารกิจต้น^{ที่}
อ.เมือง จ.อำนาจเจริญ

และจากคำบอกเล่าของพวกราก
ลูก ๑๒ ชีวิต ที่สมัครเข้าร่วม^{โครงการฯ} นี้ได้สละห้องถึงชาติกรรม^{ของเด็กและเยาวชนในบุคคลภารกิจต้น}
ที่สักวันหนึ่งสังคมอาจจะรับมือกับ^{ปัญหาไม่ทันก็เป็นได้} หลายคนบอกว่าครอบครัวยากจน
ครอบครัวแตกแยก ที่พึงทางจิตใจของพวกรากที่คือ^{เพื่อน} แต่การคุณเพื่อนมีผลลบต่อชีวิตของพวกรากด้วย^{เช่นกัน} หลายคนติดยาเพราะมีเพื่อนซักนำ

เป็นเรื่องน่าแปลกกว่า บางครอบครัวมีทั้งพ่อและ^{แม่} สามบุรุษ แต่เด็กที่ไม่ได้รับความอบอุ่น เพราะวัน^{หนึ่งๆ} บางคนอาจไม่เจอกันพ่อแม่เลย ทั้งสองคนมี^{แต่ทำงานหาเงิน ประกอบกับค่านิยมของการอุปนิสัย} เพื่อนฝูงในครอบครัวยืนตามร้านอาหารสถานเริงรมย์ในที่ลับ^{ผับและคาราโอเกะ} มากกว่าจะรีบกลับบ้าน “บ้าน” และ^{“ครัว”} จึงถูกทิ้งไว้เสียแล้วสำหรับบุคคลสังคมเมืองแบบ^{บริโภคนิยม} เช่นเดียวกับ “สนามเด็กเล่น” กลางเมือง^{ทุกวันนี้ก็ทิ้งร้าง ไม่มีเสียงเด็กหยอดล้อ วิ่งเล่นกันอีกแล้ว} สนามเล่นของพวกรากตอนนี้คือห้างสรรพสินค้า และ^{ห้องนอนที่ใช้เป็นสนามแบ่งรอนอเตอร์ไซค์ โรง} สนุกเกอร์อันเป็นแหล่งมั่วสุมของทั้งเด็กหกูงเด็กชาย^{ซึ่งมีอยู่เดิมเมือง}

ในเมืองเรียนไม่ใช่สถานที่ที่พวกรากไป^{บ้าน} ไม่เป็นบ้านที่จะให้ความอบอุ่นแก่พวกรากแล้ว

สมาชิกโครงการขออาใจช่วย

กิจกรรมว่าง

สภาพแวดล้อมทางสังคมเปลี่ยน^{แปลงไปอย่างที่เห็นกันอยู่ บางสิ่ง} บางอย่าง^{ย่างผู้คนสามารถปรับตัวได้อย่าง} รู้เท่าทัน แต่ก็มีอีกหลายคน^{สิ่งที่เป็น} นักหันหัน^{ตักขันหัน โหมกระหน่ำเข้ามาอย่าง} ยากจะตั้งตัวได้ ใครเลี้จะตระหนัก^{ถึงกาลข้างหน้า?} ชีวิตของเด็กและ^{เยาวชนนั้น} เปรียบดังผ้าขาวที่เตรียม^{พร้อมรองรับทุกสิ่งทุกอย่าง ในเมื่อ} สังคมมีแต่ความสุข^{สุข} ผ้าขาว^{เหล่านี้ก็ง่ายแก่การแปดเปื้อน ไม่} เพียงแต่พวกรากทั้งสิบสองชีวิตนี้^{หรอก ในทุกขณะยังมีเด็กและเยาวชน} อีกหลายชีวิตที่ต้องเผชิญกับวิกฤต^{เดียว} กันนี้ อย่างน้อยๆ ก็คือเพื่อน^{ของพวกรากอีกหลายคน ที่ยังคงติด} กับอยู่ในโลกแห่งความมีคุณ สร้าง^{พวกรากนั้น นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป ชีวิตในอนาคตคือ} ทางส่วนที่ต้องได้บันไดด้วยความเพียรพยายาม เพื่อไป^{ถึงเป้าหมายของเส้นทางนั้น}

ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นบันไดอีกขั้นหนึ่งที่^{จะช่วยเปิดทางให้เยาวชนผู้เคยติดยาเสพติดและผู้ต้อง} โอกาสในสังคม^{ได้เดินสู่ทางสว่างของชีวิต โครงการ} ของศูนย์ฯ^{แห่งนี้เป็นหนึ่งในหลายโครงการของท่าน} พระครูมกุฎราชวัชพน (สวัสดิ์ วุฒโน)^{รองเจ้าคณะ} จังหวัดอำนาจเจริญ^{แม้โครงการเพิ่งเปิดอย่างเป็นทาง} การเมื่อต้นเดือนพฤษภาคม ๒๕๓๗^{ที่ผ่านมา} แต่^{ท่านพระครูฯ มีความคิด ความตั้งใจ และเตรียมการ} สำหรับโครงการฯ^{นี้มากกว่าห้าปีแล้ว}

“อาคมมีความคิดที่จะทำศูนย์การพื้นฟูจิตใจ^{นานแล้ว เพราะโดยส่วนตัวอาคมชอบงานค้านอบรม} เพยแพร^{ในช่วงที่จัดการอบรมเรื่องพัฒนาจิตใจ ตาม} พระราชดำรัสของโครงการแผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง^{มีผู้สนใจเข้าร่วมเป็นจำนวนมาก และในจำนวนผู้เข้า} รับการอบรมเหล่านี้^{มีพวกรากที่เคยติดสุรา กัญชา คุณภาพ} เข้าร่วมด้วย”

“หลังจากจบหลักสูตรการอบรมแล้วพบว่าคุณพาก
นี้เข้าสามารถเลิกได้โดยไม่ต้องกินยา.rักษา ซึ่งมีเป็น
จำนวนมากนั้น แต่ที่ยังมีบางคนที่ออกไปอยู่ในสภาพ
แวดล้อมทางสังคมที่ไม่อำนวยก็ง่ายแก่การหันไปเสพอีก
ไม่สามารถเลิกได้สักที...จากข้อสรุปตรงนี้อาจมาคิดว่า
ถ้าเราจัดหลักสูตรการอบรมเฉพาะผู้ติดยาเสพติดที่อยู่
ในขั้นการพื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจอย่างต่อเนื่อง
ซึ่งไม่ใช่เพียงแค่สามวันห้าวัน อาจใช้เวลาสักสามเดือน
หากเดือน หรือหนึ่งปี ก็จะสามารถช่วยแก้ไขปัญหา
เหล่านี้ได้บ้าง”

“ພວດໃນປີພ.ສ. ๒๕๓๕ ຄູນມາຮັດຕິນ ຂາວເຍ່ອມນັ້ນ
ທີ່ອູ່ຢູ່ເມືອງໄຫຍມາກວ່າສານປີແລ້ວ ເພີ້ມເປັນຈ້າກນໍາທີ່
ຈາກອົງຄ່າການຍຸນແສໂໂກ ທຳມະນຸດກັບການປຶກກັນແລະ
ປ່ຽນປົມຍານເສພຕິດ ເພົ່າໄດ້ຮັບຄໍາແນະນຳຈາກສກາ
ສັກຄົມສົງເຄຣະໜ້າແໜ່ງປະເທດໄທຢູ່ໃຫ້ຕິດຕ່ອປະສານ
ຈາກນັ້ນກຸ່ມພະັນດີນຳຂອງໂຄຮກເພີ້ມເປັນດີນຮຽນແພີ້ມຄືນ
ທອງ ເພົ່າມາພຸດຄຸນນຳເສນອໂຄຮກຊຸມໝານນຳບັດສໍາຮັບ
ຜູ້ຕິດຍາເສພຕິດ ດ້ວຍເຫັນວ່າ ເມືອງໄທຢູ່ມີວັດເປັນຈໍານວນ
ກວ່າ ๓-๔ ມືນວັດ ມີພະສົງໝໍປະມານ ๒-๓ ແສນຮູປ່
ແຕ່ຍັງໄໝເຫັນມີພະສົງໝໍທີ່ອີກແໜ່ງໄດ້ ຂ່າຍແກ້ໄຂປັບປຸງຫາ
ສັກຄົມທີ່ເກີຍກັບຜູ້ຕິດຍາເສພຕິດໂຄຍຫອງ
ອົງຄ່າການຂອງຄຣິສຕິເທົ່ານັ້ນທີ່ທໍາໂຄຮກໃນລັກຄະເດີຍາ
ກັນນີ້”

ถ้ากล่าวถึงสถาบันสงฆ์ที่มีชื่อเสียงในการช่วยเหลือผู้ติดยาเสพติด ก็เห็นจะเป็นที่วัดลักษณะอก ซึ่งผู้เขียนนี้โอกาสเคยไปศึกษาดูงานเมื่อต้นปี จำได้ว่าที่นั่นมีเยาวชนคนหนุ่มสาวกว่าสิบห้าร้อยคนเข้ามารับการบำบัดรักษา ภาพที่พ梧เขา กอดคอเพื่อนเหมือนเป็นการให้กำลังใจ เสียงร้องเพลงปลุกปลอบเพื่อนในระหว่างการ

“วัสดุ์กระบวนการอุดหนุนในการนำบัตรักษาไว้ได้ประมาณ
๓๐ % เพราะการรักษาผู้ติดยา ณ วัดแห่งนี้สืบสุดเพียง
เรื่องการนำบัตร ยังขาดในเรื่องของการพื้นฟู คุณมาร์ติน
ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญเรื่องนี้ เขาประเมินว่าถ้ารวมทั้งการ
นำบัตรักษา และการพื้นฟูโดยกระบวนการแบบชุมชน
นำบัตรแล้ว ผู้ติดยาจะสามารถกลับไปอยู่ใน
ครอบครัวในสังคมอย่างเป็นคนดีได้ถึง ๗๐% คำว่า
“ชุมชนนำบัตร” หมายถึง การพื้นฟูผู้ติดยาแบบเดียวกับ
กระบวนการ ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ให้เขามี
สำนึกที่จะลด ละ เลิก มีคุณธรรมทั้งต่อตัวเองและผู้อื่น
จุดนี้จะเกิดได้ ต้องผ่านการอบรมทางอย่าง อย่างไร
ก็ตามในชุมชนจำเป็นต้องมีกฎ ระเบียบ กติกาของ
การอยู่ร่วมกันด้วย ระยะเวลาของหลักสูตรแบบชุมชน
นำบัตรควรเป็นหนึ่งปีถึงหนึ่งปีหกเดือน แล้วขึ้นต้องมี
เวลาของกรรมการติดตามผลอีกประมาณสองปี ในช่วงที่
พวกเขากลับไปสู่ครอบครัว สร้างสังคมหมู่บ้าน ตรงนี้ต้อง
ติดตามผลอย่างต่อเนื่อง”

เห็นภาพงานของโครงการฯ นี้ว่าเป็นงานใหญ่ที่ไม่ใช่เรื่องง่ายดายเลย ทั้งต้องอาศัยระยะเวลา การคุ้มครอง ให้ได้ติดตามงานอย่างต่อเนื่องพอดีสมควร ท่านพระครูฯ กล่าวถึงการเตรียมการที่จะรับมือกับงานใหญ่ในครั้งนี้ว่า “ศูนย์แห่งนี้ไม่ได้ทำงานเฉพาะวัดเท่านั้น แต่จะทำงานร่วมกับสามประสานคือ ใช้วัดเป็นสถานที่พื้นฟู เพราะสภาพแวดล้อมของวัดอีกอันนวยต่อ กิจกรรมที่จะสร้าง

“ค่าว่า “ชุมชนบำบัด” หมายถึง การพื้นฟูผู้ติดยาเสพติดแบบครบกระบวนการทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ให้เขามีสานักที่จะลด ละ เลิก สิ่งดูดซึมทั้งต่อตัวเองและผู้อื่นดูดซึมที่จะเกิดได้ ต้องผ่านการอบรมหลายอย่าง อย่างไรก็ตาม ในชุมชนจำเป็นต้องฝึกวิธีระเบียบ กติกาของการอยู่ร่วมกันด้วย”

ความสมดุลทั้งทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ วัฒนธรรมร่วม รื่น มีบริเวณให้ได้พักผ่อน เล่นกีฬา ปลูกต้นไม้ ทำ การเกษตร มีกิจกรรมมิตร เช่น พระเดริที่จะเป็นแบบอย่างให้พากษาได้ อันจะเป็นการอนุนเสริมให้คุณภาพชีวิตพากษาพัฒนาไปเรื่อยๆ ส่วนที่สองคืออาจารย์ ภาควิชาปรัชญาสถาบันราชภัฏอุบลราชธานีมารับผิดชอบงานด้านวิชาการและประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ส่วนที่สามคือ โรงพยาบาลพระคริมมหาโพธิ์โรงพยาบาลสระบุรีประทรงค์ จ.อุบลฯ ที่จะมาช่วยเรื่องการบำบัดรักษา อีกแห่งหนึ่งคือ โรงพยาบาลธัญญารักษ์ ปทุมธานี เข้าแจ้งความจำนำงมาว่าจะช่วย ถ้าศูนย์ของเรางดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย เพราะที่นี่เขารักษาแบบชุมชนบำบัดเหมือนกัน”

นอกจากการทำางานแบบสามประสานแล้ว ยังมีหน่วยราชการเช่น หน่วยป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ปปส.ขอนแก่น) ช่วยดำเนินเรื่องการจดทะเบียนให้ถูกต้องตามกฎหมาย เช่นเดียวกับสำนักงานเขตฯ สถาบันราชภัฏอุบลฯ และหน่วยงานของคุณมาร์ตินคือ องค์กรชุมชนโภคในส่วนงานการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาคพื้นยุโรป ที่สนับสนุนด้านเงินทุนการศึกษาดูงาน การเตรียมอีกด้านหนึ่งของท่านคือ “ที่ผ่านมาอามมาไปศึกษาดูงานของวัสดุกระบวนการ วัสดุที่ใช้ในกระบวนการทั้งหมด ที่จะมีปัญหาเรื่องคน ซึ่งก็เริ่มเป็นจริงอย่างที่เข้าพูดไว้ ว่าเป็น “ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิต” เพราะเห็นว่าอนาคตจะต้องการช่วยเหลือคนผู้ติดยาเสพติดให้ได้มากที่สุด แต่ก็ต้องโอกาสและตอกย้ำในสภาพล้อแหลมต่อการติดสิ่งเสพติดก็ควรได้รับการช่วยเหลือด้วยเพื่อเป็นการป้องกันปัญหา”

อย่างไรก็ตาม กลุ่มพระสามชิกอีกกว่า ๖๐ รูป ในโครงการพระผู้นำแผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง ที่มีการประชุมพบปะแลกเปลี่ยนกันทุกเดือน ที่นี่ส่วนใหญ่กำลังใจและสนับสนุนงานของท่านพระครูฯ ซึ่งอาจถือได้ว่า ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตแห่งนี้เป็นโครงการนำร่องแก่สถาบันสงฆ์หน่วยอื่นๆ ด้วย”

จริงๆ แล้วอาคมเข้าไม่ถูกล้ารับเด็กที่ติดยาในชั้นรุนแรง เพราะปีนี้เป็นรุนแรง คิดว่ายากจะรับจำนวนน้อยๆ ก่อน สิ่งสองคนที่สมัครเข้ามาก็คิดว่าพอตั้งกำลังฟื้นเลี้ยง และทุนสนับสนุนที่มีอยู่เดือนละหนึ่งหมื่นบาท อย่างการทำงานให้เห็นผลเสียก่อนแล้วก่ออุบัติเหตุ จำนวนการรับเด็กเข้ามา ในรุนนี้มีเด็กที่เคยติดยาเสพติดมาแล้วครึ่งหนึ่ง ส่วนอีกครึ่งหนึ่งเป็นลูกชาวบ้านยากจนที่ต้องโอกาส ต้องการเรียนวิชาชีพ ซึ่งก็ตรงกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการฯ ที่ตั้งชื่อไว้กวดๆ ว่าเป็น “ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิต” เพราะเห็นว่าอนาคตจะต้องการช่วยเหลือคนผู้ติดยาเสพติดให้ได้มากที่สุด แต่ก็ต้องโอกาสและตอกย้ำในสภาพล้อแหลมต่อการติดสิ่งเสพติดก็ควรได้รับการช่วยเหลือด้วยเพื่อเป็นการป้องกันปัญหา”

“ตอนแรกที่ประชุมคณะกรรมการเจขอุปสรรคเรื่องเงินทุน แต่คุณมาร์ตินเขานอกกว่าเรื่องทุนไม่มีปัญหาหารือ กดติดตามเรื่องคน ซึ่งก็เริ่มเป็นจริงอย่างที่เข้าพูดไว้ โดยธรรมชาติของเด็กที่ติดยาเสพติด จะปล่อยให้เขายื่นนิ่งเฉยคนเดียวเงินๆ ไม่ได้ เพราะเมื่อนั้นเขาต้องข้อนกลับไปคิดถึงเรื่องรวมและสภาพเด็กๆ ในอดีตของตัวเอง ทางวัดจึงต้องมีกิจกรรมอื่นๆ เช่น ให้เดินตั้งแต่หัวทำวัตรสุขุมนต์ บริหารจิต อาตามาก็จะเห็นได้ว่า

ในรุ่นนี้สีเด็กที่เคยติดยาเสพติดมาแล้วครึ่งหนึ่ง ส่วนอีกครึ่งหนึ่งเป็นลูกสาวบ้านยากจนที่ด้อยโอกาส ต้องการมาเรียนวิชาชีพ ซึ่งก็ตรงกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการฯ ที่ตั้งชื่อไว้ว่างๆ ว่าเป็น “ดูย์พัฒนาดุษฎีภาพชีวิต”

เข้าพังทุกเช้าฯ ละ ๕ - ๑๐ นาที จากนั้นก็นั่งบริหารภายใน ออกกำลังกาย แยกข้ายield ทำการกิจส่วนตัว แบ่งกลุ่มทำอาหารและซ่อมเครื่องจักร ทำความสะอาด ปลูกผักสวนครัว ช่วงบ่ายจะเริ่มสอนค้านวิชาชีพ ทั้งช่างไฟฟ้า ช่างเชื่อม ช่างซ่อมเครื่องยนต์เล็ก และสอนขับรถ ซึ่งตั้งใจจะสอนให้เจนกว่าจะสามารถไปประกอบอาชีพได้

หลายท่านทราบว่าจังหวัดอุบลราชธานีที่กำลังพัฒนาเป็นหัวเมืองพาณิชย์ เป็นเมืองผ่านทางการค้า กับประเทศไทยและอินโดจีน เป็นเมืองท่องเที่ยว เป็นศูนย์กลางคนนาคนที่สำคัญของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ฯลฯ แต่สิ่งที่มาพร้อมกับความเจริญทางวัตถุ และค่านิยมแบบบริโภคที่ควักเงินจากกระเบื้องของรายภูธรท้องถิ่นไปเป็นจำนวนมากและทำให้เกิดปัญหาความนิ่งคัน ทางเศรษฐกิจ ส่งผลให้คนในจังหวัดอุบลราชธานีเป็นโรคจิตกันมากขึ้น ซึ่งก็คงเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมที่เปลี่ยนไปของทุกหัวเมืองใหญ่ในประเทศไทย ข้อมูลของ ปปส.ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จ.ขอนแก่น บอกว่า สถิติจำนวนผู้ติดยาเสพติดในจังหวัดอุบลฯ เป็นอันดับหนึ่งของภาค โรงพยาบาลสระบุรีประเสริฐประงค์อันดีอีก เป็นโรงพยาบาลกลางประจำจังหวัดให้ข้อมูลว่า ในทุกวันจะมีพวกริดายาเสพติด แต่ไม่มีเงินซื้อยาสามารถ支付ได้ จนเกิดอาการลงดองและต้องเข้าโรงพยาบาลเพื่อขอยาไปบรรเทาอาการร้อนระไม้ต่ำกว่าหนึ่งร้อยคน ดังนั้น การที่ท่านพระครูฯ มองเห็นการณ์แบบนี้ ขยายขอบเขตการทำงานไปถึงเรื่องการป้องกัน เมื่อเห็นข้อมูลข้างต้นแล้ว นับว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งความสำคัญของวัสดุในสมัยก่อน คือเป็นศูนย์กลางทั้งเรื่องการศึกษา

วัฒนธรรม ประเพณี การรักษาพยาบาล เป็นผู้นำในด้านจิตวิญญาณ พิธีกรรม และการสงเคราะห์ แม้กระถั่งคนชรา คนเร่ร่อนไม่มีที่ไป ยังสามารถมาอาศัยหลับนอน มีอาหารกินอิ่มท้องที่วัด เมื่อสังคมเปลี่ยนไป การศึกษาที่วัดถูกแยกไปให้สถาบันการศึกษาอย่างใหม่ มีโรงเรียนและมหาวิทยาลัยต่างๆ เป็นต้น การรักษาพยาบาลถูกแยกไปให้โรงพยาบาลทั้งที่เป็นของรัฐและเอกชนและเน้นการแพทย์แผนใหม่ ๆ ฯลฯ ทำอย่างไรบทบาทของสงฆ์ที่ยังเหลืออยู่ในฐานะของผู้นำด้านจิตวิญญาณ พิธีกรรม และความศรัทธา จะส่งผลอย่างขوبเชดไปช่วยแก้ไขปัญหาสังคม ดังการทำงานของท่านพระครูงค์ควรร่วมมือได้

บทบาทของท่านพระครูฯ อันส่งผ่านมา น่าจะเลียนอย่าง นับว่าสอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป และเป็นเหมือนสัญญาณเตือนว่า ถึงเวลาแล้วที่ขบวนการสงฆ์ต้องปรับตัว เมื่อสองปีที่ผ่านมาทาง盛世ยธรรม ได้พยายามนำเสนอบรร悔และผลงานของท่านพระครูฯ ฉบับนี้จึงได้รับอนุมัติและลงนามของท่านอีกครั้ง เพื่อเป็นกำลังใจให้กับท่านได้มุ่งสร้างสรรค์งานพัฒนาด้านนี้ต่อไปจนสำเร็จผล ที่สำคัญขอเป็นกำลังใจกับน้องๆ ทั้งสิบสองคนของโครงการฯ ที่นี้ด้วย

ทิ้งขยะผิดที่ถูกปรับเป็นหมื่น

เพื่อ เป็นการลดปริมาณการทิ้งขยะของประชาชน รวมทั้งทำให้เกิดความสะดวกในขั้นตอนการแปรรูป ขยะมาเป็นวัสดุใช้ใหม่หรือรีไซเคิล รัฐบาลเกาหลีใต้ ได้ออกมาตรการโอด โดยการผ่านกฎหมายบังคับให้ ประชาชนต้องทิ้งขยะที่ใช้ออกไม่ได้เลยในถุงพิเศษ ส่วน ขยะที่หมุนเวียนนำมาใช้ใหม่ได้แล้วแยกไว้เป็นอย่างดี จะได้รับการขนไปทิ้งโดยไม่เสียค่าธรรมเนียม อายุ่งไร กิตามการนำขยะไปทิ้งนอกท้องที่ของตนเอง จะมีโทษ ปรับสูงสุดถึงสามหมื่นบาททีเดียว

หนังสือพิมพ์ โกรเรียน ไทร์ส รายงานว่า นับตั้ง แต่ต้นปีเป็นต้นมารัฐบาลได้ออกกฎหมายบังคับให้ ประชาชนแยกขยะชนิดที่หมุนเวียนนำมาใช้ใหม่ได้เป็น ๕ อายุ่ง คือ กระป่อง ขวดแก้ว เหล็กเก่าและอุปกรณ์ เหล็กต่างๆ ขยะพลาสติก และกระดาษ และนำขยะ เหล่านี้ใส่ในถุงพลาสติก专门สำหรับขยะ พาหะนี้จะได้ รับการขนไปทิ้งโดยไม่เสียค่าธรรมเนียม

ผู้ที่ต้องการทิ้งของขี้นใหญ่ๆ อายุ่ง เช่น โทรทัศน์ เครื่องเพอร์ฟอร์นิเจอร์ จะต้องติดต่อกับเจ้าหน้าที่เขตของ ตนเอง และจ่ายค่าธรรมเนียมมากกว่าปกติ ข้อบังคับ นี้ยังรวมทั้งหลอดน้ำอ่อนใช้แล้ว และเศษแก้วด้วย

ขยะชนิดอื่นๆ ที่ใช้ออกไม่ได้ต้องทิ้งในถุงพลาสติก พิเศษ ซึ่งมีราคาประมาณใบละ ๓๐๐ วอน (๖ บาทกว่า) ซึ่งแต่ละเขตจะเป็นผู้ผลิตและพิมพ์ตราของเขตไว้ที่ถุง ด้วย ราคารองถุงจะแตกต่างกันไปได้ออกในแต่ละเขต การนำถุงขยะที่ติดตราเขตของตัวเองไปทิ้งนอกเขต อาจมีโทษปรับสูงถึงสามหมื่นกว่าบาท

ทางเจ้าหน้าที่ของเขตจะเป็นผู้คุ้มและเป็นผู้เก็บ ค่าปรับใหม่ออง ในระยะแรกก็ยังพอมีการผ่อนผันการ ปรับกันอยู่บ้าง เพราะประชาชนยังคงสับสนระหว่าง ขยะที่หมุนเวียนได้กับขยะที่ต้องทิ้ง

นอกจากนี้ ทางเขตยังได้พยายามให้ข้อมูลเพิ่มเติม กับประชาชน และให้ข้อแนะนำสำหรับการแยกขยะ หมุนเวียนได้อย่างเช่น ขวดน้ำผลไม้พลาสติก จะต้องมี การแกะฝาปิดลูมิเนียมออก ลอกตรายห์ห้อออกด้วยน้ำ และแกะพลาสติกรองก้นขวดออก และแยกชิ้นส่วน เหล่านี้ทิ้งในแต่ละถุง หนังสือพิมพ์ส่วนที่มีกระดาษ อบมนก็ควรแยกออกจากหนังสือกระดาษธรรมดาน้ำ อื่นๆ และทิ้งแยกกันด้วย

มาตรการนี้แม้จะกินเวลาของประชาชน แต่ก็จะ ส่งผลดีต่อสิ่งแวดล้อมในระยะยาว บ้านเราง肯์จะ เอาอย่างบ้าง เท่าที่ทราบมีบางส่วนงานและบ้านเรือน พยายามจะแยกขยะในลักษณะนี้อยู่บ้าง แต่น่า เสียดายที่หน่วยเก็บสิ่งปฏิกูลของทางการยังเก็บขยะ แบบเทรวมๆ กันอยู่ ทำให้แม้จะชาวบ้านเราจะเสีย เวลาแยกขยะแล้ว ก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร เรื่องนี้ เท็นจะต้องขอบคุณแต่สามลักษณะรับซื้อของเก่าและครัว ที่เป็นนักรีไซเคิลตัวจริง

นางกอกโภสต์ ส. ม.ค. ๒๕๓๘

เมืองไทยติดเอดส์อันดับสามของโลก

พระวอนขอเมตตาช่วยเหลือผู้ป่วยเอดส์

“อาทิตย์เชินแล้วกับเรื่องเอดส์ มองอนาคตเกี่ยวกับประเทศไทยนั่ว่าอุดได้ยาก เพราะเวลานี้ สถานบริการเกิดขึ้นมากมาก ยาสเปติดมากมาก แม้กระทั้งที่วัดพระบาทน้ำพุยังมีคนอาเจ้าไปขาย เปรียบเทียบกับจำนำประชารัฐแล้ว ประเทศไทยมีคิดเอดส์มากเป็นอันดับสามของโลก อาทิตย์เชินเปล่งใจไว้ประเทศไทยเป็นประเทศที่ฝึกการค้าประเวณพิศดารที่สุดในโลก”

พระชลังกุติกขบปัญญา
เจ้าอาวาสวัดพระพุทธบาทน้ำพุ ลพบุรี

แป๊ะ บริการโสเกฟเกลื่อนเมืองไทยแบบพิสدارที่สุด ในโลก เจ้าอาวาสวัดพระบาทน้ำพุเผยแพร่นسانบานา-ตราด ถึงขั้นให้บริการกันบนสิบล้อ ผู้ป่วยเอดส์ร้าไว้ วอนขอเมตตาอย่างไร่รังเกียจ

พระอลงกุติกขบปัญญา “ได้กล่าวว่าตอนหนึ่งในงานอภิปราย “กำวิงวนของผู้ติดเชื้อเอดส์” ที่หอประชุมบ้านมนังคสิตา สถาบันฯ เมื่อริวว่า นี่ว่า ที่โครงการธรรมรักษานิเวศน์ อ.เมือง จ.ลพบุรี ตั้งอยู่ในวัดพระบาทน้ำพุ เดินเป็นสถานที่รับผู้ป่วยเอดส์ระยะสุดท้าย แต่ภายหลังต้องรับผู้ป่วยเอดส์ทุกระยะ ทำให้มีผู้ป่วยที่พักอยู่เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก จนกระทั้งเดียงและบ้านพักไม่พอ แต่ละวันจะมีผู้ป่วยเอดส์ตายและเผาถังทุกวัน ถ้าวันไหนหนึ่งเศษถือเป็นรึ่งปรกติ แต่บางวันมีถึงสามศพ คนเหล่านี้ไม่มีคนมาสนใจ ไม่รู้เมียแต่ญาติพี่น้องที่จะมาเยี่ยม ชีวิตฝากไว้ที่วัดจนกระทั้งมีอดตายไปแล้ว กองบรรครุของคนเป็นเอดส์กี้ยังคงไว้ที่วัด

พระอลงกุติกกล่าวว่า ตอนօรงประสนกับผู้ป่วยเอดส์มาแล้วหลายร้อยคน และรับฟังปัญหามากมายจากไม้รู้จะเอาไปเก็บไว้ที่ไหนได้หมด จำนวนผู้ป่วยเอดส์ของโครงการมีมากจนทางวัดแทนจะรับภาระไม่ไหว เคยขอเงินงบประมาณรัฐบาลไปสิบห้าล้านบาท แต่ได้นำเพียงห้าแสนบาท จึงไม่สามารถถอนอยู่ได้ เพราะค่าใช้จ่ายต่อหัวสูงมากถึงรายละหนึ่งหมื่นบาท และผู้ป่วยที่เข้ามาพักอาศัยรักษาด้วย ก็ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น อย่างนี้จะอยู่รอดหรือไม่ต้องขึ้นอยู่กับว่าประชาชนจะให้การสนับสนุนให้ความช่วยเหลือ แก่ทางวัดอย่างไร

“อาทิตย์เชินแล้วกับเรื่องเอดส์ มองอนาคตเกี่ยวกับประเทศไทยนั่ว่าอุดได้ยาก เพราะเวลานี้ สถานบริการ

เกิดขึ้นมากมาก ยาสเปติดมากมาก แม้กระทั้งที่วัดพระบาทน้ำพุยังมีคนอาเจ้าไปขาย เปรียบเทียบกับจำนวนประชากรแล้ว ประเทศไทยมีคนติดเอดส์มากเป็นอันดับสามของโลก อาทิตย์ไม่แปลกใจที่ประเทศไทยเช่นปุนมองว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการค้าประเวณพิศดารที่สุดในโลก แม้แต่ในไร์ออยบั้งมีการตั้งเต้นที่ให้บริการกัน นอกจากราชบั้งนันดูน้ำบานา-ตราด ผู้หญิงมีอาชีพนี้ในกมือให้บริการกันบนสิบล้อเลยที่เดียว ดังนั้นจึงขอฝากให้ทุกคนคิดว่า จะทำอย่างไร แต่ถ้าขอยู่เบบเดินๆ ใช้ชีวิตไม่ใส่ใจ ก็ไม่เป็นไร เป็นเรื่องไปว่ากันไม่ได้” พระอลงกุติกกล่าว

ผู้ป่วยโรคเอดส์ นาย “ปู” กล่าวถึงชีวิตส่วนตัวว่า ก่อนเป็นเอดส์รับราชการอยู่ในรัฐวิสาหกิจแห่งหนึ่ง ต่อนามไปตรวจเลือดพบว่าเป็นโรคเอดส์จึงต้องออกจากงานมาอยู่บ้าน เพราะกลัวคนในสังคมรอบข้างจะรังเกียจ ขณะนี้เป็นมาได้สี่ปีแล้ว เริ่มเข้าสู่ระยะที่สอง ตนพบกับความลำบากและความทุกข์ทรมานจากโรคนี้มาก รวมทั้งการกระทำของคนรอบข้างที่แสดงอาการรังเกียจ รู้สึกเสียใจและไม่อยากให้ใครต้องมาเป็นโรคนี้เหมือนอย่างตน ขอฝากไปยังคนที่ไม่เป็นเอดส์ทั้งหลาย ขอให้มีความเมตtagกับผู้ที่เป็นเอดส์ด้วย เพราะสิ่งที่ได้รับอยู่นั้นทุกข์ทรมานทั้งร่างกายและจิตใจมากพออยู่แล้ว

“ผมเคยพูดกับเพื่อนว่า เมื่อผมเป็นเอดส์และสามารถตายแทนคนอื่นได้ เพื่อไม่ให้คนอื่นเป็นเอดส์อีกนั้น ผมยอมตายแทนเพราผมรู้ดีว่า โรคนี้มันทรมานอย่างไร และผมรู้ดีว่า ถึงจะจะตายไป แล้วโรคนี้ก็ไม่มีวันหมดไป จากโลก หมวดไปจากเมืองไทย ดังนั้นจึงไม่่อยากให้ใครเป็นโรคนี้” นายปูกล่าวพร้อมกับรำคาญ

มติชน ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๗

ครม.เห็นชอบ ๒ ร่างพรบ.มหาวิทยาลัยสงข์

นายสัมพันธ์ ทองสมัคร รมว.ศึกษาธิการเผยแพร่ การประชุมครม.เมื่อเร็วๆ นี้ว่า ที่ประชุมเห็นชอบผ่าน ร่างพรบ.มหาวิทยาลัยมหาคุณราชวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยมีสาระสำคัญคือ มหาวิทยาลัยสงข์ทั้งสองแห่ง จะเป็นสถาบันเฉพาะทาง ทำการสอน วิจัย และพัฒนาด้านพุทธศาสนา มีสถานภาพ เป็นนิติบุคคล และมีรูปแบบการบริหารงานอย่างมหาวิทยาลัยที่เป็นอิสระ มีอำนาจกำหนดหน้าที่ หลักสูตรการเรียนการสอนของตนเอง โดยมีสภาพัฒนการเป็นศูนย์แล และความคุณโดยมหาเถรสมาคมอิกซ์หนึ่ง ส่วนการบริหารงาน ทั่วไปของมหาวิทยาลัยให้เข้มข้นยึดกับธรรวงศึกษาธิการ

รมว.ศึกษากล่าวว่า มหาวิทยาลัยทั้งสองแห่งจะให้การศึกษาแก่พระภิกษุ สามเณร และประชาชนทั่วไป ตั้งแต่ระดับปริญญาตรีถึงปริญญาเอก ส่วนรายได้ของมหาวิทยาลัยจะมาจาก ๓ ทาง ได้แก่ เงินอุดหนุนรายปี จากกรุงเทพฯ เงินจากผู้บริจากรพธ์สิน และการหาผลประโยชน์จากการสังหาริมทรัพย์ โดยมีสำนักงานตรวจสอบเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจสอบบัญชี ซึ่งร่างพรบ.ฉบับนี้จะนำเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในเดือนพ.ค.นี้ เพื่อให้ทันประกาศใช้ในปี ๒๕๓๘ นี้ ขณะนี้ได้ส่งร่างให้กฤษฎีกาแก้ไขปรับปรุงให้รัดกุมยิ่งขึ้น

ไทยรัฐ ๔ ม.ค.๒๕๓๘

เยาวชนทำผิดดีขึ้นขึ้นมากเป็นอันดับสี่

นายวิชา มหาคุณ รองอธิบดีสังพิพากษาศาลเยาวชน และครอบครัวกลางเปิดเผยในระหว่างเข้าร่วมการอบรมธรรมะของแม่ศิรัตน์ฯ เสด็จรุตแห่งสภารัฐธรรมสถาน ให้แก่เยาวชนในบ้านเมืองด้วยว่า ความผิดในคดีขึ้นมาหรือความผิดทางเพศนั้น เป็นคดีที่เยาวชนกระทำความผิดมาก เป็นอันดับสี่ในบรรดาคดีความต่างๆ และพบว่าผู้กระทำ

ความผิดส่วนใหญ่จะมีวัตถุประสงค์หรือสาระเหยียดชิงนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม ซึ่งพ่อแม่พ่อรู้แทนที่จะยอมรับว่าลูกตัวเองไม่มีวัตถุประสงค์พ่อแม่จะเลิกกลับโดยความผิดให้เด็กด้วยการเข้าแจ้งความร้องทุกข์ และเมื่อคู่กรณีเป็นเด็กหญิงอายุไม่เกิน ๑๕ ปี ก็จะไม่สามารถยอมความกันได้ตามกฎหมาย ต้องมีการดำเนินคดีถึงที่สุด ทำให้มีเยาวชนจำนวนไม่น้อยถูกดำเนินคดีตามข้อหาหนึ่งและต้องเข้ารับการคุณประพฤติที่บ้านเมตตาแห่งนี้

รองฯ วิชากล่าวต่อไปว่า เยาวชนหลายคนที่กระทำผิดเรื่องเพศ มักเกิดจากความมั่นใจที่ไม่ถึงการณ์ หรือเป็นเพราะติดกลุ่มเพื่อน ซึ่งเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อพวกเขางามมาก เพราะครอบครัวไม่สามารถเป็นที่พึ่งได้ เด็กเองก็รู้สึกว่า การอนันต์ผู้หญิงเป็นเรื่องธรรมชาติ และหลายคนเคยผ่านการเที่ยวผู้หญิงมาตั้งแต่อายุ ๑๓-๑๕ ขวบ รู้หมาดว่าเหลลงเที่ยวผู้หญิงมีอยู่ที่ไหนบ้าง “เราจึงควรสร้างความสัมพันธ์ที่ดีให้เกิดขึ้นในครอบครัว และพยายามให้การศึกษาที่ถูกต้องในเรื่องเพศศึกษาแก่พวกเข้าด้วย” ท่านรองฯ กล่าว

ไทยรัฐ ๔ ม.ค.๒๕๓๘

นายกฯ เยี่ยมโครงการธรรมรักษานิเวศน์

เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ศกนี้ นายกรัฐมนตรี นายชวน หักกีบ ได้เดินทางไปเยี่ยมชมกิจกรรม ของโครงการธรรมรักษานิเวศน์ ณ วัดพระบาทน้ำพุ อ.เมือง จ.พะนุรี อันเป็นสถานที่บำบัดผู้ป่วยและผู้ติดเชื้อเอ็อดส์ เพื่อยืนยันผู้ป่วยและได้รับปากจะสนับสนุนงบประมาณค้านเครื่องมือต่อไป

ด้านพระองค์กล่าว ติกขปญ โญ เจ้าอาวาสและเจ้าของโครงการเปิดเผยว่า นับตั้งแต่ปี ๒๕๓๕-๒๕๓๗ มีผู้ป่วยเอ็อดส์ขอรับการรักษาตัวที่วัด ๓๐๔ ราย ในจำนวนนี้ ๑๓๐ รายเสียชีวิตไปแล้วและได้รับการฟ้าปันกิจที่วัด และจากจำนวนที่พักและเตียงที่มีอยู่อย่างจำกัด ทำให้ต้องจำกัดจำนวนการรับผู้ป่วยเข้ามา โดยทางวัดมีเดียงอยู่ร้อยกว่า

เตียงสำหรับคนไข้เท่านั้นรวมทั้งยังมีการค่าใช้จ่ายเรื่องอาหารและยาสำหรับผู้ป่วยติดเตียงและประมาณหนึ่งล้านบาทด้วย

ไทยรัฐ/บางกอกโพสต์ ๑๕ ม.ค. ๒๕๓๘

ภัยจากเชื้อไข้寨卡

เป็นที่ห่วงเกรงกันว่าหลุมกว้างขนาด ๒๔ เมตรที่เกิด เพราะน้ำท่ากบบริเวณฐานของเขื่อนขนาดใหญ่ที่กำลังก่อสร้างทางภาคตะวันตกของอินเดีย จะก่อให้เกิดเหยี่ยว อายุ่หลัง หากมีการดันทุรังดำเนินการตามโครงการสร้างเขื่อนนี้ต่อไป

ทีมนักวิเคราะห์ได้ลงไปสำรวจฐานของโครงการเขื่อนนาร์มาดาเพียร์ว่าได้สำรวจพบหลุมลึกที่เกิดจากการกัดเซาะของกระแสน้ำเมื่อสองเดือนก่อน ซึ่งทำให้ฐานของเขื่อนไม่แข็งแรง และเดือนว่าหากการก่อสร้างยังดำเนินอยู่ต่อไป อาจเกิดความเสียหายได้เมื่อหน้าทั่วมาอีก และจะพัดพาเอาเศษดินจำนวนมหาศาล พร้อมทั้งบ้านเรือนรายบ้านเกือบ ๙๐๐,๐๐๐ หลังเรือนที่อยู่ทางใต้ของเขื่อนนี้ไปด้วย ในขณะเดียวกันทางรัฐบาลกลับพยายามปิดข่าวนี้

ทางฝ่ายนักอุรุกวัยบอกว่าการสร้างเขื่อนดังกล่าว ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโครงการชลประทานขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศนั้น เกิดจากแนวทางการวางแผนและการพัฒนาที่ผิดพลาดอย่างสิ้นเชิง ชาวบ้านในท้องทั่งรัฐคือ มหาราชาและกุชราตร ต่างดำเนินการต่อต้านเขื่อนนี้มาโดยตลอด โดยบอกว่า เขื่อนขนาดใหญ่ ๓๐ เขื่อน และขนาดเดียวกัน ๓,๐๐๐ เขื่อน จะทำให้เกิดน้ำท่วมพื้นที่ป่าขนาดใหญ่ ทำลายระบบนิเวศวิทยา และทำให้ผู้คนจำนวนนับแสนคนต้องอพยพเข้ายังฐานบ้านก็ต

รัฐบาลเสนอว่าโครงการสร้างเขื่อนนี้มีมูลค่า ๑๐๗.๕ พันล้านบาท ในขณะที่ทางนักอุรุกวัยประมาณการว่า เนื่องจากความล่าช้าและข้อผิดพลาดของโครงการ ต้นทุนจริงๆ จะสูงขึ้นเป็นประมาณ ๑๕๐ พันล้านบาท และจะทำให้ต้องมีค่าใช้จ่ายด้านฐานะหนึ่งล้านคน ทั่วไปเกือบ ๒.๒๕ ล้านไร่ และพื้นที่เกษตรกรรมอีก ๑.๕ ล้านไร่

บางกอกโพสต์ ๖ ม.ค.๓๘

พระคริสต์กับประเทศไทยปีปั๊บ

ข้อความตอนหนึ่งในหนังสืออัชชิประวัติขององค์พระสันตะปาปาจอห์นปอลที่ ๒ ประมุขแห่งคริสตจักรนิกายโรมันคาทอลิก ทำให้กุญแจพระสงฆ์และพุทธศาสนาในประเทศไทยลังกา ซึ่งพระองค์กำลังเสด็จไปเยือน ก็เกิดความโกรธเคือง โดยพวกเขากล่าวหาว่าเป็นข้อความที่แสดงเจตนาลบหลู่คุณมิ่นต่อหลักธรรมขึ้นสูงสุดของพุทธศาสนา ในทำนองที่ว่าศาสนาพุทธด้อยกว่าศาสนาหลักในโลกอื่นๆ

แม้จะมีคำกล่าวขอโทษออกมากจากผู้นำทางคริสตจักรในคริสต์ลัทธาเองและรวมทั้งจากเลขาธิการสำนักวัตถุกันแล้วก็ตาม พุทธศาสนาที่นั่นก็ยังไม่พอใจ

นาย Gallage Panyawardardena โฆษณาของสหพันธ์องค์การพุทธศาสนาในคริสต์ลัทธากล่าวว่าศาสนาแสดงความเสียใจที่ออกมากโดยสำนักวัตถุกันยังไม่ทำให้พวกเขารอใจได้ “องค์พระสันตะปาปาได้ทรงดีความพุทธศาสนาอย่างไม่ถูกต้อง พากษา(วัตถุกัน)ไม่ยอมถอนข้อความนี้ออกแต่กลับกล่าวเพียงว่าเสียใจที่ทำ เช่นนั้น พวกเรารึงย้อมรับไม่ได้” นาย Panyawardardena กล่าว

เขาให้สัมภาษณ์ตอบโต้กับสารนิตยสารแสดงความเสียใจของพระคาร์ดินัล Angelo Sadano เลขาธิการของรัฐวัตถุกันที่ออกมากในพระนามขององค์พระสันตะปาปา โดยมีข้อความว่า “พวกเรารู้สึกเสียใจอย่างลึกซึ้งที่พวกท่าน(ชาวพุทธในประเทศไทยลังกา)รู้สึกว่าได้รับการคุกคาม(จากข้อความในหนังสือเล่มนั้น)”

องค์พระสันตะปาปามีกำหนดเยือนประเทศไทยลังกาในวันที่ ๒๐-๒๑ ม.ค.นี้ เพื่อทำพิธีรำลึกเป็นเกียรติยศแก่กุญแจของเชฟ วาช พรัสางมีนเดียที่เดินทางมาเผยแพร่คริสตศาสนาในคริสต์ลัทธาเมื่อคริสตศตวรรษที่ ๑๗

รายงานล่าสุดแจ้งว่า ได้มีการเผยแพร่และพุทธรูปที่วัดแห่งหนึ่งในเมือง Negombo ทางตอนเหนือของกรุงโคลัมโบ ซึ่งสงสัยว่าอาจเกี่ยวพันกับกระแสต่อต้านปีปั๊บในคราวนี้ เนื่องจากพระเจ้าอาวาสของวัดแห่งนี้เป็นผู้นำคนสำคัญในการประท้วงการเสด็จเยือนของปีปั๊บ และเหตุการณ์นี้ เกิดขึ้นตั้งแต่เดือนกันยายนที่มีการลอบวางเพลิงในสถาบันคาಥอลิกแห่งหนึ่งด้วย

นานาชาติเรียกร้องให้รัฐปล่อยตัวผู้นำชาวพุทธเรียดนาม

องค์การนิรไทยกรรมสากลได้เรียกร้องเมื่อเร็วๆ นี้ให้รัฐบาลเวียดนามปล่อยตัวพระคุณเจ้า Thich Huyen Quang ผู้นำนิกายสหพุทธศาสนาแห่งเวียดนาม (the United Buddhist Church of Vietnam : UBCV) ซึ่งมีรายงานว่าถูกกักขังอยู่ ณ วัดแห่งหนึ่งในແຄນເທືກເຫັນໄກລ

พระคุณเจ้าถูกจับกุมดังเด่าวันที่ ๒๕ ธันวาคม ปีที่แล้ว หลังจากที่ได้ริเริ่มการอดอาหารประท้วง การจับกุมสาวกของนิกายนี้ห้าคน โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งพยายามขัดขวางไม่ให้มีการนำอาหารไปบรรเทาความช้ำยเหลือแก่ผู้ที่ประสบภัยจากน้ำท่วมในคุ่นน้ำโง รวมทั้งการเพิ่มมาตรการควบคุมอย่างเข้มงวดต่อวัดที่ท่านก่ออยู่

ผู้นำของพุทธศาสนาฯ ได้ชี้ว่ากระทำการต่อต้านรัฐบาลมาเป็นเวลานานแล้ว และจนปัจจุบันนี้ยังไม่ยอมเข้าร่วมกับนิกายทางพุทธศาสนาที่รัฐบาลได้จัดตั้งขึ้นมาเพื่อควบคุมเสรีภาพของศาสนาฯ เหตุการณ์ประท้วงที่โด่งดังที่สุดเห็นจะเป็นเมื่อปี ๒๕๐๗ ที่ผู้นำนิกายฯ ได้ทำการเผาด้วยเพื่อเป็นการประท้วงการกดขี่เสรีภาพทางศาสนาของรัฐบาล รวมทั้งการประท้วงต่อต้านสังคมร่วมในครัวค่ายฯ เมื่อสองทศวรรษที่แล้วด้วย

เออฟพี บางกอกโพสต์ ๑๒ ม.ค.๒๕๓๘

ได้ผลสำรวจเหตุการณ์คดีฆ่าคนในคุมอุตสาหกรรมดำเนิน

ผลการวิจัยสำหรับการเสียชีวิตเมื่อปี ๒๕๓๔ ของคนงานในนิคมอุตสาหกรรมลำพูน ที่ดำเนินการโดยกระทรวงสาธารณสุข กำลังเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กันอย่างมาก เนื่องจากมีข้อสรุปว่าการเสียชีวิตคนงาน ๑๐ คนจาก ๑๔ คน มีสาเหตุมาจากการติดเชื้อไวรัสโคโรนา โดยไม่ได้มีสาเหตุเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในที่ทำงานเลย และได้ระบุอีกว่า ส่องคนตาย เพราะโรคปอดความ ส่วนอีกสองคนตายเพราะโรคมันสมองอักเสบ

ผลการวิจัยคราวนี้สอดคล้องกับผลวิจัยก่อนหน้าที่ได้รับคำวิพากษ์วิจารณ์อย่างมาก จากแพทย์และผู้เชี่ยวชาญ อาการเจ็บป่วยของคนงานอันเนื่องมาจากภาวะในสภาพ

แวดล้อมซึ่งเชื่อว่าสาเหตุการเสียชีวิตเกิดเนื่องจากมลพิษในโรงงาน

ดร.อุทัยวรรณ กากูญจน์กนล แห่งทีมวิจัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่กล่าวแข้งว่า ทีมสำรวจชุดคงกล่าวชี้ว่าอาจสูง ผลกระทบอย่างมาก เพราะยังไม่ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน โดยเฉพาะพวกเขามิได้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของโรงงาน เลย เนื่องจากไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปในเขตโรงงาน

ในช่วงสี่ห้าปีมานี้นับตั้งแต่มีการเป็นนิคมอุตสาหกรรมแห่งนี้ขึ้นมาได้มีคนงานเสียชีวิตไปเป็นจำนวนมาก และเพิ่มจำนวนขึ้นในบางปี จากรายงานของกระทรวงสาธารณสุข ในปี ๒๕๓๔ มีคนงานเสียชีวิตในพื้นที่ของนิคมอุตสาหกรรมแห่งนี้ ๑๓ รายจากจำนวนคนงาน ๑,๐๐๐ คน และ ๒๙ รายตายณอกนิคมฯ ตัวเลขนี้ได้เพิ่มขึ้นเป็น ๒๘ และ ๔๑ รายในปี ๒๕๓๕ เมื่อปีที่แล้วมีรายงานการเสียชีวิตของคนงานในบริเวณนิคมฯ ๑๙ คนและนอกนิคมฯ ๑๗ คน

ในขณะเดียวกันเมื่อวันที่ ๒๐ ม.ค.นี้ นางนยรี แเด้วิหารณ คณนาคนนนี่ในนิคมอุตสาหกรรมแห่งนี้ ที่ป่วยเนื่องจากรับสารพิษอยู่ในร่างกาย เข้าไปเป็นเกินปกติ ได้ยืนฟังต่อศาลจังหวัดลำพูน กล่าวหาว่าความเจ็บป่วยของเธอเป็นผลมาจากการเสียชีวิตของคนงานที่ไม่ได้รับการคุ้มครองอย่างถูกต้องในโรงงาน

คดีนี้นับเป็นคดีแรกที่มีการฟ้องร้องกัน นับตั้งแต่มีการแก้ไขพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมในปี ๒๕๓๓ เป็นต้นมา ก่อนหน้านี้จะมีการแก้ไขกฎหมายเพื่อย้ายผลคุ้มครองสวัสดิภาพในการทำงานเนื่องจากสภาพแวดล้อม calam มีผลตั้งแต่ปี ๒๕๓๕

ด้านนายแพทย์ได้เปิดเผยผลการสำรวจร่างกายในเบื้องต้นของคนงานรายนี้พบว่า เธอมีอุบัติเหตุสูง ๕๖๐ ไมโครกรัมต่อชั่วโมงการทำงาน โดยเฉลี่ย เทียบกับคนงานที่อื่นๆ จะมีสารพิษตัวน้อยๆ เพียงไม่กี่นิลิตร ๒๖.๕ ไมโครกรัม อาการที่เกิดขึ้นจากสารพิษนี้คือ การปวดศีรษะ และร่างกายอ่อนแรงมาก จนถึงตายได้

บางกอกโพสต์ ๑๐ ม.ค.๒๕๓๘

ประชุมสตรีโลกที่ปักกิ่งและเสียงอุทาหรณ์

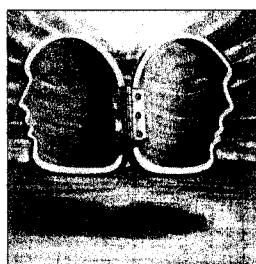
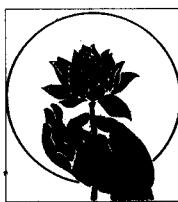
กองสารฯ

ในรายงานเรื่อง “ความรุนแรงต่อผู้หญิง ในสังคมไทยและชื่อเรียกร้องเพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง” ซึ่งจัดเตรียมโดยผู้ทำงานด้านสตรี ๓ ท่าน สำหรับการประชุมระดับโลก ว่าด้วยสตรี ณ กรุงปักกิ่ง ในเดือนกันยายนที่จะถึงนี้ ได้เขียนดังนี้ไว้ว่า

“องค์การสหประชาชาติได้ประกาศให้ปี ๑๕๗๕-๑๕๘๕ เป็นศักราชสตรี ซึ่งก่อให้เกิดความตื่นตัวทั่วโลกในเรื่องความเท่าเทียมระหว่างหญิงชาย(แต่) จากรายงานที่แสดงถึงสถานะของผู้หญิง ทั่วโลกระบุว่า ผู้หญิงเป็นประชากรครึ่งหนึ่งของโลก ทำงานถึงสองในสามของชั่วโมงการทำงาน ได้รับค่าจ้างเพียงหนึ่งในสิบ และเป็นเจ้าของทรัพย์สินเพียงหนึ่งในร้อยเท่านั้น ไม่เพียงแต่ผู้หญิงจะตกเป็นรองเพียงแค่ด้านเศรษฐกิจเท่านั้น ผู้หญิงยังตกเป็นเป้าของความรุนแรง ทั้งทางด้านร่างกาย อิติ ใจและการถูกบังคับ ต่างๆ เพียงเพราะเป็นเพศหญิง เราอาจกล่าวได้ว่า ความรุนแรงต่อผู้หญิงเป็นการแสวงของอกในทางอำนาจ และการเป็นเจ้าของหนึ่งอีกร่างกายและจิตใจของผู้หญิง”

เพียงย่อหน้าข้างต้น คุณเมื่อนจะเพียงพอต่อการสะท้อนภาพอันน่าสลดใจของสถานะสตรีโลกในปัจจุบัน โดยแม้จะเป็นเพียงการฉายภาพจากแง่มุมทางวัฒนาเท่าทันก็ตาม ไม่น่าแปลกใจจะที่ประเด็นความเท่าเทียมระหว่างหญิงชายได้ก้าวสู่ที่โลกอย่างรวดเร็วในเวลาที่ผ่านมาไม่นานนัก

องค์การสหประชาชาติ โดยคณะกรรมการธิการฯ ด้วยสถานภาพสตรี เป็นกลัจกรรมระดับโลกที่สำคัญ ที่

เคลื่อนไหวในประเด็นชายหญิงมาโดยตลอด องค์กรนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมสตรีในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและการศึกษา ตลอดจนให้คำแนะนำเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาสตรี และระดมความพยายามที่จะยกระดับสถานภาพของสตรีให้สำเร็จ จนเกิดความ

เสมอภาคระหว่างบุรุษและสตรี โดยการรวมรวมและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อติดตาม และประเมินผลสถานะของสตรีทั่วโลก พร้อมทั้งเตรียมข้อแนะนำและรายงานเกี่ยวกับประเด็นที่มีผลกระทบต่อสตรีในการพัฒนาด้วย

การกิจสำคัญของคณะกรรมการธิการระดับโลกยุคนี้อีกประการหนึ่งคือการจัดประชุมระดับโลกว่าด้วยเรื่องสตรี ที่จัดมาแล้วมี ๓ ครั้งคือ ครั้งที่หนึ่ง ณ กรุงเม็กซิโกซิตี้ ประเทศเม็กซิโกในปี ๒๕๑๙ อันเป็นที่มาของ การประกาศทศวรรษระหว่าง พ.ศ. ๒๕๑๕-๒๕๒๖ นั่นเอง ครั้งที่สองจัดที่กรุงโคลเปนเซเกน ประเทศเดนมาร์กในปี ๒๕๒๓ และครั้งที่สามจัดที่กรุงไนโรบี ประเทศเคนยา

จากการประชุมสตรีโลกครั้งที่สามนี้นอกจาก การประเมินผลและบททวนงานในช่วงทศวรรษสตรีโลก แล้ว ยังมีการกำหนดคุณธรรมสตรีเพื่อความก้าวหน้าของสตรีในกรุงไนโรบี ด้วย ซึ่งในแผนปฏิบัติการนั้นระบุอย่างชัดเจนว่า ความรุนแรงต่อผู้หญิงเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาที่จะบรรลุถึงสันติภาพและความเท่าเทียมได้

“ความรุนแรงในครอบครัวปราบภัยออกมานำในหลายรูปแบบ ด้วยแต่ความรุนแรงทางร่างกาย ทางจิตใจ และความรุนแรงทางเพศ เช่น การใช้กำลังเข้าทำร้าย

ทุบตึกระยะ อาจโดยการซอกต่อย เดาะ ตอบ หรือ การใช้เครื่องมืออื่นๆ เช่น ไม้ มีด ของแข็ง การมีกรรยา หลากหลายในเวลาเดียวกัน การอยู่ตัวหันตัวห่างมีความมีน้ำชา หรือไม่พูดจาต่อ กัน การข่มขืนกระยะ (ได้ด้านกฎหมาย เนื่องจากกฎหมายระบุว่าการข่มขืนจะสมบูรณ์ดังเป็น “การข่มขืนที่ผู้ใดใช้กระยะของตน...”) การทำร้ายกรรมทางเพศต่อเด็กในครอบครัวเป็นต้น ซึ่งผู้หลงทางก็เป็นเหยื่อของความรุนแรงรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง หรือทั้งหมดก็ได้”

“ส่วนความรุนแรงในระดับชั้นชนที่สำคัญคือ การค้าหุ้น ซึ่งได้ระบาดไปทั่วสังคมไทย และเพื่องฟุ จนกระตุ้นประเทศไทยให้กลایเป็นต้นทางในการส่งออกผู้หุ้น ไปปังประเทศต่างๆ ในเอเชียและแปซิฟิก ได้แก่ ญี่ปุ่น ฮ่องกง สิงคโปร์ และอสเตรเลีย ในภูมิภาคยุโรปได้แก่ อังกฤษ เยอรมัน เนเธอร์แลนด์ เบลเยียม ฝรั่งเศส รวมทั้งในสหรัฐอเมริกา และ ไกโอลังกา อาฟริกาได้แก่ คงสุด ไทยประจักษ์กรุงไดเกียว รายงาน เมื่อต้นเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๓๖ ว่า จำนวนผู้หุ้นไทยที่ถูกนำตัวไปดำเนินคดีในประเทศไทยจำนวน ๙๐,๐๐๐-๑๐๐,๐๐๐ คน” (ผู้จัดการรายวัน๒/๖/๒๕๓๖)

รายงานฉบับชั้งต้นก่อตัวต่อ ซึ่งคงให้ภาพความรุนแรงต่อผู้หญิงที่เกิดขึ้นอย่างแพร่หลายในสังคมไทย และก็คงเป็นไปในทำนองเดียวกันในประเทศไทยน้ำท่วมโลกด้วย มากบ้างน้อยบ้าง ซึ่งล้วนเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาให้กิจสัมพันธ์ภาคใต้อ่ายางแท้จริง

ทางคณะกรรมการมาธิการศตวรรษของสหประชาชาติดูชุดนี้ จึงมีมิติจะจัดการประชุมศตวรรษโลกครั้งที่สี่ซึ่งอีกที่กรุง

ปักกิ่ง ประเทสสาธารณรัฐประชาชนจีน ในช่วงต้นเดือน กันยายนปีนี้

นิมิตดีคือปีนี้เป็นครั้งแรกที่จะมีการจัดประชุมสหประชาชาติ แยกเป็น ๒ เวลาในเวลาที่เหลืออีกหนึ่งเดือน คือ ของภาครัฐบาลซึ่งคาดว่าจะมีผู้มาร่วมประชุมจาก ๑๘๔ ประเทศทั่วโลก และของภาคองค์กรเอกชน ซึ่งคาดว่า จะมีผู้เข้าร่วมประชุมนับหมื่นๆ คน เพื่อยืนได้กับการ ประชุมสุดยอดเรื่องสิ่งแวดล้อมโลกและการพัฒนา (Earth Summit) เมื่อสามปีก่อนที่เดียว

ประเด็นหลักของการประชุมคราวนี้ก็คือ การกำหนด
ลำดับความสำคัญในการดำเนินตามยุทธศาสตร์เพื่อความ
ก้าวหน้าของศตวรรษ สำหรับหากปีสุดท้ายเพื่อเชื่อมต่อกับ
ศตวรรษหน้าด้วย รวมทั้งการรับแนวโน้มนโยบายปฏิบัติ
การที่จะเน้นการแก้ปัญหาที่เป็นอุปสรรคขั้นพื้นฐานสำคัญ
ที่ขัดขวางมิให้ศตวรรษส่วนใหญ่ในโลกก้าวหน้าไปได้

ในส่วนขององค์กรสตรีฝ่ายไทยมีการเคลื่อนไหวกันพอสมควร โดยเมื่อปลายเดือนพ.ย.ที่แล้วทางมูลนิธิเพื่อนหญิงร่วมกับผู้นำสตรีจากหลายท้องถิ่นและองค์กรจัดตั้งมานาเรื่อง “หญิงไทยในศรีราชา” กันที่กรุงเทพฯ โดยมีมองปัญหาหลักสตรีไทยในสถานการณ์ปัจจุบันคือ

๑. ผู้หญิงกับความรุนแรง
๒. ผู้หญิงกับสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากร
๓. ผู้หญิงกับการพัฒนาอุตสาหกรรม
๔. แรงงานหญิงข้ามชาติ
๕. ผู้หญิงกับสุขภาพ
๖. ผู้หญิงกับการเมือง

การประชุมสตรีโลกครัวนี้จึงนับว่าเป็นจุดเริ่มต้นของ
ไม่น้อย เพราะถือเป็นความเคลื่อนไหวที่จะยังให้
เกิดความเปลี่ยนแปลงในระดับโครงสร้างของ

“นิมิตดีคือปืนเป็นครั้งแรกที่จะมีการจัดประชุมสตรีโลกแยกเป็น ๒ เท่านี้ในเวลาที่เหลืออีกัน
ของภาครัฐบาลซึ่งคาดว่าจะมีผู้เข้าร่วมประชุมจาก ๑๕๔ ประเทศทั่วโลก และของภาคองค์การ
ชน ซึ่งคาดว่าจะมีผู้เข้าร่วมประชุมนับหมื่นๆ คน”

“นโยบายการควบคุมประชารากรของประเทศไทยนอง นับเป็นการละเมิดสิทธิสตรีอย่างรุนแรง
เพรา นอกจากจะมีการบังคับให้ผู้หญิงทำแท้ง หรือคุมกำเนิดแล้ว ยังมีการเลือกปฏิบัติทาง
กฎหมายอย่างลำเอียงต่อสตรีที่มีลูกเกินหนึ่งคนรวมทั้งต่อตัวเด็กเองด้วย”

นโยบายของรัฐบาลในประเทศไทยฯ เพื่อสถานภาพ ของสตรีที่เท่าเทียมยิ่งขึ้น

ข้อมูลจาก “หลักข่ายของชาวโลกในพิศวรรษหน้า” เอกพล วัฒน์
แบลล์ สตรีทีคัม ก.ย.-ต.ค. ๒๕๓๗ รายงาน “ความรุนแรงต่อ
ผู้หญิงในสังคมไทยและข้อเรียกร้องเพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง”
โดย รังสิตา ลินปีสวัสดิ์ อัญชนา ศุรธรรมานันท์ และจิราภรณ์
พิมพินาย

เลียงอุทธิณฑ์ต่อการประชุมสตรีโลกที่ปักกิ่ง

คณะกรรมการด้านผู้หญิงขององค์การต่อต้าน
สงครามนานาชาติ (War Resistance International : WRI)
ซึ่งมีฐานอยู่ที่กรุงลอนדון ประเทศไทยอังกฤษ ได้ออก
แถลงการณ์ฉบับหนึ่งระบุว่าพวกเขาระบีไม่ไปเข้าร่วม
การประชุมที่กรุงปักกิ่งคราวนี้ โดยให้เหตุผลหลักว่า
รัฐบาลจีนยังมีการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างน่าละอาย
ในหลายประการและบังคับกฎหมายเสรีภาพในการแสดง
ความเห็นอย่างเข้มงวด

พวกเขายกตัวอย่าง การที่รัฐบาลจีนใช้กำลังทหาร
เข้าปักกิ่งของประเทศไทยเบตตอย่างเผด็จการอย่างรุนแรง
คุณชั่งและใช้ทัณฑกรรมอันโหดเหี้ยมต่อประชาชนผู้
เรียกร้องเสรีภาพ ซึ่งรวมทั้งสตรีและพระภิกษุณิจจำนวน
มากด้วย นอกจากนี้ ยังมีการสร้างแรงกดดันต่อองค์กร
อิสระต่างๆ ที่เป็นปฏิปักษ์คัดค้านกับรัฐบาลมาตลอด

อย่างหนัก และรัฐบาลได้ตรวจสอบ ควบคุมองค์กรที่
เข้าร่วมจัดการประชุมสตรีโลกครั้งนี้อย่างเข้มงวดด้วย

เหตุผลเหล่านี้ ทำให้เชื่อได้ว่าการประชุมสตรี
โลกคราวนี้ คงไม่มีการพูดถึงและแสดงความเห็นต่อ
ปัญหาด้านสิทธิสตรีและสิ่งที่ทางออกอย่างเป็น
อิสระอย่างแท้จริง อีกทั้งยังอาจเป็นการปิดโอกาสไม่
ให้มีการพูดถึงปัญหาที่แท้จริงที่สตรีจีนต้องประสบอยู่
ด้วยก็ได้

นโยบายการควบคุมประชากรของประเทศไทยนอง นับเป็นการละเมิดสิทธิสตรีอย่างรุนแรง เพรา
นอกจากจะมีการบังคับให้ผู้หญิงทำแท้ง หรือคุมกำเนิด
แล้ว ยังมีการเลือกปฏิบัติทางกฎหมายอย่างลำเอียงต่อ
สตรีที่มีลูกเกินหนึ่งคนรวมทั้งต่อตัวเด็กเองด้วย
ประทศคนาค่าของได้ขอมรับให้สิทธิการขอเลือก
แก่สตรีชาวจีนที่อ้างเหตุผลการถูกบังคับโดยรัฐให้
คุณกำเนิดด้วย

ทางคณะกรรมการด้านสตรีของ WRI กล่าวว่า เหตุ
ผลหลักที่ทางจีนต้องการเป็นเจ้าภาพจัดประชุมสตรี
โลกคราวนี้ เพื่อเป็นการอวดต่อชาวโลกว่าได้รับแรง
สนับสนุนจากประชาคมนานาชาติ แม้ว่าจะมีการ
ละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างชัดแจ้งก็ตาม

หลักเกณฑ์ปฏิบัติสำหรับการใช้บริการดูหนังสือเสียงธรรม

(๑) หากพระคุณเจ้ามีความต้องการหนังสือเล่มใดที่ทางกองสารภียกร ได้แนะนำผ่านทางดูหนังสือแล้ว ขอได้ส่งจดหมายหรือไปปรึกษายืนตัวแจ้งความจำนำง พร้อมระบุชื่อหนังสือที่ท่านต้องการมาให้ทางเจ้าหน้าที่ได้ทราบ ทั้งนี้โดยขอได้ครั้งละ ๑ เล่ม โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ

(๒) การให้บริการดูหนังสือเสียงธรรมนี้ เพื่อจุดประสงค์สนับสนุนการศึกษาด้านควาของภิกขุสามเณร และแม่ที่เป็นหลัก ดังนี้ ภายหลังจากที่ผู้จัดทำได้ส่งหนังสือไปถวายแล้ว หากพระคุณเจ้ามีความสนใจหนังสือเล่มอื่นอีก ขอให้แสดงความจำนำงพร้อมระบุชื่อหนังสือที่ต้องการมาให้ทางเจ้าหน้าที่ได้ทราบ และเขียนวิชากรณีหรือเสนอความคิดเห็นที่ได้จากการอ่านหนังสือเล่มก่อนมาด้วย

สำหรับท่านผู้อ่านที่เป็นพรา瓦สนัน หากท่านสนใจหนังสือที่เราแนะนำ ก็สามารถสั่งซื้อผ่านทางศพพ. ในราคาที่ลดพิเศษ ๒๐% โดยส่วนรายชื่อหนังสือที่ต้องการมาที่ ดูหนังสือเสียงธรรม ๑๗๔ ซอยวัดทองนพคุณ ถนนสมเด็จเจ้าพระยา คลองสาน กทม. ๑๖๖๐ ธนาณัตสั่งจ่าย นายพิภพ อุดมอธิพงศ์ ป.ณ.คลองสาน

ใบไม้ใบหนึ่ง : เสียงอุทธรณ์จากแผ่นดินและทางสองแพร่ง รองริน วรัญญิ เขียน หนา ๑๖ หน้า

ใบไม้ใบหนึ่ง เล่มนี้เปรียบเสมือนเสียงไทยหา ความอุดมสมบูรณ์ของแผ่นดินกลับ ดินคืนความอุดมให้กับมนุษย์และสัตว์ การทำลายอย่างไม่ยั่งคิด

ใบไม้ใบหนึ่ง เป็นการรวบรวม ผู้เขียนที่ตีพิมพ์ใน **สยามรัฐ สัปดาห์วิชาเรียน** บอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับปัญหาและความเคลื่อนไหวด้านต่างๆ ของสังคมลืม รวมทั้งเสนอความคิดเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาด้วย จุดเด่นของบทความเหล่านี้คือ สื่อภาษาที่เรียนง่ายกระชับ หากมีสีสันสวยงามและน่าสนใจ ต่างจากการนำเสนอประเด็นสิ่งแวดล้อมในทางวิชาการทั่วไป ที่หากไม่เบี่ยงเบนออกนอประเด็นแล้ว ก็จะเป็นภาษาที่แข็งกระด้าง หมายความว่า “นักคิด” ที่ไม่ยินดีปฏิบัติมากกว่า

ใบไม้ใบหนึ่ง จึงเป็นหนังสืออันเปี่ยมด้วยภูมิปัญญาที่ถ่ายทอดออกมาร่วมกับภาษาอันลึกซึ้งหากเรียนง่าย ควรแก่ การอ่านของบุคคลทั่วไป ทั้งเยาวชนและผู้มีวัยแล้ว

อุทธรณ์แทนใบไม้ออกหลายใบในโลกที่จะคืนมา เพราะใบไม้มีหน้าที่ให้ความอุดมแก่ดินแล้วมนุษย์คืออะไรให้กับดินบ้าง นอกจาก

บทความจากคล้มน์ “หมายเหตุมณฑล” ของผู้เขียนที่ตีพิมพ์ใน **สยามรัฐ สัปดาห์วิชาเรียน** บอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับปัญหาและความเคลื่อนไหวด้านต่างๆ ของสังคมลืม รวมทั้งเสนอความคิดเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาด้วย จุดเด่นของบทความเหล่านี้คือ สื่อภาษาที่เรียนง่ายกระชับ หากมีสีสันสวยงามและน่าสนใจ ต่างจากการนำเสนอประเด็นสิ่งแวดล้อมในทางวิชาการทั่วไป ที่หากไม่เบี่ยงเบนออกนอประเด็นแล้ว ก็จะเป็นภาษาที่แข็งกระด้าง หมายความว่า “นักคิด” ที่ไม่ยินดีปฏิบัติมากกว่า

កុណ្យខេម

ຖ່ານຕີ່ຈຳນັກ ສັນຫົວອາຈາກຈະເປັນ

ให้เกิดสันติภาพแล้ว ท่านยังเป็นผู้แสดงให้

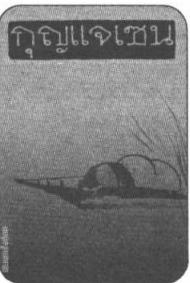
การรู้แจ้ง การตื่นอยู่เสมอเป็นเนื้อหา
ตื่นอยู่เสมอ เป็นศาสตร์แห่งการตั้งสัญญา หัง-
เฉียบพลัน หมายถึงการเริญสติ ดูความเคลื่อน

กุญแจเซน ยังกล่าวถึงการติดอยู่กับข้อ

เป็นการถือกรรมมาเป็นผล นับเป็นความหลัง
อันเป็นอุปสรรคต่อการประจักษ์สัจธรรมที่แท้จริง
พอกพูน หากสามารถถือฟันในท่านักถอดโภค

ในกุญแจเซน ท่านดิช นัก หันหน้าได้ยัง
ด้วยการขาดสติอันเป็นเครื่องกำหนดครรุนั่นແລະ
แยกชีวิต อกนมาเสี้ยวจากธรรมชาติเดิมแท้ขบ
ปัญญาเข็น ได้ดังที่ท่านว่า คุณค่าของมนุษย์อยู่
ช่วยให้โลกอยู่เย็นเป็นสุขไม่ แต่สิ่งที่เราคาดค

หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่น่าอ่าน ความปล่อยวาง และความว่างเปล่า

อาจารย์เชน กวี และผู้ที่ทำงานเพื่อสนับสนุน
เห็นถึงศิลปะในการใช้ชีวิต

หลักของพุทธศาสนาฯ จึงเป็นศาสตร์แห่งการสืบทอดนี้ได้ชี้แนวทางการปฏิบัติธรรมในแนวใหม่ สังเกต ผู้คุณธรรมชาติของกายและใจ บัญญัติ (ศีล) โดยไม่รู้ความหมาย ซึ่งทำกับ

งานเรียกว่า “กีตันน์กีตัน்” (สีลัพพตา | ราบงส)

ສຖາພຣ ອຣັນຍການທ່ງ

ប្រធានាយុលនិតិកម្មជំនាញ ថ្ងៃទី ២៥៣៣ នូវការ “ធម្មកក់ខេត្ត” ដើម្បី ឈរឲ្យសេដ្ឋកិច្ច និង ការអភិវឌ្ឍន៍ នៅក្នុងខេត្ត ពេញលេញ

ກະໄລ ເປີຍນເສມ້ອນຂຸນສນບຕິອັນລໍາຄ່າ
ສິ່ງນີ້ວິດນັບພັນໆ ຈະນິດເປັນແຫລ່ງທຽພາກ
ໜູ້ຖະເລ ຜົ່ງນີ້ຄວາມສັນພັນຮີເປັນຮະບນ

บัคนีทະເລໄທນີປ່າງຫາ ມີຄນລ່ນທະເລ
ຂາຈິຕຳນຶກ ແຕ່ສັກນໄມ້ລື້ນຄົນດີ ເມື່ອນີ
ກວ່າ ແຕ່ດ້ວຍຄວາມນຸ່ງນັ້ນແລະຕັ້ງໃຈຂອງບວນ
ຂອງຄນທະເລໃຫ້ເຕີບໂຕຢູ່ເຈື້ນໄດ້

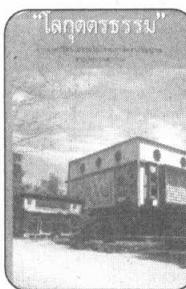
ของมวลมนุษยชาติ เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของธรรมชาติที่สำคัญ ทั้งป่าชายเลน ปะการัง และนิเวศที่เกือบสูญ

จำนวนมากที่คุณเอาทรัพยากรในทะเลไปอย่าง
คนล้มทะเล ก็มีคนภูเขาเด เมืองจะมีจำนวนน้อย
การคนภูเขาเด ย้อมสร้างเครื่องข่ายทางจิตสำนึก

คนกู๊ด นอกจากจะให้ภาพของปัญหาที่กำลัง รุนเรื่องมาในไทยอย่างหนักหน่วงแล้ว ยังสะท้อนให้เห็นความพยายามขององค์กรพัฒนาเอกชนเล็กๆ ที่มุ่งทำงานตามอุดมคติอันจะฟื้นคืนชีวิตให้กับประเทศไทยได้

ໂຄງຕຣອຣມ ຈາກພາປະປິດທາຮຣມໃນໂຮງໝໍຫຮພທາງວິຈຸ່າລາ ສວນໂມຂພລາຮານ ບຣຍາຍໂດຍ ພຣະວາຈາຍສຸຫາຕີ ປັນຈາກໄປ ແລະ ພຣະວາຈາຍຍຸ້ຍ ສັນປັບໂນ ສໍານັກພິມພຸພະນິມິຕ ມາ ៤០ ມັກ

ໂຄ ທີ່ໄປສັນໂມຂພລາຮານນ່ອຍ ຄົງ
ໂຮງໝໍຫຮພທາງວິຈຸ່າລາ ພາກນັ້ນເປັນຄົນທີ່ມີ
ຄົນຈຳນວນນາກວົງໜີກັນ ນັບຂອງພາກນີ້ດັ່ງທີ່
ເຄີຍວ່າໄວ້ກືອ ດັນສ່ວນນາກນາທີ່ນີ້ແລ້ວ ນັກໄມ່
ໃນໜັງສື່ໂຄງຕຣອຣມ ຈາກພາປະປິດທາຮຣມ
ເປັນຄວາມພະຍານຂອງສານຸສຶນຍັກລຸ່ມໜີ້
ວາດອັນວິຈິຕຣເຫລັ້ນນີ້ ພຣ້ອມທັງດຳນຽມຈາກພະກິບນຸ້ງທຽບຄຸມາຊີ ແລະ ຕີພິມພື້ນເລີ່ມໜັງສື່ໂຄງຕຣອຣມ
ໜີ້ໄຫ້ກະຊາຍແພ່່ຮ່າມເພື່ອຫຼາຍເຢື່ງເຊື່ອ

ສັງເກດເຫັນກາພກຮະເບື້ອງຕຽບພັນດ້ານໜີ້ຂອງ
ໜັງເປັນຕາ ແລະ ນັ້ນເຈັດຮ່າມຈັກໝູ ແຕ່ດ້ານນີ້ນີ້
ທ່ານວາຈາຍຍຸ້ຍກ່ອດັ່ງສັນແໜ່ງຄວາມຫລຸດພື້ນ
ໄດ້ລົງທຶນໄວ້ໄດ້ກັບລັບໄປ ກືອໄມ່ໄດ້ຮ່າມນັ້ນເອງ
ໃນໂຮງໝໍຫຮພທາງວິຈຸ່າລາ ສັນໂມຂພລາຮານ

ຂອງທ່ານວາຈາຍພູຖະທາສ ທີ່ຮ່ວມຮັບກົດກັບກົດ

ວາດອັນວິຈິຕຣເຫລັ້ນນີ້ ພຣ້ອມທັງດຳນຽມຈາກພະກິບນຸ້ງທຽບຄຸມາຊີ ແລະ ຕີພິມພື້ນເລີ່ມໜັງສື່ໂຄງຕຣອຣມ
ໜີ້ໄຫ້ກະຊາຍແພ່່ຮ່າມເພື່ອຫຼາຍເຢື່ງເຊື່ອ

ທ່ານພູຖະທາສນັບເປັນພະກິບນຸ້ງໄທຢູ່ປະນຸ້ງທີ່ຮູ້ຈັກກັນຕີວ່າ ໄດ້ພະຍານອາສີຢື່ອໃໝ່ມ່າ ນາເພື່ອຄ່າຍກອດຮ່າມວັນ
ອາກາລິໂກ ໃຫ້ຄົນຮຸ່ນຫລັງສາມາດຕິດຕາມຮັບທຽບໄດ້ ອ່າງປ່າຍຈາກຄວາມເບື້ອໜ່າຍດັ່ງເຫັນກາເຫດຜົນຫຼັງ
ສັນຍົກ່ອນທ່ານສັນໃຈເຮືອງກຳລັງຄ່າຍຢູ່ປະນຸ້ງ ໂດຍເພາະກາຮ່າມຄວາມໄລດ້ເພື່ອໝາຍໄຫ້ກັບຈາຈະນັບທຸກ ຜົ່ງນັ້ນເປັນສິ່ງ
ຕະຫະກາດຕາອຍ່າຍເຢື່ງແລ້ວໃນສັນຍັ້ນ ໂຮງໝໍຫຮພທາງວິຈຸ່າລານັ້ນເປັນພລງຈາກສ່ອງຮ່າມໃຫ້ນຳສັນຍື້ນເອກຂອງທ່ານ ຜົ່ງ
ໄມ່ເພີຍຮັບຮົມໄວ້ຊື່ “ພາປະປິດທາຮຣມ” ອັນສ່າຍງານ ຕຽງຕາຫາກຍັງແປ່ງດ້ວຍນັບທາງສານຮ່າມຂອງຈາກີຕອງ
ພູຖະທາສນາຍ່າຍຫລາກຫລາຍດ້ວຍ

ໃນບຽດຕາງໆທີ່ປະກຸງໃນໂຮງໝໍຫຮພທາງຈົດວິຈຸ່າລາ ແລະ ຕີພິມພື້ນພຣ້ອມອອຮຣາເຊີນຍາໃນໜັງສື່ເລີ່ມນີ້ນັ້ນ ຢ່າຍ
ກາພໄດ້ຮັບອີທີພລຈາກຄໍາສອນຂອງພູຖະທາສນານິກາຍທີ່ເນັນການບຽດລຸ່ມຮ່າມໂຄຍດັບພລັນ ໂດຍເພາະນິກາຍເຫັນຂອງທາງ
ຈິນແລະ ຜູ້ປຸ່ນ ຜົ່ງນັ້ນເປັນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງທ່ານທີ່ຈະສ່ອງຮ່າມຍ່າງ “ພລັນ” ອອກນາ ດັ່ງທີ່ທ່ານນັກໃຊ້ຄໍາທີ່ພິ່ງອອກແພດຈາ
ປະກອບການບຽດຮ່າມຮ່າມຂອງທ່ານເສນອ

“ພາບແບບໃນສຸມເລີ່ມນີ້ ຜົ່ງຈະເຫັນໄດ້ແລ້ວວ່າເປັນແບບຈິນ ທຣີອຸ່ປ່ານ ທຣີອຸ່ປ່ານໄດ້ອີທີພລຂອງແບບນີ້ນັ້ນ
ແສດງຄວາມໝາຍເພີຍອັນເດີຍວ່າ ໃຫ້ມີຄວາມຮູ້ສຶກຮູນແຮງ ກະຕຸ້ນໃຫ້ເກີດກາເຫັນໄຈ ທຣີອຸ່ປ່ານແຈ້ງກາງຈົດໃຈ ທຣີອຸ່ປ່ານ
ແຕ່ຄວາມບັນຫຼາພຣ້ອມກັນໄປໃນຕັ້ງໂດຍໄນ້ຊ້າກັນກັນແບບໄທຢາເຮົ່ງຄວາມຄື້ອວ່າໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ມີຄໍາເພີ່ມເຂັ້ມວິກພາກນີ້ໆ”
ຄວາມທີ່ປະກຸງໃນຄຳນຳໜັງສື່ເຂົ້ານັ້ນວ່າແສດງຄວາມໃຈກ່າວງຕ່ອງຈາກີຕອງລັກທີ່ສານາອື່ນຂອງພະຄຸມທ່ານໄດ້ເປັນຍ່າງຄື

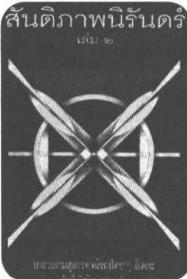
ອື່ນ “ຕູ້ໜັງສື່ເສີຍຮ່າມ” ຕ້ອງຂອບຂອບພະຄຸມຄຸນລຸ່ມອຽນ ແສງທອງ ແກ່ງສໍານັກພິມພຸພະນິມິຕ ທີ່ໄດ້ນຳ
ໜັງສື່ເລີ່ມນີ້ຈຳນວນໜີ້ນັ້ນມາອົບໄກ້ ເພື່ອຈັດວາຍແດ່ພະຄຸມເຈົ້າຜູ້ສັນໃຈ ນອກຈາກນີ້ຄຸນລຸ່ມຍັງໄດ້ນຳໜັງສື່ອັນທຽງຄ່າ
ເລີ່ມອື່ນໆ ອິກຫລາຍເລີ່ມມາອົບໄກ້ດ້ວຍ ຜົ່ງຈະໄດ້ແນະນຳເພື່ອໃຫ້ເຂົ້ານັ້ນເປັນການຕ່ອງໄປ

សំណិការបុរីណ៍ លេខ ២

บทรวมสุนทรพจน์ของ ไดชาติ อีเดลส์ สันติ อิตโรวุธกุล แปล สำนักพิมพ์เดลล์ดไท หน้า ๔๖ หน้า

มหันตภัยที่คุกคามสันติภาพของโลกใน
ประหัตประหาร การเผชิญหน้าระหว่างค่าย
อาวุธนิวเคลียร์หรือความขัดแย้งทางการเมือง
ยกจน การเอาเร้าด้วยการสั่งสอนทางสังคม
แบ่งแยกทางเชื้อชาติ ศาสนาและวัฒนธรรม
แบบต่างๆ ของการทำลายล้างสันติภาพในหมู่

ปัจจุบัน มีได้จำกัดอยู่เพียงการทำสังคม
อุดมการณ์ตะวันตกกับตะวันออก การสั่งสม
ระหว่างประเทศเท่านั้นแต่ความอดอยาก
การทำลายคุลิภาพทางนิเวศวิทยา การกีดกัน
การล่วงละเมิดสิทธิมนุษยชน ล้วนเป็นรูป
มนุษยชาติทั้งสิ้น

สันติภาพนิรันดร์ เล่ม ๒ นี้ เป็นการรวบรวมสุนทรพจน์ของท่านไคชาภู อิเกดะ ประธานพุทธสมาคม โซกา กากิกิ อันมีชื่อเสียงแพร่คำสอน ได้อย่างกว้าง ไกลทั่วโลก ที่กล่าวไว้ในโอกาสต่างๆ โดยยังเน้นการปลูกฝังแนวคิดและปฏิบัติการเพื่อสันติภาพ โดยมีเนื้อหาที่เชื่อมโยงไปสู่ประเด็นปัญหาและมาตรการในการสร้างสรรค์สันติภาพอย่างหลากหลายนานัปการ

หนังสือเล่มนี้จัดพิมพ์ขึ้นในโอกาสครบรอบ ๓๐ ปีแห่งการประกาศต่อต้านอาชุนิวเคลียร์ครั้งประวัติศาสตร์ โดยท่านโภเชอิ โภตะ อคีดีประธานคนที่ ๒ ของพุทธสมาคมโซกา กักไก และเป็นผู้ประสิทธิ์ประสาทวิทยาการ ความรู้แก่ท่านไดชาภุ อิเกะ

ใช้ภาษา กักไก เป็นองค์กรของมหาราชวัฒนธรรมและสันติภาพ โดยมีสามชาิก
เฉพาะในประเทศไทย ปัจจุบัน ๑๐ ล้านคน และอีกกว่า ๑ ล้านคนในประเทศต่างๆ

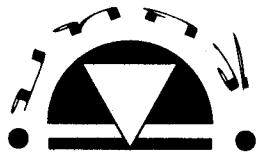
สุนทรพจน์ที่ร่วบรวมไว้ในหนังสือ **สันติภาพนิรันดร์เล่ม ๒** นี้จึงสามารถสะท้อนมิติที่ลุ่มลึกในอรรถรสทางประวัติศาสตร์ ปรัชญา ศาสนา วัฒนธรรม บทบาททางการเมืองและเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศของญี่ปุ่นในชุมชนโลก รวมทั้งแนวคิดเรื่องสันติภาพของท่านอิเคดะอันเป็นการนำเสนอโลกทัศน์ที่แตกต่างจากโภมหน้าที่คุณทั่วไป คุณเคย โดยเฉพาะต่อภาพลักษณ์ที่ว่าญี่ปุ่นเป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจมาสู่ทบทาใหม่ในการเป็นผู้ไชกุญแจสู่ สันติภาพให้แก่โลก ทั้งนี้โดยอาศัยความเชื่อมั่นและศรัทธาในการประยุกต์ และปลูกเรือนให้นำแนวคิดและยุทธวิธีที่มี รากฐานจากพุทธศาสนา มาเป็นทางเลือกในการแก้ไขและสร้างสรรค์สันติภาพนิรันดร์ให้เกิดขึ้นแก่ชุมชนโลก

ดังที่ท่านอิเคนะได้กล่าวไว้ว่า

“พุทธศาสนาไม่เพียงแต่จะช่วยฟื้นฟูชนชาติและสังคมที่กำลังเสื่อมถอย แต่ยังช่วยฟื้นฟูสรรพสิ่งที่มีชีวิตทั้งมวล อีกด้วย ในทำนองเดียวกันกับตะเกียงที่กำลังจะดับวูบไปแล้ว กลับเจิดจ้าสว่างไสวขึ้นใหม่ได้ด้วยการเติมน้ำมัน ตะเกียง หรือคนชาติที่เดินเหินได้สะควรขึ้นเมื่อมีคนนำ้มีเท้ามาให้” ทั้งนี้ เพราะท่านเลิ่งเห็นว่า “รากแห่งของปัญหา ที่ทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างมนุษยชาติกับอารยธรรมสมัยใหม่ คือ มนุษย์เราเองเป็นฝ่ายที่กระตือรือร้นอยากรู้ กิเลสตัณหาเข้าครอบงำความคิด และจิตใจของตน อีกทั้งยังปล่อยให้มันมีอำนาจอิทธิพลเหนือนมุขย์ จนมนุษย์เราตก เป็นทาสของกิเลสตัณหา” จงกล้ายเป็นสาเหตุอันเป็นที่มาของการไร้ซึ่งสันติภาพและนำไปสู่ความขัดแย้งนานัปการ

2

បុប្រី សវិវិទ្យាន៍

ଭୋବନାନ୍ତରେଖାରୁକ୍ତି *

ବର୍ତ୍ତମାନରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲାଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ອົມຮ້າຍພຣາຍພັດແລກລາມຮ້ານຮະບ່າງຍໍາໄປໃຫ້ມາຊື່ເຮົາຖ່ານີ້ທີ່ກ່ຽວກົງກາຕ
ທ່ານີ້ມາແລ້ວ ອົມຮ້າຍພຣາຍພັດແລກລາມຮ້ານຮະບ່າງຍໍາໄປໃຫ້ມາຊື່ເຮົາຖ່ານີ້ທີ່ກ່ຽວກົງກາຕ

ກໍາລົງການແຫ່ງ ຂອບພ້າຊຽງໄປລະດົບແຫ່ງຕົ້ນແຫ່ງໂຄລາມຕາຍ
ລົງຮັບຜົນ ໄດ້ ຕົ້ນລະດົບມະຈິດລູຫຼຸ

ທ່ານຈະມີຄວາມສັບສົນໃຫຍ່ລາຍງານເພື່ອນເຫັນເຫັນໄວ້
ຕະຫຼາດຈະຫຼຸດແຫ່ງດາກ ໄມມີຜົນກຳໄຟໄກຢູ່ສັນຕິພາບ

ເມືອງໄປແຍ່ງໝານໄກທີ່ນີ້ນະຍາມເຫັນເຫັນ
ເລື່ອເປັນຢັດຈຳລຸ່ມໃກ້ລັດຕົວ
ທີ່ໄດ້ໃຫຍ່ຮູບຮູບລາຍລະອຽດແລ້ວ
ແລ້ວຮູບໂຍ່ແມ່ລັດລົງໄສ້ຕົ້ນເຊົາ

ແມຄົລມສີວະນະໂລງເຮດແລ້ວ
ເຊື້ອັນພາກຕົວເລືອຍດໍາເຫຼຸ່ມ ດຣ ບັດທິດກັບກາງລາຍເວັນຕູ້ລອກແລ້ວ
ກົງຈະຕັດໄລ້ແລ້ວໃຫຍ້ແມຄົລມດູ້ລົດທຳລົນລົດນອນ ຕິ່ນລູ່ທຸລະແລ້ວ
ແມເຕີຍໂຈາຍລູ່ກັບໂຄມໄພ ພວ່ນໂລດລົ້ອນໂລນໃຫ້ພາບໆຮ້າຍສັ້ນຕູ້ລົດ

พายทึ่กกำลังพัฒนาและทำลายจัตุรัสที่ต้องดูแลความมั่นคงในประเทศ

ທໍາມະນີ້ໃນນາມເຫັນວ່າມີຄລາມຜົນລຸດເມືອງ
ຄລາມຜົນລຸດເປັນເຫັນວ່າມີມີລຸດເຫຼືອການ

กัลป์มาติเดช นั้นเรียกว่า ก้าว มาก ก้าวเข้าไปในบันทึกของลุงแม่เรา
ลุงเป็นอย่างไรก็ตามที่ลุงจะเป็นอย่างนั้นเช่นเดียวกับลุงของเรา
ให้กับแม่และลูกสาวที่ให้เมืองท่านนำหัวหน้าบ้านเข้ามายังลุงเรา
ด้วยพายุที่มาถึงบ้านเราค่อนแคนนอนไปก้าว

និងការរំលែក ត្រូវបានដោឡើង និងការរំលែក ត្រូវបានដោឡើង!

ໃຄຮກັນແລ້ວຂະໜາດເປົ້າເລືອດເພື່ອເຊີ້ມມາດູຈະຫຼັບສິນເກີດລາງທີ່ໄດ້ແລ້ວແລ້ວເພື່ອ

ବିହ ହାତ ହନ୍ତ ରାମ
ଖୁବି କରିବୋରୁଣ୍ଡ ଛଲଜଳାମ

* บทกวีต่อต้านสังคมชนชั้นที่รุกรานประเพณี ค.ศ. ๑๙๖๔-๖๕ และตีพิมพ์ในนิตยสารชาวพุทธรายสัปดาห์ ชื่อ “ไตรตรียวัล” (“เสียงหัวใจ”)

** ຕະຫຼາມຈັກງາວລ ໜ້າຍຄົງ ໂຄກທັນສີບຕາມຄົງພຸຖຮສາສຳເນົາຢ່າມທາຍານ ອື່ສກພົມຕົວ ១០ ອ່າງທີ່ປະກວດໃນໜັງວິຕະອົງຄະເວ
ຈົ່ງມີລັກນະແດງຕໍ່ໄປໜີຄົວ ១.ໂຄກນຽກ ២.ໂຄກປຣຕ ៣.ໂຄກເຕັ້ງລານ ៤.ໂຄກອສູງ ៥.ໂຄກນຸ່ຍກູມ ៦.ໂຄກເທວກູມ ៧.ໂຄກສ່າງກູມ ៨.
ໂຄກປັບເຈກກູມ ៩.ໂຄກໂຮືສົດ ១០.ໂຄກພຸຖຮກວະ

บกกวีบทนี้อัญญิในหนังสือรวมบทกวีกว่า ๑๐๐ ชั้นที่ทำนั้นทั้ง ๙๙ ประวัติในพุทธศาสนาโดยเรียงลำดับตามเรื่องที่เล่า แต่ไม่ได้เรียงตามลำดับของเรื่อง เช่น บทกวีเรื่องหินทรายอยู่ในบทกวีเรื่องหินฟ้า แต่ในเรื่องหินฟ้าไม่มีบทกวีเรื่องหินทราย แต่ในบทกวีเรื่องหินทรายมีบทกวีเรื่องหินฟ้าอยู่ด้วย จึงเป็นการเรียกตัวเรื่องไม่ถูกต้อง แต่ในบทกวีเรื่องหินทรายมีเรื่องราวที่น่าสนใจอย่างมาก เช่น การแสดงความรักของพระภิกษุกับภรรยา ความเมตตาของพระภิกษุต่อผู้อ่อนแอ ความเมตตาของพระภิกษุต่อสัตว์ ความเมตตาของพระภิกษุต่อคนยากไร้ เป็นต้น บทกวีเรื่องหินทรายเป็นบทกวีที่มีความหมายลึกซึ้งและสอนให้เรียนรู้เรื่องความเมตตาและการใช้ชีวิตอย่างดี

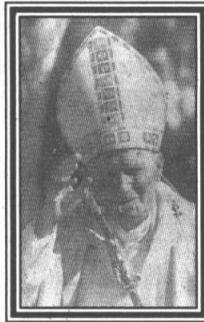
สำหรับคนพิเศษอกในหนังสือรวมบทกวีเล่มนี้ “สดใส” ได้เคยถูกความและตีพิมพ์ใน **ราชรัตนบัปติเดือนมิถุนายน** ๒๕๓๗ 月 เล้า

ผู้แปลขอขอบพระคุณ อ.กรรณิการ์ ศลากัสสีย์ ที่ช่วยตรวจสอบและขัดเกลาสำนวนให้อ่าย่างถูกต้อง

ควรจะมีให้พริบมากกว่านี้?

แอโรลด์ ปีริล

ข้อความในหนังสืออัตชีวประวัตินิกายโรมันคาทอลิก ได้สร้างความโดยเฉพาะกับประเทศศรีลังกาซึ่งนับถือพุทธศาสนา พากษาเห็นของพระองค์ เป็นการอบหูลุยิ่งเมื่องค์พระสันตะปาปางานที่ ๒๐-๒๑ ประเทศศรีลังกาเมื่อวันที่ ๒๐-๒๑ จะคว่ำบาตรได้สูงมากขึ้น กอง Harold Pieris ที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ช่วงเดือนมกราคมนี้เป็นประโยชน์จึงได้ถอดความนำมาลงตีพิมพ์เพื่อเสนอให้ชาวเชียธรรม เรายุ่งเมื่อเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นในวงการศาสนาหลักของโลกนี้

ขององค์พระประมุขแห่งคริสตจักรไม่พึงพอใจพุทธศาสนาทั่วไปเป็นเด่นแต่ที่ประชากรส่วนใหญ่ไว้ใจเช่นเดียวกับพุทธศาสนาดูมีนิสัยต่อหลักพุทธธรรมขั้นสูงสุด ปอลที่ ๒ มีกำหนดการเยือนมกราคม ที่ผ่านมา แรงประท้วงชูสายสะระฯ เห็นว่าบทความของนาย

“*โลก* มนุษย์ของเรารักว่าง่ายๆ ไม่คาดกว่าที่องค์พระสันตะปาปทรงเข้าใจมากนัก ยังมีคนอีกมากที่พระองค์ทรงมองข้ามไป พระองค์ท่านไม่ควรที่จะแสดงกิริยาการดูหมิ่นต่อคนในโลกที่เหลือเลย”

นี่เป็นคำประกาศของพระสงฆ์ในประเทศศรีลังกา ในช่วงที่พระคุณท่านกำลังอยู่จากการคว่ำบาตรกรรมการเยือนประเทศเกาหลีห่างนี้ขององค์พระสันตะปาป ขอหนึ่งปอลที่ ๒ ในระหว่างวันที่ ๒๐-๒๑ มกราคมนี้ อันเป็นการเยือนครั้งที่สองโดยพระบรมราชโองค์สันตะปาป ซึ่งก่อนหน้านี้ ในปี ๒๕๔๓ องค์พระสันตะปาปอลที่ ๑๑ ได้เสด็จเยือนศรีลังกา และได้รับการต้อนรับโดยนาง Sirimavo

Bandaranaike นายกรัฐมนตรีที่เป็นประมุขของประเทศในตอนนั้นพระกิริมุที่นั่นกำลังวิพากษ์วิจารณ์อย่างหนักเกี่ยวกับข้อความขององค์พระสันตะปาป ผู้ซึ่งได้รับเลือกโดยนิตยสาร ไทม์ มีอธิบายว่าให้เป็น “บุรุษแห่งปี” ในหนังสือรายวันของพระองค์ชื่อ “Crossing the Threshold of Hope” (“ก้าวข้ามประตูสู่ความหวัง”) ซึ่งบอกว่าพุทธศาสนาเป็นศาสนาที่ออกจะเห็นแก่ตัว เพราะทำให้คนหมนกนุ่น มองเห็นไปในองค์ของตนเอง และมุ่งที่การหลุดพ้นของตนเองเป็นหลัก โดยไม่ใส่ใจต่อคนอื่นๆ หนังสือของท่านประมุขคริสตจักรคาಥอลิกบรรยายว่าภาระแห่งพระนิพพานหรือการหลุดพ้นจากโลกขั้นสูงสุด อันพุทธศาสนาต่างประ oranจะไปถึง เป็นสิ่งแล้วร้าย

รัฐบาลใหม่ของศรีลังกา ซึ่งเพิ่งเข้ามาปกครอง สถาบันเป็นปึกฝ่ายขวาไม่ได้ในการเลือกตั้ง และมีรายงานว่าเป็นตัวตั้งตัวที่เตรียมการรับสืบทุกการ เยือนขององค์พระสันตะปาป่าอยู่ กำลังคงอยู่ในภาวะ ยุ่งยากใจระหว่างการเอาใจใส่ต่อความรู้สึกของชาวพุทธ อันเป็นคนส่วนใหญ่ กับชาวคาಥอลิกที่แม้จะเป็นคน ส่วนน้อย แต่มีอิทธิพลมาก กระนั้นรัฐบาลได้ประกาศ แล้วว่าจะเดินหน้าเตรียมพิธีต้อนรับการสืบทุกครั้ง นี้ต่อไป แม้จะได้รับคำชี้นำจากคณะสงฆ์ตาม

ข่าวอื้อ漫วีซึ่งสร้างความ恐慌ระอุในประเทศ กับทั้งคณะนักวาชาและชาวคาಥอลิก ซึ่งมีความ สัมพันธ์อันดีกับพุทธศาสนาในชาวดรีลังกานา โดยตลอด อันที่จริง ประพิธีที่กำลังจัดเตรียมสำหรับองค์พระ สันตะปาป้าอยู่ในการอำนวยของพระภิกษุผู้มีชื่อ ในทางศิลปกรรมคือ ท่านMapalagama Vipulasara Thero บรรดาผู้นำของพุทธศาสนาทุกนิกายในประเทศไทย

“ในแห่งสือรายเดียวของพระองค์เล่มนี้บอกว่าพุทธศาสนาเป็นศาสนารากฐานที่อกรากให้แก่ตัว เพราะทำให้ คนทุกคน มองเข้าไปข้างในตัวเอง และหุ่งที่การหลุดพ้นของตนเองเป็นหลัก โดยไม่ใช่แค่ต่อ คอดื่น”

ศรีลังกາได้ออกແດลงการณ์ร่วมกัน ยุ่งค่วำนาตรการ เสศีจเยือนของพระประมุนิกายโรมนิกาย นอก จากราชบัลังกา “จะแสดงความเสียใจอย่างแท้จริงต่อ ชุมชนของศาสนาคริสต์ที่พระองค์ได้ทรงให้สร้างให้เกิด ความรู้สึกสะเทือนใจ”

บรรดาพระเถราุณธรรมของพุทธศาสนานิกายหลักๆ ที่นี่ได้เชี้ยวเห็นว่า เนื่องจากประการร้อยละ ๓๐ ของประเทศไทยนั้นบลือพุทธศาสนา รัฐบาลจะต้องให้ ความใส่ใจอย่างจริงจังในกรณีที่ “มีการลบหลู่หมื่น อย่างร้ายแรงต่อคนศรีลังกาส่วนใหญ่”

องค์พระสันตะปาปจะเดินทางจากประเทศฟิลิปปินส์มาเยือนกรุงโกลลัมโน เพื่อร่วมรำลึกต่อมาทหลัง ยอดเซฟ วาซ ซึ่งเป็นผู้เดินทางมาเผยแพร่ศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาಥอลิกในประเทศศรีลังกา เมื่อศตวรรษที่

๑๗ และยอมรับกันว่าเป็นผู้ลังเหล็กปักฐานนิกาย คาಥอลิกที่นี่

รัฐบาลใหม่ของประธานาธิบดี นาง Chandrika Bandaranaike กำลังจัดเตรียมการต้อนรับ อย่างสม พระเกียรติ และได้เตรียมแผนงานอย่างเด็ดขาดเพื่อรับ รองการสืบทุกความเยือนของพระองค์ท่าน โดยได้ตั้ง งบประมาณค่าใช้จ่ายเพื่อการณ์นี้ ๑๕ ล้านบาท และ เตรียมกำลังเจ้าหน้าที่ ๔๕,๐๐๐ ไว้คอยให้ความอารักษา แก่องค์พระสันตะปาป

พร้อมกันกับที่ทางรัฐบาลได้พยายามหาทางรองขอ กับฝ่ายคณะสงฆ์ผู้ได้รับการอบรมดูหมื่น พากษาซึ่ง จะต้องหาทางหลีกเลี่ยงปัญหาอื่นๆ อีก ด้วยการร้องขอต่อ กลุ่มพยัคฆ์ทมิพอีแลนให้ยกเลิกการปิดกั้นค่านช้างทาง ตอนเหนือของประเทศศรีลังกาเต็ม เพื่อปล่อยให้ชาว ทมิพคาಥอลิกได้มีโอกาสเดินทางมาเยือนกรุงโกลลัมโนใน ระหว่างการเยือนขององค์พระสันตะปาป

พบกับภูพยัคฆ์ทมิพได้ครอบครองค่านนี้เอาไว้ และมีความวิตกกังวลกันว่า พากษาคงไม่อนุญาตให้ ชาวทมิพคาಥอลิกจากภาคเหนือเดินทางมาสู่กรุงโกลลัมโน ได้ เพราะเกรงว่าประชาชนจะพาภันไปแล้วไม่กลับคืน มาอีก

ประมาณว่าศาสนาคริสต์มากกว่า ๕๐,๐๐๐ คนจะมา ชุมนุมกันที่ถนนเลียบชายหาด Galle Face Green เพื่อ ร่วมในพิธีมิชซากลางแจ้งและการเทศนาธรรมเพื่อรำลึก ถึงบาทหลวงวัวขององค์พระสันตะปาป ในตอนเช้า ของวันที่ ๒๑ มกราคมด้วย รวมทั้งบิชอป นักบวช นางชี และชาวคาಥอลิกจากประเทศไทยเชิญได้อีก ๑๐,๐๐๐ คนจากแคว้น Goa อันเป็นบ้านเกิดของบาทหลวงวาซ จะเดินทางมาร่วม พิธีด้วย

พระองค์มีกำหนดเข้าประชุมพบประกันประมุขของ
ศาสนาน่างๆ ในคริลังกา ในวันที่ ๒๑ มกราคม พ.ศ. ๗๙
ประชุมนานาชาติ Bandaranaike ซึ่งเป็นช่วงที่ทาง
บรรดาพุทธศาสนิกอาจจะไม่ไปเข้าร่วม เพราะพากเพีย
ได้กล่าวมา ก่อนหน้านี้แล้วว่าจะไม่เข้าร่วมกับกิจกรรมใดๆ
ที่เกี่ยวข้องกับการเสด็จมาเยือนขององค์พระสันตะปาปา
ในคราวนี้

นาย Dharmasiri Senanayake โภมกรรัฐบาลและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสื่อมวลชน การท่องเที่ยวและการเดินทาง กล่าวว่า รัฐบาลจะขยับรับฟังศักดิ์ศรีจากผู้นำของพุทธศาสนาและดำเนินการแก้ไขอย่างเหมาะสมต่อไป อย่างไรก็ตาม เขายังได้เพิ่มเติมว่า “รัฐบาลจะดำเนินการต้อนรับองค์พระสันตะปาปอย่างสมพระเกียรติขององค์พระประมุขแห่งศาสนา Hindus สังฆวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างหนาหูตอนนี้จะไม่มีผลกระทำบุคคลต่อความตั้งใจที่จะดำเนินการต้อนรับอย่าง

“แม้ในขณะนี้องค์พระสันตะปาปาได้ทำการเสด็จเยือนประเทศไทยต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ เพื่อสร้างมิตรภาพอันดีงาม หากองค์คุณจะได้พบท่านพูดถึงการทรงส่วนตัวที่เข้าไปยุ่งย่ามในกิจการบางอย่าง (ของประเทศไทย) เสียไม่ใช่นั้นแล้ว ภารกิจยังต่างประเทศขององค์ ท่านจะจะไม่ก่อประโยชน์ให้แก่ประเทศไทย”

สมพระเกียรติศรีองค์พระสันตะปาปา”

นาย Senanayake กล่าวว่าประเทศศรีลังกาเป็นประเทศที่มีศาสนาอย่างหลากหลาย และเราจะต้องใส่ใจต่อการณ์ความรู้สึกของศาสนิกในศาสนาต่างๆ “เราจะดำเนินการต้อนรับอย่างสมเกียรติ์ต่อองค์พระประมุขไม่ว่าจะเป็นศาสนาใดก็ตาม” เขากล่าวที่นั่นยัง

นักวิเคราะห์ไม่เกรงว่าจะเกิดความชุ่นเคืองใจ
อะไรมากมายนัก ในระหว่างการเยือนขององค์พระสันตะปาปา แต่พวกรบกวนว่าพวกเราราครว ได้รับ
บทเรียนบ้างจากเหตุการณ์นี้ แม้ในขณะนี้องค์พระสันตะปาปาได้ทำการเสด็จเยือนประเทศไทยอย่าง
สมำ่เสมอ เพื่อสร้างมิตรภาพอันดีงาม หากพระองค์
ทรงจะได้ทบทวนผลติกรรมส่วนตัวที่เข้าไปยุ่งย่ามใน

กิจการบางอย่าง (ของประเทศนั้นๆ) เสีย ไม่ เช่นนั้นแล้วการกิจยังต่างประเทศของพระองค์อาจจะไม่ก่อประโยชน์ดี อันใด ในขณะที่องค์พระสันตะปาปาไม่สามารถครอบปะนีประนอม หรืออัญนิ่งเงียบต่อพระเดือนปีญุหานางพระเดือนที่เกี่ยวข้องกับทางศาสนา จกรได้ พระองค์ก็ควรจะใส่ใจต่อความรู้สึกของคนในศาสนาอื่นๆ บ้าง

องค์พระสันตะปาปาบังจะต้องเผชิญกับเสียงวิพากษ์วิจารณ์อีกในการเดิมที่เมืองครังส์นี้ รัฐบาลชุดที่แล้วได้ลงนามในข้อตกลงกับรัฐบาลประเทศไทย “เสียงอเมริกา” เพื่อตั้งสถานีส่งคลื่นกระจายเสียงวิทยุ “เสียงอเมริกา” ขึ้น ในพื้นที่ของชาวโรมันคาಥอลิกในเขตเมือง Iranawila แต่ภายใต้ข้อตกลงในปี ๒๕๐๓ ศรีลังกาเองก็มีสถานีส่งคลื่นกระจายเสียงนาคเล็กอยู่แล้วในเขต Ekala เหนือขึ้นไป ๒๐ ไมล์จากกรุงโคลัมโบ

อย่างไรก็ตาม ทั้งบิชอปและศาสนิกชนชาวคาಥอลิก

ต่างคัดค้านการตั้งสถานีกระจายคลื่นเสียงดังกล่าว
เพราะกลัวว่าจะก่อภัยเป็นการสร้างฐานทพของสหรัฐ
ไป รัฐบาลใหม่เองก็รู้สึกวิตกกังวลเกี่ยวกับรายการใน
สถานีซึ่งจะส่งผ่านประเทศของตน รวมทั้งปฏิกริยา
จากประเทศเพื่อนบ้านอย่างอินเดียด้วย

แม้กระตั้งเหล่าพระสงฆ์ในพุทธศาสนาที่ยังเข้าร่วมกับนักบวชและศาสนิกชาวภาคอีสานอยู่นัก เมือง Iranawila เพื่อก่อการประท้วงเรื่องนี้อยู่ด้านนอกสถานีเอกอัครราชทูตศหรัฐอเมริกาในกรุงโคลัมโบ

คำถามสำคัญตอนนี้ก็คือว่า องค์พระสันตะปาปาจะเข้ามาแทรกแซงกับปัญหาระหว่างสองรัฐบาลในคราวนี้หรือไม่

จาก Should the Pope be more tactful? โดย Harold Pieris

บางกอกโพสต์ ๑๐ มกราคม ๒๕๓๘

ก้าวข้ามประตูสู่ความหวัง?

“กองสารฯ”

การเดินเยือนประเทศไทยลังกา
เมื่อผ่านพ้นไปด้วยดี ภายหลังการ
ปะป้ำน นิวเก็นและօสเตรเลียแล้ว
ได้ตามคำขอที่ให้ไว้ก่อนหน้าโดย
ทางการที่จัดขึ้น ณ ท่าเนียนบัน
ranaike Kumaratunga ในเช้าวันที่
พิธีถึงพุทธศาสนาในหนังสือเล่ม

Crossing the Threshold of Hope

เล่มนี้เป็นลักษณะการถามตอบ โดยผู้ตั้งคำถามคือนาย Vittorio Messori ซึ่งเป็นนักวรรณกรรม
ทางศาสนาชาวอิตาเลียน และองค์พระสันตะปาปาได้เขียนตอบมา หนังสือเล่มนี้แบ่งออกเป็นบทๆ
โดยไม่ปรากฏสารบัญ มีอยู่ ๒ บทคือ Is Jesus the Son of God? (พระเยซูเป็นบุตรของพระเจ้า
จริงหรือ?) และ Buddha? (พระพุทธเจ้า?) ที่มีเนื้อหาพาดพิงถึงพระพุทธเจ้าและพุทธศาสนาโดย
ตรง ซึ่งถ่างเป็นบททดสอบความภาษาไทยของบางส่วนของบทแรก และหัวหมวดของบทที่สอง

ขององค์พระสันตะปาปาจอนน์ ปอลที่
เสด็จเยือนประเทศไทยลังกาในปี ๑๙๗๖
ผู้นำชาวพุทธในประเทศไทยไม่เข้าร่วมพิธีต้อนรับอย่างเป็น
ประณามนิบดี Chandrika Bandamal Maramam มกราคม เพราเวช์ความที่พำด
ถ่องพระองค์ เนื้อหาในหนังสือ

(“ก้าวข้ามประตูสู่ความหวัง”)

พระเยซูเป็นบุตรของพระเจ้าจริงหรือ? (Is Jesus is the Son of God?)

(คำถาม) จาก “ปัญหา” เกี่ยวกับพระเจ้า จะขอเปลี่ยน
มาที่ “ปัญหา” เกี่ยวกับพระเยซู ดังที่พระองค์ก็ได้เริ่ม
ตรัสถึงมาบ้างแล้ว

ทำไมพระเยซูจึงไม่ได้รับการนับถือเยี่ยงพระภูมิคุ้ง
โสกราติส หรือเป็นศาสดาพยากรณ์เหมือนพระมະแห-

หมัด หรือเป็นผู้ที่ตรัสรู้ธรรมเหมือนพระพุทธเจ้า เรา
จะยืนยันอย่างชัดเจน ได้อย่างไรว่าชาวยิวผู้นี้ซึ่งถูก
ตัดสินให้ประหารชีวิตในจังหวัดที่ไม่มีแหล่งที่แน่นอน
เป็นบุตรของพระเจ้า และเป็นหนึ่งเดียวกับองค์พระบิดา

คำกล่าวอ้างอย่างถอนหายใจในโคนทางคริสตศาสนาข้อนี้
มิได้มีปรากฏในความเชื่อในศาสนาอื่นเลย ท่านเซนต์
ปอลเอง ก็ได้นิยามคำพูดนี้ว่าเป็น “สิ่งที่น่าละอายและ
เป็นความน้ำคลั่ง” มาแล้ว
(คำตอบ) ท่านเซนต์ปอลตรหันกลับลึกซึ้งว่า
องค์พระคริสต์เป็นตัวตนที่จริงแท้แน่นอนและไม่มี ใคร
เปรียบเทียบได้ หากพระองค์เป็นเพียงแค่นักประชญ
อย่างโสกราติส หรือหากพระองค์เป็น “ศาสดา
พยากรณ์” เมื่อันพระมະแหหมัด หรือหากพระองค์
“ตรัสรู้ธรรม” เมื่อันพระพุทธเจ้า ก็ไม่ต้องสงสัยเลยว่า
พระองค์จะไม่ทรงเป็นอย่างที่พระองค์เป็นอยู่ขณะนั้น
แน่นอน พระองค์เป็นทุกดีอกลางเพียงหนึ่งเดียว

ระหว่างพระเจ้ากับมนุษยชาติ

.....พระคริสต์นั้น ไม่มีผู้ใดเหมือนด้วยกับพระนະแหะ-หมัด พระองค์ไม่เพียงแต่ประakashหลักการทางศาสนา-วินัย อันสาภากของพระผู้เป็นเจ้าจะต้องปฏิบัติตามเท่านั้น พระคริสต์ไม่เป็นเพียงแค่นักประชญาติคัมภีร์ ซึ่งแม้ว่าเจ้าจะอาจหาญพูดจะยอมรับความตายเพื่อเกิดทุนสังจะเอาไว้แลกเปลี่ยนเดียวกับการเสียสละเพื่อรับการตรึงกาลของพระองค์ก็ตาม

พระองค์ยังแตกต่างมากกว่าอีกเมื่อเทียบกับพระพุทธเจ้าผู้ซึ่งปฏิเสธต่ออนุมิตรกรรมทุกประการที่ได้รับประทานมาจากการพระผู้เป็นเจ้า ข้อที่พระพุทธองค์ไม่ทรงเห็นทางรอดของมนุษย์ในอนุมิตรกรรมเหล่านั้น เป็นเรื่องที่ชอบแล้ว แต่การที่พระองค์ทรงชี้ว่าอนุมิตรกรรมเหล่านั้นหาได้มีคุณค่าใดๆ ต่อนุษยชาติไม่ตามเหตุผลข้างต้น เป็นเรื่องที่ผิด พระเยซูเจ้าไม่ทรงทำเช่นนั้น และพระองค์ไม่สามารถทำเช่นนั้นด้วย พระองค์ทรงเป็นพยานบุคคลให้กับพระบิชาตและให้กับความรักที่พระบิชาตมีต่อสิ่งทั้งมวลที่เนรมิตขึ้นมาโดยพระองค์ เองนับตั้งแต่เริ่มต้น นับแต่ต้นมา พระผู้สร้างได้ทรงเลือกเห็นความดีงามนานัปการในอนุมิตรกรรมเหล่านั้น โดยเฉพาะพระองค์ทรงเห็นความดีงามในมนุษย์ ผู้ที่ถือกำเนิดมาพร้อมกับภาพลักษณ์และนิสัยแห่งพระองค์ พระองค์ทรงเห็นความดีงามนั้นในบุตรที่ชื่อว่าจุตินาจากพระองค์เอง พระองค์เห็นว่าสิ่งนั้นเป็นหน้าที่ของบุตรของพระองค์และสำหรับสิ่งมีชีวิตที่รู้จักเหตุรู้จักผลเราอาจกล่าวถึงทัศนะของพระเจ้าโดยสังเขปได้ว่า พระองค์ทรงเห็นความดีงามโดยเฉพาะอย่างยิ่งในแรงหักดิ (Passion) และความตายของพระบุตร....

พระพุทธเจ้า? (Buddha?)

(คำตาม) ก่อนที่จะไปปูคดีศาสนาที่นับถือพระเจ้า

องค์เดียวอีกสองศาสนา (ยุคดั้งและอิสลาม) ข้าพเจ้าอยากรขอให้พระองค์ได้อธิบายในประเด็นที่เกี่ยวกับพุทธศาสนามากกว่านี้อีก โดยขอให้ยุ่งใจความ ดังที่พระองค์ทรงทราบคืออยู่แล้วว่า พุทธศาสนาได้เสนอ “หลักการเพื่อความรอด” ซึ่งคุณเหมือนจะยังความมหัศจรรย์ในมากขึ้นเรื่อยๆ ให้กับชาวตะวันตก โดยดื้อกันว่าเป็น “ทางเลือก” หนึ่งของการนับถือคริสตศาสนา หรือไม่ก็ในลักษณะที่เป็น “ส่วนเสริม” ของคริสตศาสนา หรืออย่างน้อยก็มีการนำเอาริบปฎิบัติแบบนักพรตหรือแบบที่ลีลับลื่นๆ บางอย่างมาใช้

(คำตอบ) ไฉน เหอปูคดุกแล้วล่ะ ฉันขอตอบใจที่เชื่อตามคำตามนี้ ในบรรดาศาสนาที่มีการกล่าวถึงอยู่ในพระสมณศาสนา Nostra Aetate เราจำเป็นต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อพุทธศาสนา ซึ่งในแห่งหนึ่งก็เป็นเช่นเดียวกับคริสตศาสนาที่เป็นศาสนาแห่งความรอด อย่างไรก็ตาม เราเห็นจะต้องกล่าวกันเสียเดี๋ยวนี้ เลยกว่า หลักการเพื่อความรอดของพุทธศาสนาและคริสตศาสนานั้น ขัดแย้งตรงข้ามกัน

องค์ท่านไลلامะ ผู้นำทางศาสนาธรรมแห่งเชิงเบต เป็นบุคคลที่รู้จักกันดีในตะวันตก ฉันได้พูดกับพระองค์ มาสองสามครั้งแล้ว พระองค์ได้ทรงนำพุทธศาสนา มาสู่หนูประชาชนในเชิงโลกตะวันตกที่เป็นดินแดนแห่งกริสตศาสนา ทำให้เกิดความสนใจขึ้นทั้งในตัวศาสนา-ธรรมของพุทธศาสนาและวิธีการสวดภาวนา ฉันเองยังมีโอกาสได้เข้าเฝ้า “องค์สมเด็จพระสังฆราช” ในพุทธศาสนาที่กรุงเทพฯ ประเทศไทย และรวมทั้งพบกับพระภิกษุที่รายล้อมท่านอยู่ ซึ่งมีจำนวนมากที่น่าจะมากกว่าตั้งๆ อย่างสหรัฐอเมริกาด้วย ทุกวันนี้ เรากำลังเห็นการแทรกซึมของพุทธศาสนาในดินแดนตะวันตก อยู่ในระดับหนึ่ง

หลักการเพื่อความรอดของพุทธศาสนาทั้งหมด รวมกันเป็นแนวทางประการสำคัญเพียงประการเดียว หรือน่าจะอนุโลมได้ว่าเป็นแค่หลักการเดียวในระบบที่

ว่า “นี่ อย่างไรก็ตาม ทั้งตัวเจริญและวิธีการปฏิบัติตามหลักพุทธศาสนา เป็นคำสอนว่าด้วยการหดหู่พ้นอันมีนัยในเชิงลบ อย่างค่อนข้างมีลักษณะเฉพาะที่เดียว

“การตรัสรู้ธรรม”ของพระพุทธองค์ได้นำไปสู่ความปักใจเชื่อว่าโลกนี้เลวร้าย และเป็นต้นเหตุของความชั่วร้ายและความทุกข์ของมนุษย์ เพื่อจะปลดปล่อยตนเองออกจากความชั่วร้ายนี้ เราจะต้องปลดปล่อยตัวเองให้เป็นอิสระจากโลกนี้ เราจำต้องสะบันนพันธนาการที่ผูกมัดเราไว้กับสมณศิลปะภายนอก เป็นพันธนาการซึ่งปราภูอยู่ในธรรมชาติดของมนุษย์เรา ในจิตใจและร่างกายของเรา ยิ่งเราสามารถปลดปล่อยตัวเองออกจากพันธนาการนี้ได้มากเท่าไรเราจะจะยิ่งเกิดความเมยเมยไม่รู้ร้อนหนาวกับโลกมากยิ่งขึ้น และเราจะจะยิ่งเป็นอิสระปลดจากความทุกข์ และความชั่วร้ายซึ่งมีต้นเหตุอยู่ในโลกนี้มากขึ้นด้วย

แล้วด้วยวิธีการเช่นนี้ เราจะเข้าใกล้กับพระเจ้ามากขึ้นหรือ? สิ่งนี้ไม่ได้มีการกล่าวถึงใน “การตรัสรู้ธรรม” ที่พระพุทธองค์ทรงถ่ายทอดด้วยคำสอน ศาสนาพุทธว่าโดยวิถีฯ แต่เป็นระบบ “ที่ไม่มีความเชื่อในพระเจ้า” กล่าวคือ เราจะไม่ปลดปล่อยตัวเองออกจากความชั่วโดยอาศัยความดึงดันที่ได้รับประทานมาจากการพระผู้เป็นเจ้า หากเราจะปลดปล่อยตัวเองด้วยการแยกตัวออกเสียจากโลก อันเป็นวิธีการที่เลวร้าย การแยกตัวออกอุปโภค เช่นเดียวกับพระเจ้า โดยเรียกว่าเป็นพระนิพพาน กล่าวคือ ภาวะที่เมยเมยไม่รู้ร้อนหนาวโดยสิ้นเชิงต่อเรื่องราวใดๆ ในโลก เหนือสิ่งอื่นใด การจะช่วยตัวเองหมายถึงการปลดปล่อยตัวเองออกจากความชั่วร้ายด้วยการเข้าถึงอาการที่เมยเมยไม่รู้ร้อนหนาวต่อโลกอันเป็นต้นเหตุแห่งความชั่วร้าย ซึ่งสิ่งนี้ต้องกวนว่าเป็นขั้นสูงสุดแห่งการปฏิบัติธรรม

ในหลายครั้งได้มีความพยายามจะโยงวิธีการปฏิบัติเช่นนี้เข้ากับนักเพาปกรณ์ของคริสตศาสนา หลายท่าน

ไม่ว่าจะเป็นท่านที่มาจากยุโรปตอนเหนือ (Eckart, Tauler, Suso, Ruysbroeck) หรือนักบุญชาวสเปนในยุคหลัง (Saint Teresa of Avila, Saint John of the Cross) แต่เมื่อนักบุญเซนต์อหันแน่แห่ง Cross เขียนไว้ใน *Ascent of Mount Carmel* และใน *Dark Night of the Soul* เกี่ยว กับความจำเป็นสำหรับการชำระจิตใจให้บริสุทธิ์ เพื่อจะสามารถตัดขาดออกจากโลกแห่งเวทนารมณ์ต่างๆ เหล่านั้น ท่านไม่ได้อธิบายการตัดขาดเช่นนี้เป็นจุดจบ ในตัวของมันเอง “เพื่อจะไปถึงที่ที่เรอไม่พึงใจอยู่ในบัดนี้ เร่องไปยังที่ที่เรอไม่พึงใจ เพื่อจะไปถึงที่ที่เรออย่างไม่รู้จัก เร่องไปยังที่ที่เรอไม่รู้จัก เพื่อจะได้เป็นเจ้าของในสิ่งที่เรออย่างไม่มี เร่องไปยังที่ที่บัดนี้เรออย่างไม่มีอะไรเลย” (*Ascent of Mount Carmel*, I 13 II) ในแอร์เชียตะวันออก ข้อความจากตำราอมตะของท่านนักบุญอหันนี้ มักได้รับการตีความในหลายครั้งในทำนองที่สนับสนุนต่อการถือพรตแบบตะวันออก แต่ว่าท่าน “นายแพทย์”แห่งศาสนาก็รท่านนี้ ไม่ได้เพียงเสนอให้เราตัดขาดจากโลกเท่านั้นหากท่านเสนอให้เราตัดขาดจากโลก เพื่อจะเข้ารวมเป็นหนึ่งเดียวกับสิ่งที่อยู่ภายนอกโลก ซึ่งในที่นี้ฉันไม่ได้กำลังกล่าวถึงพระนิพพาน หากเป็นพระผู้เป็นเจ้าของพวกรสือทุกคน การเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ ไม่ได้เกิดจากการชำระจิตใจให้บริสุทธิ์เท่านั้น หากต้องได้มาด้วยความรักด้วย

เทพปกรณัมแห่งเช้า *Carmel* เริ่มต้นจากจุดที่พระพุทธองค์ทรงชี้ว่าเป็นจุดสิ้นสุด พร้อมทั้งกอบปรดดวยคำสั่งสอนของพระองค์สำหรับชีวิตในทางธรรมด้วย ใน การชำระวิญญาณของมนุษย์ให้บริสุทธิ์ไม่ว่าด้วยวิธีการแบบรุก (active) หรือรับ (passive) ก็คือในค่ำคืนแห่งเวทนารมณ์และวิญญาณนั้นๆ ท่านนักบุญเซนต์อหันแน่แห่ง Cross เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการศรัตรียมให้จิตใจของมนุษย์พร้อมจะรับการแทรกซึมของปลาไฟแห่งความรักอันโถดิช่วง ว่าสำคัญเหมือนสิ่งอื่นใด และนี่เองได้กลายเป็นชื่อของงานนิพนธ์ชื่นเอก

ของท่านคือ *The Living Flame of Love* (เปลวไฟแห่งความรักอันໂຫຼດໜ່ວງ)

ดังนั้น แม้จะมีความคล้ายคลึงกันในหลายเมือง แต่ทั้งสองศาสนานี้มีความต่างกันอย่างขึ้นพื้นฐาน เทพปกรณ์มั่นของคริสตศาสนานิทกุศลสมัย นับตั้งแต่ บุคคลของสังฆราชแห่งศาสนาง้ารฝ่ายตะวันออกและตะวันตก จนถึงสมัยนักเทววิทยาแห่งยุค Scholasticism (สมัยที่มีการสอนระบบปรัชญาอย่างยุคกลาง - ผู้แปล) (อย่างเช่น Saint Thomas Aquinas) จนถึงยุคแห่งนักเทพปกรณ์จากยุโรปตอนเหนือ และนักเทพปกรณ์แห่งนิกาย Carmel ล้วนแต่ไม่ได้บรรลุสังธรรมโดยผ่าน “การตรัสรู้ธรรม” แบบลงอย่างสื้นเชิงเลข เทพปกรณ์มั่นของคริสตศาสนานี้ไม่ได้เกิดจากความประจักษ์ต่อความชั่วร้ายที่ดำรงอยู่ในอุปทานของมนุษย์ที่มีต่อโลก โดยผ่านเวทนาณณ์ต่างๆ การปูรุ่งแต่งและจิตวิญญาณ หากเกิดจากการเมียเผด็จอยองค์อวตารแห่งพระผู้เป็นเจ้า (Revelation of the living God) พระผู้เป็นเจ้าองค์นี้เปิดพระองค์เองออกรับมนุษย์ให้รวมเป็นหนึ่งเดียวกระตุ้นให้มนุษย์เกิดมานะพยายามที่จะมาร่วมเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โดยอาศัยวิธีการแห่งคุณธรรมตามหลักเทวศาสนา อันได้แก่ ความศรัทธา ความหวัง และเห็นอื่สิ่งอื่นใดคือความรัก

เทพปกรณ์มั่นของคริสตศาสนานิทกุศลจึงทั้งในสมัยของเรา อันรวมทั้งเทพปกรณ์ที่แสดงโดยท่านมหาบูรุษอย่าง Vincent de Paul, John Bosco, Maximilian Kolbe ได้ทำให้เนื้อหาสาระสำคัญแทนทุกส่วนของคริสตธรรมหนักแน่นยิ่งขึ้น และยังคงหนักแน่นอยู่ต่อไป นอกจากนั้น เทพปกรณ์เหล่านี้ยังได้ช่วยสร้างสรรค์ศาสนาง้ารให้เป็นชุมชนอันเปี่ยมด้วยศรัทธา ความหวัง และการอึ้งพื้อแบ่งปัน และได้สร้างสรรค์อารยธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งอารยธรรมตะวันตก ซึ่งมีจุดเด่นอยู่ที่วิธีการสอนของโลกในเชิงบวกขึ้นมาและทำให้

เราต้องรู้สึกสำนึกรู้คุณต่อความสำเร็จของทั้งวิทยาศาสตร์และวิทยาการ อันเป็นองค์ความรู้ ๒ ประการที่มีรากฐานมาตั้งแต่ต้นของปรัชญากรีกโบราณ และสังธรรมที่เปิดเผยโดยพระเจ้าของศาสนาญี่ปุ่น-คริสต์ สังธรรมเกี่ยวกับพระเจ้า พระผู้สร้างโลก และเกี่ยวกับองค์พระเยซู พระผู้ไถ่ เป็นพลังขับเคลื่อนมหาศาลที่โน้มนำให้เกิดทัศนะในเชิงบวกต่อการสร้างสรรค์ และเป็นแรงกระตุ้นอย่างหนุนเนื่องอันมุ่งไปสู่การเปลี่ยนแปลงและความสำเร็จในขั้นสูงสุด

ทุ迪สภากแห่งวัดกัณได้ยืนยันอย่างหนักแน่นเกี่ยวกับสังธรรมในข้อนี้ว่า การลงนายอยู่ในทัศนะในเชิงลบต่อโลก เพราะความเชื่ออย่างปักใจว่า โลกนั้นแท้จริงเป็นเพียงต้นตอแห่งความทุกข์ของมนุษย์ และเราจักต้องแยกตัวออกจากไปเสียนั้น เป็นความคิดในค้านลบ ซึ่งไม่เพียงเกิดจากการตีความข้างเดียวเท่านั้น หากโดยพื้นฐานแล้ว ยังขัดแย้งอย่างตรงข้ามกับพัฒนาการของทั้งตัวมนุษย์เองและโลก อันเป็นสิ่งที่พระผู้สร้างได้ประทานมาและมอบหมายให้เป็นภาระหน้าที่ของมนุษย์ด้วย

ใน *Gaudium et Spes* กล่าวไว้ว่า “ดังนั้นเอง โลกในทัศนะ (ของสำนักการติกัน) คือโลกของบุรุษ (*men*) และเป็นโลกของครอบครัวของมนุษยชาติทั้งมวล ไม่ว่าจะมองจากแง่มุมใดก็ตาม และโลกนี้เป็นเหมือนโรงละครแห่งประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ และเป็นที่ซึ่งรวมรวมเอาเกียรติศักดิ์จากการต่อสู้ของมนุษยชาติเอาไว้ทั้งที่พ่ายแพ้และได้รับชัยชนะ เป็นโลกที่ชาวคริสต์เชื่อว่าได้รับการเนรมิตรขึ้นมาและคำรับรองอยู่ได้ด้วยความรักขององค์พระผู้สร้าง โลกอันตกเป็นทาสด้วยป่วงแห่งบาป หากได้รับการปลดปล่อยโดยพระเยซูผู้ถูกตรึงกางเขนและพิชิตกืนชีพขึ้นมา เพื่อจะเอาชนะความชั่วร้ายและดำเนินไปสู่จุดหมายตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าที่วางแผนเอาไว้ เพื่อจะได้รับการเปลี่ยนแปลงและถึงแก่การบรรลุธรรม” (*Gaudium et*

Spes 2)

คำกล่าวเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าคริสตศาสนานะศาสนาของตะวันออกไกล โดยเฉพาะอย่างเช่นพุทธศาสนา มีความแตกต่างกันโดยเนื้อหาสาระเกี่ยวกับทัศนะการมองโลกอย่างไร สำหรับคริสตศาสนิกชน โลกคืออนุนิธรรมจากพระเจ้า อันได้รับการปลูกป่าโดยพระคริสต์ มนุษย์จะได้พบกับพระเจ้าก็แต่ในโลกนี้เท่านั้นเอง ดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นที่พากษาจะต้องเพียรพยายามบรรลุถึงการละวางอย่างสิ้นเชิง ซึ่งอันที่จริงมีแต่จะนำเข้าให้เข้าไปเผชิญกับวิธิจิตของอัตตาในส่วนลึกของตนเอง สำหรับคริสตศาสนานแล้ว เป็นเรื่องไร้เหตุผลที่จะกล่าวว่าโลกเป็นสิ่งชั่วร้าย “อย่างถึงรากถึงโคน” เพราะนับตั้งแต่การอุบัติขึ้นมาของโลก เราได้ทราบกันแล้วว่าองค์พระผู้สร้างมีความรักต่ออนุนิธรรมของพระองค์ พระองค์เป็นผู้ “มอบพระบูตรเพียงพระองค์เดียวให้น้ำหน้าให้ เพื่อว่าบรรดาผู้ที่เชื่อในพระองค์จะไม่ถึงความวิบัติแต่อาจจะมีชีวิตอันเป็นอมตะ” (Jn 3:16)

ด้วยเหตุนี้เอง จึงมิได้เป็นเรื่องไม่เหมาะสมที่จะต้องมีการตักเตือนคริสตศาสนิกชนทั้งหลายที่กระตือรือล้นยอมรับความคิดบางประการที่มีต้นท่อนามจากชาติทางศาสนาของตะวันออกยกตัวอย่างเช่นเทคนิคและวิธิการปฏิบัติสามัชชี และการปฏิบัติเชียงนักพรตโดยเฉพาะสำหรับคนบางกลุ่มสิ่งเหล่านี้ได้กล่าวเป็นความนิยมตามกันขึ้นมาและได้รับการยอมรับอย่างค่อนข้างจะขาดการไตรตรองให้รอบคอบ สิ่งสำคัญเบื้องแรกสำหรับเรา คือเราจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับมรดกทางศาสนาธรรมของเราเองให้ดีเสียก่อน และพิจารณาดูว่าเป็นการชอบแล้วหรือที่เราจะแทนไม่ให้ความสนใจต่อสิ่งนี้เลย ตรงนี้เองที่เราจำต้องมีการตอกย้ำหรือแม้เพียงได้ผ่านตา กับเอกสารที่เมื่อจะไม่ยานักแต่มีความสำคัญของ the Congregation for the Doctrine of Faith “เกี่ยวกับแรงบันดาลใจการดำเนินการสามัชชีแบบ

คริสต์” (10/15/1989) ตรงนี้เองเราจะได้พบคำตอบที่ชัดเจนต่อคำถามที่ว่า จริงๆแล้ว “การสวัสดิภาพของชาวคริสต์” จะสมบูรณ์ยิ่งขึ้นด้วยวิธิการทำสามัชชีที่มีต้นท่อนามจากศาสนาและวัฒนธรรมอื่นหรือไม่ อย่างไร” (หน้า ๓)

ประเด็นที่แยกออกจากอีกอย่างหนึ่งคือการกลับมาของความคิดแบบ gnostic โบราณในนามของสิ่งที่เราเรียกว่าเป็นสิ่งที่ “ไม่สามารถเข้าใจได้” ทางเชื้อว่าสิ่งนี้จะสามารถนำไปสู่การฟื้นคืนของลัทธิศาสนาได้ นั่นเป็นแต่เพียงรูปแบบใหม่ของการปฏิบัติตามหลัก gnosticism* อันมีทัศนทางจิตวิญญาณที่มานาในนามของความรู้อย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่ผลลัพธ์คือการบิดเบือนพระวจนะของพระองค์ พร้อมทั้งแทนที่ด้วยภาษาพูดแบบโลกๆ gnosticism ไม่เคยแยกขาดจากปรัมณฑลแห่งคริสตศาสนาน แต่กลับดำรงอยู่เคียงคู่กับนักบุญคริสตศาสนาน และบางครั้งก็ปรากฏในรูปของบวนการทางปรัชญา แต่โดยมากมักจะแฝงมาในรูปของศาสนาหรือศาสนาอันเร้นลับ ถ้าไม่มีการประกาศตัวอย่างเปิดเผย และขัดแย้งกับเนื้อหาสาระทุกประการของคริสตศาสนาน

* Gnosticism คือระบบที่ว่าด้วยคำสอนทางศาสนาและปรัชญาในเชิงเทพigrism อันเป็นการสมมติฐานระหว่างคริสตศาสนากับหลักปรัชญาของกรีกและหลักปรัชญาทางตะวันออก ซึ่งเผยแพร่โดยนิกายในยุคแรกๆ ของคริสตศาสนาน และได้รับการประเมินว่าเป็นพากนอกรีต

ธรรมยาตรา

เพื่อสันติภาพและชีวิต

พระไฟศาลา วิสาโล

INTERFAITH PILGRIMAGE FOR PEACE AND LIFE 1995

- in commemoration of the 50th Anniversary of the end of World War II

วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๔๘ เป็นวันสำคัญ
ในการประวัติศาสตร์ เนื่องจากสังคրາมโลกครั้งที่สอง
ได้สิ้นสุดลง เป็นการยุติโศกนาฏกรรมครั้งร้ายแรงที่
สุดของมนุษยชาติ ซึ่งทำลายชีวิตผู้คนถึง ๕๕ ล้านคน
หรือมากกว่า ๕ เท่าของสังคրามโลกครั้งที่หนึ่ง ความ
สูญเสียดังกล่าวควรเป็นอุทาหรณ์ให้มุนichชาติได้
ทราบหักถึงความเลวร้ายของสังคราม และเพิรพยายาม
สร้างสันติภาพให้บังเกิดขึ้นในโลกอย่างยั่งยืน

แต่ในความเป็นจริง ช่วงเวลาไม่นานหลังจาก
มหาสังครามดังกล่าว ความขัดแย้งระหว่างมหาอำนาจ
ก็กลับให้เกิดสังครามเย็นขึ้น ซึ่งนำไปสู่ความขัดแย้ง

ระดับภูมิภาค สังครามได้อุบัติขึ้นบาร้อยๆ แห่งในทุก
ส่วนของโลก (รายงานของสหประชาชาติเมื่อปี ๒๕๑๖
ระบุว่ามี ๑๐๓ แห่ง) โดยมีผู้เสียชีวิตในสังครามย่อยๆ
ดังกล่าวรวมแล้วมากกว่าหนึ่งในสิบของสังครามโลกครั้งที่
สองเสียอีก

การพัฒนาของกำแพงเบอร์ลินเมื่อปี ๒๕๑๒
และการเติ่อมสลายของลัทธิสังคมนิยมในยุโรปตะวันออก
ได้ทำให้สังครามเย็นจากคลายไป และเป็นอันตรายน้อย
ลงต่อสันติภาพของโลก กระนั้นก็ตาม สังครามก็ไม่มี
ที่ท่าว่าจะลดลงไป สังครามกลางเมืองและความขัด
แย้งระหว่างชาติ เนื่องจากเหตุผลทางเชื้อชาติ ศาสนา

พรเมเดน และผลประโภชน์ ยังปรากฏอยู่ทุกมุมโลก ที่น่าวิตกยิ่งกว่านั้นก็คือ การแพร่ขยายของอาชญากรรมลักทรัพย์ทำให้นานาประเทศมีสมรรถนะในการทำลายล้างสูงอย่างไม่เคยมีมาก่อน ในขณะเดียวกันการผลิตและค้าอาชญากรรมยังดำเนินอย่างเป็นล้ำเป็นสัน

ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นในสภาวะที่ความอดอยากยากจน เกิดขึ้นทั่วโลก ประชากรถึง ๑,๒๐๐ ล้านคน ไม่มีอาหาร การกินอย่างเพียงพอ และเด็กสีหม่นคนตายทุกวันเนื่องจากขาดอาหาร ความทุกข์ทรมานดังกล่าวถือได้ว่าเป็นความรุนแรงอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นอันตรายต่อมนุษยชาติ ไม่น้อยกว่าการประหัตประหารในสังคมต่างๆ แท้ที่

ระหว่างประเทศ ซึ่งมักจะนำไปสู่ความรุนแรงในที่สุด

โดยที่ป.ศ. ๒๕๗๘ นี้เป็นวาระครบ ๔๐ ปีของ การสันสุตสังคมโลกครั้งที่สอง จึงเป็นโอกาสอันควรแก่การรำลึกนึกถึงภัยนตรายของสังคม โดยอาศัยบทเรียนจากมหาสงฆ์ครั้งนั้นเป็นเครื่องเตือนใจให้เห็นความสำคัญของสันติภาพ ขณะเดียวกันก็ให้ทราบกั่วนัฐธรรมด้วยไม่ปลดพันจากภัยคุกคาม ของสังคม จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องผนึกจิตใจให้เป็นหนึ่งเดียวกันเพื่อร่วมกันสถาปนาสันติภาพให้มั่นคงขึ้นในโลกให้จงได้

ด้วยปฏิรูปสันติภาพ กลุ่มผู้รักสันติทั่วโลก ได้มี

พระคุณเจ้าหรือผู้อ่านท่านใดที่สนใจเข้าร่วมกับการเดินธรรมยาตราในประเทศไทยในครั้งนี้ ไห่ว่าจะ เป็นการเดินเพียงบางช่วงหรือเดินตลอดรายการก็ได้กรุณาติดต่อขอข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่คณะกรรมการ ศาสสนานิเทศและการพัฒนาหรือที่พุทธศาสนาสังฆพันธุ์เพื่อสังคม ตู้ป.ณ.๑ อ.องครักษ์ จ.นครนายก ๒๖๑๙๐ โทร./โทรศัพท์ ๐๘๖๑๙๕๕๑๕

จริงแล้วความรุนแรงทั้งสองประเภทมีความเกี่ยวข้อง กันอย่างมาก เนื่องจากบประมาณในการพัฒนาคุณภาพชีวิตมนุษย์มักจะถูกเบี่ยงบังไปใช้ในการทหาร ในขณะเดียวกันสังคมนี้ก็มักก่อให้เกิดคลื่นผู้อพยพและผู้ลี้ภัย ซึ่งตามมาด้วยความอดอยากหิวโภย

นอกไปจากนั้นแล้ว ความรุนแรงทั้งสองประเภทนั้นจะขยายตัวเนื่องจากวิกฤตการณ์ทางด้านสิ่งแวดล้อม อันเป็นผลจากการที่มนุษย์กระทำการรุนแรงต่อธรรมชาติโดยมุ่งแต่ประโยชน์ระยะสั้นเป็นสำคัญ การขาดแคลนทรัพยากรและปัญหามลพิษไม่เพียงแต่จะตอกย้ำข้อความความยากจนให้เลวร้ายลงไปเท่านั้น หากยังกล่าวเป็นช่วงเวลาระยะยาวในประเทศและ

ผู้ริเริ่มและผู้ประสานงานธรรมยาตราครั้งนี้คือกลุ่มพระสงฆ์ญี่ปุ่นคณะ Nipponzan Myohoji ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีประสบการณ์ในการจัดธรรมยาตราเพื่อสันติภาพมาเป็นเวลา ๓๗ ปี จึงได้พร้อมใจกันจัดธรรมยาตราเพื่อสันติภาพและชีวิต โดยอาศัยรูปแบบการเดินเท้าผ่านจุดต่างๆ ที่ความขัดแย้งและสังคมกำลังยังดำเนินอยู่ รวมทั้งจุดที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ในสังคมโลกครั้งที่สอง ทั้งนี้เพื่อสร้างรัลลิกและเผยแพร่ความรู้แก่ผู้ประสบภัยจากสังคม ขณะเดียวกัน ก็กระตุ้นเตือนให้เกิดความตระหนักรู้ในพิษภัยของสังคม ตลอดจนความรุนแรงรูปแบบต่างๆ และร่วมเป็นกำลังใจให้แก่ผู้รักสันติในท้องถิ่นต่างๆ รวมทั้งเพื่อส่งเสริมการใช้

สันติวิธีในการแก้ปัญหาความขัดแย้งทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ

เส้นทางของธรรมยาตรา

ธรรมยาตราครั้งนี้เริ่มต้นเมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๓๗ ณ จุดที่เคยเป็นค่ายกักกันอัชวิตส์ ประเทศไทย ไปแลนด์ เพื่อรำลึกถึงการสังหารล้ามผ่าพันธุ์ชาวบัวร่วม ๖ ล้านคนในสังคโลกครั้งที่สอง และจะสืบสุค ณ เมืองนางชากิ ประเทศไทย ปูนในวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๓๘ อันเป็นวันสิ้นสุดสังคโลกครั้งที่สอง ทั้งนี้ระหว่างทางจะผ่านประเทศไทยต่างๆ ได้แก่ เชค ออสเตรีย ยุโกสลาเวีย โครเอเชีย บอสเนีย เซอร์เบีย กรีซ อิสราเอล ออร์เดน อิรัก ปากีสถาน อินเดีย สิงคโปร์ มาเลเซีย ไทย กัมพูชา เวียดนาม พิลิปปินส์ โดยกำหนดให้ถึงเมืองอิหริขามและนางชากิในวันที่ ๖ และ ๕ สิงหาคม ซึ่งตรงกับวันที่莎拉·索莫เว里เกิลท์ระเบิดปรมาณูทั้งสองเมือง อันเป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิต ๓๘๙ คน

ธรรมยาตรานอกประเทศ

ไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีประวัติศาสตร์เกี่ยวข้องกับสังคโลกครั้งที่สอง นอกเหนือจากการเป็นสมรภูมิในสังคโลกครั้งนั้นแล้ว ประเทศไทยก็ยังเป็นเช่นเดียว กับอิกหลายประเทศที่ได้รับผลกระทบติดตามมาจากการกรังนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการร่วมในความขัดแย้งระหว่างสังคโลกครั้งนี้ แม้ว่าปัจจุบัน ความตึงเครียดกับประเทศไทยเพื่อนบ้านจะลดลงไปมากแล้ว แต่ก็มีแนวโน้มว่าความขัดแย้งภายในประเทศไทยจะสูงขึ้นอันเนื่องจากช่องว่างทางเศรษฐกิจ สังคม และปัญหาสิ่งแวดล้อม

ธรรมยาตราครั้งนี้จึงออกจะเป็นเครื่องเตือนให้รำลึกถึงความสูญเสียที่บังเกิดขึ้นในประเทศไทยใน

สังคโลกครั้งที่สองแล้ว ยังเป็นโอกาสให้ได้พบกับผู้พิยกษของความรุนแรงทั้งมวล เพื่อหันมาตระหนักรถึงคุณค่าของการแก้ปัญหาความขัดแย้งโดยสันติวิธี

ผู้ประสานงานและองค์กรร่วมจัดฝ่ายไทย องค์กรพุทธศาสนาสันมัตติ์เพื่อสังคมนานาชาติ (International Network of Engaged Buddhists) เป็นผู้ประสานงานธรรมยาตราฝ่ายไทย รวมทั้งองค์กรร่วมจัด อิกหลายองค์กร

เส้นทางของธรรมยาตราในไทย

ธรรมยาตราในประเทศไทยจะเริ่มต้นในวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๓๘ ณ จ.สงขลา อันเป็นจุดที่ญี่ปุ่นยกทัพขึ้นบกในสังคโลกครั้งที่สอง และจะสิ้นสุดในวันที่ ๔ พฤษภาคม ณ จ.สระบุรี อันเป็นพรมแดนติดต่อกับประเทศไทยกัมพูชา กำหนดการธรรมยาตราในไทยมีดังนี้

๒๓ เมษาฯ ๒๕๓๘	เดินทางเข้าประเทศไทยทางจ.สงขลา
๒๔-๒๖ เมษาฯ	ธรรมยาตราในภาคใต้ (สงขลา สุราษฎร์ธานี)
๒๗ เมษาฯ	เดินทางโดยรถไฟฟ้า อ.ไทรโยค สุราษฎร์ธานี
๒๘ เมษาฯ	อ.ไทรโยค สุราษฎร์ธานี
๒๙ เมษาฯ - ๑ พฤษภาคม	เดินทางไป อ.บ้านโป่ง จ.ราชบุรี
๒ พฤษภาคม	ธรรมยาตราใน จ.กาญจนบุรี
๓-๔ พฤษภาคม	เดินทางเข้ากรุงเทพฯ โดยรถยนต์ พัฒนาดีสแควร์ ก.นนทบุรี
๕-๖ พฤษภาคม	ธรรมยาตราในกรุงเทพฯ ธรรมยาตราในภาคตะวันออก ผ่านปารอยต่อ ๕ จังหวัด
๗ พฤษภาคม	เดินทางเข้าประเทศไทยกัมพูชาทางด้านปอยเปต จ.สระแก้ว ประกอบด้วยเส้นทางธรรมยาตรา

การเรียนรู้ขั้นแรกแบบพุทธ-ทาน

ส. ศิรรักษ์

หัวใจแห่งการเรียนรู้ในทางพุทธศาสนานั้นคือ ไตรสิกขา อันได้แก่ สีล สามัช ปัญญา และวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้นั้น ท่านใช้คำว่าสร้างนิสัย มัจฉัยให้ฝึกไปในทางพระศาสนา ให้เห็นค่านิยมทางธรรมว่าสำคัญกว่าทางโลก แม้จะต้องปรับตัวอยู่ในโลก ก็ไม่ให้ติดโลกธรรม คือฝึกปρิอิให้รู้ดัวทั่วพร้อมว่า เมื่อมีลักษณะต้องมีอัນสาห มีศักดิ์มีการอับยศ มีสุขก็ย่อมต้องมีทุกข์ มีสรรษฐุกิจต้องมีนินทา นี้เป็นของคู่

เนื้อหา คงไว้แต่รูปแบบ และเราไปรับวัฒนธรรมทางการเรียนรู้มาจากการแสตนด์ จึงคุ้นเคยกับวิธีเรียนแบบเดิม จนผู้ที่สึกหลาเพศออกมากลายเป็น“ทิด”ไป หากผู้ที่จบปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยอย่างฟรั่ง จึงได้เชื่อว่า เป็นบัณฑิต โดยคนพากันนี้หัววัน ให้กับคำสรรเสริญและนิทานเพียงใด น่าสงสัยอยู่

กีการที่จะสร้างนิสัยปังจข์ให้เห็นคุณค่าของไตรสิกานั้น ท่านสอนให้ฝึกปริอิในทางท่านนารมเป็นข้อ

“การเรียนรู้และฝึกปริอิในด้านท่านนารมจะช่วยให้เราพัฒนาความคิดและจิตใจ ในการลดความเห็นแก่ตัวลง โดยอาศัยท่านนารมที่บำเพ็ญจากันต่ำสุดจนสูงสุดนี้เอง ที่เราอาจเห็นคุณค่าของการให้ไว้สำคัญกว่าการรับ จนเห็นว่าการไม่เห็นแก่ตัวสำคัญกว่าการเห็นแก่ตัวเป็นสุดขั้ของวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ในทางพุทธศาสนา”

กัน ถ้าฝึกใจให้โดยไม่เรียนรู้ถึงเนื้อหาสาระแห่งโภคธรรม หัง ๘ นี้ แสดงว่าเสียชาติเกิด หรือเข้าไม่ถึงวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ ดังคณาในพระธรรมทว่า

เศโภ ยา เอกข โภ วนuten น สมรติ
เอว นิบทาปรสุสสาสุ น สมญชุนติ ปัญชาติ
ลมย่องไม่อาจพัดพาอ่อนศิลาร้อนมั่นคงไปได้ ฉันใด
บัณฑิตก็ย่องไม่หัววัน ให้ต่อเสียงแห่งคำสรรเสริญ
และนินทา ฉันนั้น

วัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ ในขั้นแรก คือฝึกปริอิ ให้บุคคลเป็นบัณฑิต ด้วยเหตุผลนี้ประเพณีเดิมของเรายังคงให้ความสำคัญเพื่อเรียนรู้ในทางไตรสิกษา แม้สึกออกมานแล้ว ก็ยังได้รับการยกย่องว่าเป็นบัณฑิต หากภายหลังวัฒนธรรมดังกล่าวประสบการณ์ไปที่

แรก คือให้รู้จักภิกขิกิจ ใจไว้ในทางอื่นเพื่อผื่อแพร่ และเห็นคุณค่าของการให้ เริ่มจากการให้แก่ผู้ที่ยากไร้กิจวัตร และผู้ที่มีวิธีชีวิตอันประเสริฐยิ่งไปกว่าเรา โดยเฉพาะการทำบุญทำทานกับพระนันน กีเพื่ออุดหนุนวิธีชีวิตอันประเสริฐของท่าน ให้ท่านไม่ต้องงอกงามกับการทำทาน ให้เสียงชีพ ท่านจะได้มีเวลาทึ่งหมัดหรือส่วนใหญ่ ให้เป็นไปตามนัยของไตรสิกษา ซึ่งเป็นวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้อันประเสริฐสุด กล่าวคือ การเรียนรู้จนถึงที่สุด หรือมีเสริภภาพอันสูงสุด จากความโลก โกรธ หลง นี้ แลกคือพรหมจรรย อันได้แก่ ชีวิตเดียว ที่ไม่มีคู่ ไม่ครอบเรือน ไม่มีอิทธิพลงาน ไม่มีสมบัติพัสดุใดๆ นิมิตรภาพอันสมบูรณ์ ดังนักที่มีปีก จะไปไหนก็ได้ ไม่ติดยึดอยู่กับอะไร ๆ ณ ที่ใดๆ

ผู้ครองเรือนอย่างเราฯ เข้าถึงชีวิตอันประเสริฐ

สุคนห์ไม่ได้ เพราะเรายังติดอยู่กับชีวิตคู่ กับการครองเรือน กับวงศ์สกุลและอาชีพ ซึ่งรวมเข้าเป็นโลกธรรม และการติดยึดมั่นนี้ແດกอ้อตัวขัด ขวางในทางการเรียนรู้ เพื่อความไม่เห็นแก่ตัว หรือเพื่อการเอาชนะ สัญชาตญาณแห่งความเป็นสัตว์

การเรียนรู้และฝึกปรือในด้านงานบารมีจะช่วยให้เราพัฒนาความคิดและจิตใจในการลดความเห็นแก่ตัวลง โดยอาศัยท่านบารมีที่บำเพ็ญจากขันต์สุคจนสูง สุคนห์เอง ที่เราอาจเห็นคุณค่าของการให้ว่าสำคัญกว่าการรับ จนเห็นว่าการไม่เห็นแก่ตัวสำคัญกว่าการเห็นแก่ตัว ซึ่งเป็นสุคข์ของวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ในทางพุทธศาสนา

ทางด้านงานบารมีนี้ ท่านสันติเท wah ผู้ซึ่งเป็นพระอรรถกถาจารย์ที่สำคัญของฝ่ายมหาيان ได้อธิบายไว้ (ในพระคัมภีร์โพธิสัตว์ราชาตรี) ว่าเวลาเราเห็นข้อทานหรือคณพิการ พุทธสาวก (คือผู้ไฝรู้หรือผู้ที่ได้สัคบ) พึงฝึกฝนตนจนแลเห็นได้ว่าเราเองคือข้อทานหรือคณพิการคนนั้น เราจึงควรทำทุกๆ อ่าย่างเพื่อปลดปลึกละความทิวของข้อทานหรือความทุกข์ทรมานของคณพิการ โดยให้อ้อว่าความทิวหรือความทุกข์นั้นๆ อยู่ที่ตัวเราเอง กล่าวคือเราไม่ใช่ผู้ให้ทานหากอีกด้วยแล้ว หากเป็นผู้รับทาน โดยผู้ให้ทานหาใช่ตัวเราเองไม่ กล่าวคือความเป็นตัวกูของผู้ให้ปลาสนาการไป

ความคิดในเรื่องตัวตน เราเข้า กฎมึน เป็นเรื่องของภาษาซึ่งสะกดให้เราติดยึด นี้ແດกอ้ออุปสรรคแห่งวัฒนธรรมของการเรียนรู้ เราต้องเข้าถึงภาษาธรรมที่ไปพื้นภาษาคน ที่ไม่มีตัวผู้กระทำ ดังที่ท่านอาจารย์พุทธทาสอธิบาย หรือในทางฝ่ายธรรมทัศน์สอนให้เราฝึกปรือหรือเรียนรู้ว่าพระนิพพานมีอยู่ ผู้เข้าถึงพระนิพพานไม่มี

เริ่มจากการฝึกหรือศึกษาด้วยการปฏิบัติทางด้านท่านบารมี พุทธสาวกย้อมใช้วัฒนธรรมแห่งการสลัดความคิดในเรื่องตัวตน ในเรื่องบุคคลให้เห็นว่า นั่นเป็นเพียงสมมติ เป็นมายา เป็นเอกลักษณ์หรือภาพลักษณ์ เพื่อโง่ให้เกิด

ทวิภาค เพื่อแบ่งแยก แบ่งแยก ให้ติดยึด อันเป็นต้นคอให้ความโลก โกรธ หลง นาม อำนาจหนึ่งอู้ฟุ่มไม่ได้ฝึกปรือ หรือผู้ที่ปราสาหกัวพัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้

การเรียนรู้ในขันต์ อันได้แก่การให้เห็น เริ่มแต่ให้สั่งเกิน สิ่งที่เราไม่ต้องการ จนให้สั่งที่ให้ยกที่สุดคือการให้ความเข้าใจในเรื่องสิ่งซึ่งถูกต้องดีงาม อันเป็นเนื้อหาแห่งคำสั่งสอนของพุทธศาสนา ดังที่ว่าธรรมทานชำนาการให้ทั้งปวง

ทางด้านสังคม การให้ต้องไปพื้นที่อุทกาน รวมถึงการให้เวลา ให้สติปัฏฐาน ให้ความเห็นอกเห็นใจ ให้อภัย เพื่อให้ผู้อื่น สัตว์อื่น และสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ดำรงคงอยู่อย่างบรรسانสอดคล้องกัน รวมถึงการให้ข้อเท็จจริง การฝึกอบรมให้คุณด้วยโอกาส ได้มีโอกาสที่จะรู้อะไรฯ อย่างท่าเที่ยมกับคนที่มีอำนาจ และมีทรัพย์ซึ่งควบคุมโครงสร้างอันอยู่ด้วยธรรมของสังคมไว เพื่อพลังทางสังคมจะได้แพร่ขยายไปในหมู่มหาชน เพื่อความงามและความดี อย่างยุติธรรม ทั้งนี้หมายความว่าพวกเราราที่ได้เปรียบในทางทรัพย์ศุกุนธรรมและวิชาความรู้ จำจะต้องมีวิสิชิตอย่างเรียบง่าย มีเวลาให้กับผู้อื่น มีพลังในทางสร้างสรรค์ให้กับผู้อื่นและสัตว์อื่น เพื่อร่วมทรัพยากรทางธรรมชาติไว้ให้เป็นของส่วนกลาง ยิ่งกว่าเป็นของส่วนตัวของบางบุคคลหรือบางกลุ่มน้ำหนัก

ตีพิมพ์ครั้งแรกในฐานเศรษฐกิจ สัปดาห์จารย์

๑๔-๒๐ ธ.ค.๕๕๓๘

พระธรรมปีภูก (ปยุตโต)

กับรางวัลสันติภาพโลก

ส. ศิรรักษ์

ในickeyathamกันบ้างใหม่ว่าทำไม่เรางึงตื่นเต้น กับการที่ท่านเจ้าคุณพระธรรมปีภูกได้รับรางวัล สันติภาพจากองค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ จนถึงขนาดจัดงานถวายเกียรติกัน ถึงในระดับชาติ

ประกาศกันว่าพระคุณท่านเป็นบุคคลที่ ๑๔ ที่ได้รับรางวัลดังกล่าว แล้วเราเคยทราบใหม่ว่า ผู้ที่ได้รับรางวัลนี้ก่อนท่านเจ้าคุณอีก ๑๓ ท่านเป็นไกรกันบ้าง และมีเกียรติคุณความดีงามอย่างไร เปรียบเทียบกับพระคุณเจ้าของเราได้ทัดเทียมอย่างไร

บางคนถึงกับเทียบรางวัลนี้ว่าทัดเทียมกับรางวัลโนเบล โดยถือกันว่าสูงส่งกว่ารางวัลแมกซายชายอันเป็นรางวัลระดับภูมิภาคเอเชียเสียอีก

การทำเช่นนี้ เป็นไปได้ใหม่ว่าเรากำลังคุกคามตัวเอง โดยเห็นว่ารางวัลระดับโลกย่อมยิ่งใหญ่กว่ารางวัลระดับภูมิภาค เช่นนั้นแล้ว รางวัลในระดับประเทศไม่มียิ่งต่ำด้อยค้อยลงไปอีกหรือ ยิ่งเป็นรางวัลที่มีเงินรางวัลมากด้วย คงยังมีคุณค่ามากกว่ารางวัลขององค์กร หรือมูลนิธิเล็กๆ กระมัง

เป็นไปได้ใหม่ว่าเราคุกคามส่วนของโดยหน่วยงานประชาสัมพันธ์ของมูลนิธินั้นๆ ซึ่งมีเงินมาก และกว้างทางสื่อมวลชน จนอาจมอมแมให้เราเห็นคุณค่าของรางวัlnั้นๆ จนเกินพอดี มีครหาความจริงบ้างใหม่ว่า นายโนเนบลผู้ดึงรางวัลสันติภาพนั้นร่วร้ายขึ้นมาจากการ

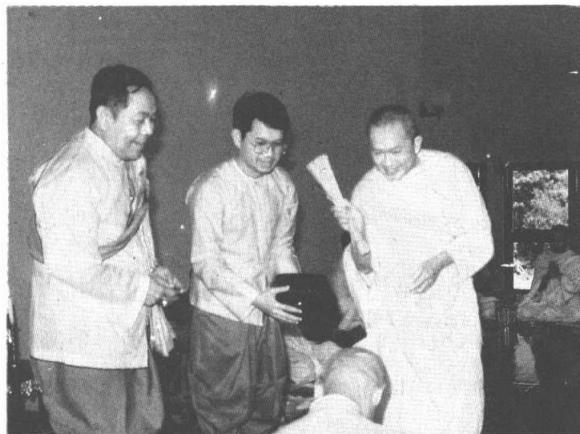
คำระเบิดทำลายถังประชารถโลก

และยังเป็นรางวัลจากยุเนสโกด้วยแล้ว เราจะจะต้องตราไว้ว่านี้เกิดขึ้นจากหน่วยงานของรัฐ คนที่ได้รับรางวัลต้องเป็นบุคคลที่รัฐเห็นว่าไม่เป็นพิษเป็นภัย บุคคลที่ท้าทายโครงสร้างอันอยุติธรรมของสังคม ที่ท้าทายความน้อมถ่องรัฐบาล ที่ชี้ให้เห็นถึงการเอรัคอาเปรียบของระบบราชการ ไม่มีทางที่จะได้รับเสนอชื่อเข้าสู่สังเวียนขององค์การสหประชาชาติได้เลย

ทว่ามาทั้งหมดนี้ ไม่ได้มายความว่าท่านเจ้าคุณพระธรรมปีภูกคือย่อม แท้ที่จริงพระคุณท่านเป็นพระคุณผู้รักน้อนประเสริฐแห่งยุคสมัยของเราโดยที่เดียว แต่ถ้าเราไปตีคุณค่าของพระคุณท่านจากรางวัลยุเนสโก แล้วไซร์ ก็เท่ากับเราไม่เห็นคุณค่าขององค์ผู้รักน้อนสูกสากา หากไปตื่นต้นกับเรื่องราวซึ่งไม่ใช่ห่องนพุณเนื้อเก้า หากเป็นห้องผสมที่มีที่ทำว่าสูกสากา อันนำมาประดับน่อรักน้อนนั่นเอง

ยุเนสโกละบากย่องพระคุณท่านว่ากระไร ไม่ใช่สิ่งซึ่งข้าพเจ้าจักสนใจ เพราะข้าพเจ้าสนใจพระคุณท่าน รูปนี้มาตั้งแต่เมื่อยังเป็นสามเณรประยุทธ์ ได้ศึกษาผลงานตลอดจนอาจารย์ของพระคุณท่านมาด้วยความเลื่อมใสตลอดมา เป็นเวลาคาว่าสามทศวรรษก็แล้ว ข้าพเจ้ากล่าวไว้ว่า ความวิเศษนี้หัศจรรย์ของพระคุณท่าน กิจขุปญุตโตรูปนี้ มีเป็นข้อๆ ดังนี้

(๑) วิธีชีวิตทางพรหมจรรย์อันประเสริฐเป็นตัวอื่อ

อาจารย์ที่ต่อความคิดอันเลิศ ซึ่งจะแยกออกจากกันเป็น เสียงๆ อย่างฝรั่งหาได้ไม่

(๒) ท่านรู้ธรรมของพระพุทธเจ้าอย่างแท้ถูกทาง ตามแนวทางแห่งวิชชาทว่า ท่านจึงสามารถฉบับแก่นธรรม นำมารื้อแจ้งได้อย่างอภิโลก ในขณะที่ผู้ซึ่งรู้ไม่ชัดหรือ ตีกรอบความคิดไว้แต่ในเวดวงของประเพณีเดิม ย้อน สอนธรรมอย่างน่าเบื่อ หรืออย่างดื้อ เนินเกินกว่าที่จะ นำมาเป็นแนวคิดได้ในทางปรัชญาอย่างไทยฯ

(๓) ท่านรู้เท่าทันสังคมร่วมสมัย โดยเข้าใจดีต ความเป็นมา ทั้งในเมืองมหิตลที่ยว่างประวัติศาสตร์ และมิติที่กว้างของสังคมอันซับซ้อนในปัจจุบัน ซึ่งโยง ไปถึงนานาชาติด้วย โดยท่านมีมิติที่ลึกทางบูรณะ ที่เป็นตัวกำหนดคดอยู่ด้วยแล้ว ความไม่แน่นอนทั้งสามมิตินี้ ช่วยสร้างสรรค์สติปัญญาอันเป็นสากลให้มีเอกลักษณ์ ของไทยเราเองด้วย

(๔) ท่านรู้ภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย โดยภูมิใจ ในกระแสน้ำๆ อย่างเท่าทัน ไม่ใช่อย่างติดขัดทวนกระแส หากเป็นไปตามนัยแห่งพระไตรลักษณ์

(๕) ท่านรู้ภาษาอังกฤษอย่างสามารถฉบับเอกสาร ความคิดของฝรั่งมาแยกระยะได้ว่า อะไรควรอะไรไม่ควร โดยไม่เห็นว่าฝรั่งเป็นตัวนำ ซึ่งเราจำจะต้องตาม กล่าว คือ ท่านรู้เท่าทันวิธีไทย (methodology) และแนว คิดของฝรั่ง แต่ไม่ได้พยายามกับแนวคิดนั้นๆ ดัง

นักวิชาการทั่วไป แต่ก็ไม่ได้กำเริบเสินสารว่าไทยจะ ต้องดีกว่าฝรั่ง

(๖) ความคิดและงานเขียนของท่านคือประเด็นไปที่ เป็นแห่งทุกสัง เพื่อกำจัดความทุกข์ทั้งปวง ด้วยความ กรุณาเป็นที่ตั้ง ไม่ว่าจะเป็นทุกข์ของปัจจุบุคคล หรือ ทุกข์ในสังคมอันซับซ้อนซ่อนเงื่อน ซึ่งท่านต้องการหา ทางแก้ไขเชียร์ให้ถึงที่สุดแห่งทุกข์ หากโดยหนทาง แห่งอริยธรรม หรือกล่าวรวมสรุปได้ว่าเป็นไปตามนัย แห่งไตรสิกขาที่นั่นเอง

(๗) ที่สำคัญยิ่งกว่านี้ก็คือจริงที่งานของท่าน เริ่มที่ ธรรมดันทะ ไม่ใช่ที่อามิสหรือการเข็นใจ ทั้งองค์คุณ อื่นๆ อีก ๑ ประการในอิทธิบatha ๔ ยังตามมาอีกอันนวย อีกด้วย งานของท่านจึงได้รับความสำเร็จ ดังแสดง ถูกที่ทางความคิดความอ่านอกรamo อย่างน่าสรรเสริญ

(๘) ท่านพระธรรมปัญกนั้นแม้จะไม่ได้เป็นสาสนศิษย์ โดยตรงของท่านพุทธทาส แต่ก็อาจกล่าวได้ว่าท่านได้ รับอิทธิพลทางความคิด ตลอดจนแนวทางการปฏิบัติ มาสานต่อจนถือได้ว่าท่านเป็นอภิชาติศิษย์ของท่านผู้ก่อ ตั้งส่วนโภกพารามเลยทีเดียว โดยที่งานคิดงานเขียน ของท่านเป็นไป โดยแบบจะเรียกได้ว่าอย่างปราศจาก อกติทั้ง ๔ ไม่ว่าพระรัก (ฉันทาน) กลัว (ภยา) เกลียด (โภสา) หรือหลง (โมหา) ก็ตาม ท่านมองอะไรฯ ไป ตามสภาพความเป็นจริงอย่างปราสาจาก การยึดมั่นถือมั่น

“ถ้าเราไปตีคุณค่าของพระคุณท่านจากการวัลย์แสก็แล้วไหร่ ก็เท่ากับเรานี้เห็นคุณค่าของผู้นี้รัตนะอันสุกสากว่า หากไปตีแต่นักบ贲เรื่องแห่งนั้นไม่ใช่ทางนพคุณเนื้อเก้า หากเป็นทางผสมที่สีที่ทำว่าสุกสากว่า อันนำพาประดับผนิรัตนะเท่านั้นเอง”

ชนิดเอาตัวตนเข้าไปจับ(นานะ) เอาทุณภูหรืออุดมการณ์เข้าไปจับ (ทิฐิ) งานเขียนของท่านไม่ได้มุ่งไปในทางศิลป์หรือต้องการส่วนได้ส่วนเสียในทางใดทางหนึ่ง (ตัวบท) งานของท่านจึงมุ่งไปที่สภาพอันปราศจากตัวตนหรือการติดยึดในตัวตน(อนตตา) แม้จะพยายามให้งานเขียนนั้นๆ มีผลถึงบุคคลและสังคม เพื่อให้ปลดปล่อยจากความยากแค้นลำเดี๋ยวนอก(ทุกข์) แต่ท่านก็รู้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลงนั้นๆ อย่างเท่าทัน(อนิจ) นับว่า ท่านนำพระไตรลักษณ์มาประยุกต์ใช้ อย่างเป็นการกรุยทางนำ梧เราทุกๆ คนให้อาจหาญในทางสติปัญญา ตามเยียงอย่างของท่าน

ที่ว่านานี้ข้าพเจ้าถือว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการวางรากฐานเพื่อแนวคิดและการกระทำสำหรับสังคมไทย อันรวมมีพุทธธรรมและเป็นแนวทางลักษณะอย่างที่ได้คิดว่าเป็นการเป็นการยกย่องท่านกิกขุปัจฉุตโตเกินไป จน梧เราเดินตามครรลองของพระคุณท่านไม่ได้แท้ที่จริงท่านเป็นผลผลิตของระบบการศึกษาแบบเดิมๆ ของเราระและจากมหาวิทยาลัยสองสามแห่งนี้เอง หากท่านมุ่งความเป็นเลิศ ยิ่งกว่าลากษ

ในหมู่พระหনุเมธน้อย จะเรียกคุณค่าทางสติปัญญาเช่นพระคุณท่านรูปนี้ได้ ก็ต่อเมื่อทรงไว้ซึ่งสิริขาวนัย และอบรมจิตใจอยู่เสมอ โดยมุ่งไปในทางเนกขัมการมีอย่างแท้จริง หากวนเรื่องชีวิตรหณักรย์ หรือมัคคิกระสันที่จะออกไปสู่โลกภายนอกอยู่เนื่องๆ ยิ่งให้สื่อมวลชนโดยเฉพาะโกรทัศน์และวีดิโอมีอิทธิพลเหนือตนด้วยแล้ว ที่จะได้งานเขียนอันสะอาดและสงบ โดยเป็นไปในแนวทางที่ส่องสว่างด้วยแล้ว อย่าได้พึงหวัง

อนึ่ง การดำรงพระนิรรย์ไว้ได้ในวัฒนธรรมที่เดิมไปด้วยบริโภคนิยมในบัดนี้นั้นต้องรู้จักแสวงหา กลัมยานมิตรที่ค่อยแนะนำ พร่าสอน และเป็นแบบอย่างในทางการดำเนินนิชต์ตอนประเสริฐด้วย ท่านพระธรรมปีฎกเป็นกลัมยานมิตรที่ดีของสหธรรมมิกและญาติโยม ถ้าเขานั้นๆ รู้จักวางแผนที่ถูกต้องต่อพระคุณท่าน ไม่เข้าไปบีดบีดท่าน ไม่เป็นเจ้าเข้าของในพระคุณท่าน จนเห็นกันดังกันว่าท่านเป็นพระนิรรย์ประกอบพิธีกรรมหรือผู้เชี่ยวชาญในวิชาการต่างๆ ที่ดีของอย่างงานนิพนธ์ไปนำเสนอตามคำขอของอาจารย์ในแวดวงมหาวิทยาลัย

ผลงานทางวิชาการอันเด่นที่สุดของท่านเจ้าคุณธรรมปีฎกนั้น ย่อมได้แก่ พุทธธรรม อย่างไม่พึงต้องสงสัย ดังถึงกับมีผู้กล่าวกันว่า วิสุทธิธรรม เป็นงานนิพนธ์อันเลิศแห่งลังกาทวีปสมัยโน้นฉันใด พุทธธรรม ก็มีคุณค่าปานๆ กันกับบุคคลร่วมสมัยฉันนั้น

เราต้องไม่ลืมว่า พุทธธรรม เริ่มเรียบเรียงมาตั้งแต่พระคุณท่านยังเป็นพระศรีวิสุทธิโนมี ในปี ๒๕๑๔ โดยได้ขยายให้ยิ่งใหญ่และสมบูรณ์ยิ่งขึ้นในปี ๒๕๒๕ เมื่อท่านยังเป็นพระราชมนูนอยู่ และถูกนำไปในนิพนธ์ชิ้นเอกอันสุดที่จะหางานชิ้นหลังๆ ของท่านมาเทียบได้

ความข้อนี้ อย่างให้เบรี่ยนเทียบกับท่านพุทธทาส กิกขุ ซึ่งไม่สู้จะเอาใจญาติโยม และແບ່ນไม่รับกิจกรรมต์ท่านจึงสามารถกำหนดหัวข้อธรรมของท่านเอง และแสดงเองในชุดธรรมโภษย์ได้อย่างลึกซึ้งตามที่ประสงค์ ดังนั้นจึงควรที่เราจะกีดกันญาติโยม ไม่ให้อารามนาเจ้าคุณพระธรรมปีฎกไปแสดงธรรมตามปรารถนาของ

เขามากเกินไป โดยขอให้พระคุณท่านจับประเด็นแก่น
แห่งไตรสิกขามาตีแผ่ให้แตกแยกແจะให้เห็นโครงสร้าง
อันอยุติธรรมของสังคม ด้วยการปรับศีลสิกขามา
ประยุกต์ไม่แต่กับปัจจุบุคคล หากเข้าถึงโครงสร้าง
อันอยุติธรรมนั้นๆ รวมทั้งความรุนแรงอันเป็นอุปสรรค^๑
อย่างร้ายแรงต่อศีลสิกขามาในปัจจุบัน เชื่อว่าจะเป็นสิ่ง
ที่ประเสริฐเลิศล้ำ ต่อยอดหรือแยกออกในวงกว้างอย่าง
ลึกซึ้งทางหากออกไปจาก **พหุธรรมรวม**

โดยเนื้อหาของศิลามายถึงความประกติ คือการไม่เบียดเบี้ยนตัวเองและผู้อื่นซึ่งเป็นการควบคุมความรุนแรงไม่ให้เกิดขึ้น ตามศีลข้อที่ ๑ และควบคุมความโกรไน่ให้เอารัดเอาเบรียบกันทางวัสดุสิ่งของ ตามศีลข้อที่ ๒ รวมถึงการควบคุมราศจริตไม่ให้ก้าวกระทำการในทางเพศอย่างสำส่อน ตามศีลข้อที่ ๓ และการห้ามโนหจิตรไม่ให้แสดงออกทางวาจาอย่างผิดพลาดตามศีลข้อที่ ๔ ส่วนศีลข้อที่ ๕ นั้นคือการคงเครื่องคงของมา อันจะมองเห็นชีวิตและจิตใจให้ประมาณทาง จนไม่อาจควบคุมศีลปัญญาไว้ได้ เป็นเหตุให้ผิดพลาดในศีลต่างๆ ทั้ง ๔ ข้อนั้นได้ง่ายๆ

เชื่อว่าถ้าท่านเจ้าคุณพระธรรมปัญกจับประเด็นในเรื่องศึกษาแล้วไปยังมาถึงโครงสร้างอันอยู่ติดรวมของสังคมได้ (ดังที่พระภิกขุญเชนชาวเวียดนาม ท่านนักชั้นที่ได้เขียนยาศิลป์ ๕ มาเป็นເສີຍธรรม ๑๔ ข้อ) พระคุณท่านจะให้ความกระซ่างได้ถึงก่อวบคุกคลื่นๆ อีกเป็นอันมาก เพราะความปล่อยวางและลุ่มลึกของพระคุณท่านเป็นคุณสมบัติหนึ่งอพกมราวาสผู้เป็นหินชาติทั้งหลาย

ที่ว่ามานั้นเป็นการประยุกต์ในขั้นสีลสิกรรมยิ่งในขั้น

จิตศึกษา เพื่อเข้าถึงด้วยปัญญาด้วยแล้ว จะใช้เพียงวิธีแห่งปรัชญาไม่ได้ออกต่อไปแล้ว การปฏิบัติตามนัยแห่งสามารถภาพานาที่ไปพัฒนรูปแบบของสำนักต่างๆ ให้เหมาะสมแก่กากลสมัยนี้ นับว่าจำต้อง irony มาให้เข้าใจถึงสภาพของทุกคนสักในสังคมปัจจุบัน โดยที่ถ้าเราหาทาง ดับทุกท่วงสังคมได้เท่าๆ กันในทางปัจเจกนุกดล ด้วยหนทางแห่งพระอริยมรรค พระพุทธศาสนาจะเป็นคำตอบของโลกสมัยใหม่

ถ้าพระท่านบุ่มเผลนน้อยของเราผลักเปลี่ยนเรียนกัน
ไปฝ่ากตัวกันท่านเจ้าคุณพระธรรมปฏิปูรුษ เขื่องว่าเราจะ
สามารถสร้างให้เกิดสังฆบริษัทที่กิริยาของลูกซึ่งยิ่ง
กว่าที่เป็นมา โดยมุ่งถึงโครงสร้างอันอุดมธรรมของสังคม
ด้วยการประยุกต์ใช้ท่านมัยให้เหมาะสมกับการสังคม
สงเคราะห์ อันไปพ้นความผิวนิ่งคงที่ประพฤติปฏิบูรณ์
กันอยู่ และประยุกต์ศีลสมัยใหม่นำใช้อย่างถูกทางให้
เกิดความยุติธรรมในสังคม ด้วยสันติวิธีหรือด้วยวิถีทาง
แห่งพระอริยมรรค

ถ้าพวกราช่วยกันเป็นกัลยาณมิตรของท่าน ปก
ป้องท่าน รับใช้ท่าน เข้าไปเป็นศิษย์หาท่านเรียนกันท่าน^๑
ปฏิบัติกันท่าน และท้าทายท่านทางความคิดความอ่าน
จนบังเกิดชุมชนหรือสังคมสงฆ์อันเพิ่งปรารถนาอย่าง
เหมาะสมแก่กาลสมัยขึ้นได้ นับว่าเป็นผลของการนำร่างวัล
มาใช้อ่าย่างมีมนสิกิจ

บทคัดย่อจากป้ายก่อสร้าง “พระราชบรมปิฎก(ปยุตติ)กับราชวัล
สันติภาพของญนสโก” แสดง ณ ห้องประชุม ๓๐๔
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕ ชั้นวัวคม ๒๕๓๓) ระหว่าง
๑๕-๒๒-๒๙ น. จัดโดยนายอาทิตย์วิทกากลั่ง

“งานของท่านเจ้มงุ่นไปที่สภាពัณฑ์ปราศจากตัวตนหรือการติดยืดในตัวตน (อนตุตา) แม้จะพยายามให้งานเขียนนั้นๆ มีผลถึงบุคคลและสังคม เพื่อให้ปลดปล่อยจากความยากแค้นลำเค็ญ (ทุกข์) แต่ท่านก็รู้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลงนั้นๆ อย่างเท่าทัน (อนิจจ์) นับว่าท่านนำพระไตรลักษณ์มาประยุกต์ใช้อย่างเป็นการกรุยทางนำพากไรทาง คนให้อาจหาญในทางสติปัญญาตามยุ่งอย่างของท่าน”

งานฉลองครบรอบศาสตราจารย์

จรัล ดิษฐาภิชัย

ของอาศรมวงศ์สันิท

อาศรมวงศ์สันนิทครบอาชญากรรม อันຈ่วงกับเบญจเพศของมูลนิธิเสรียรโ哥เศ-นาคนะประทีป ในปี ๒๕๓๗ และได้มีการจัดกิจกรรมเพื่อฉลองศุภวาระ อันรวมทั้งการเปิดหอสมุด “วรรณราค” ในบริเวณอาศรมฯ ด้วย เมื่อวันที่ ๑๖-๑๗ ธันวาคม ศกที่แล้ว

อาศรมวงศ์สันนิทดังอยู่ที่ตำบลคลอง ๑๕ รังสิต อำเภอกรักกษ์ จังหวัดนนทบุรี เป็นสถานที่เปิดโอกาสให้ผู้คนทุกเพศทุกวัยทุกอาชีพ เชื้อชาติและศาสนา แสวงหาความรู้ที่ลึกซึ้งทางด้านจิตและวิญญาณและเป็นที่พักผ่อนของนักกิจกรรมทางสังคม

ด้วยจุดประสงค์อันนี้จึงมีข้อเนื้อกับเนื้อองวัด ส่วนสำคัญที่สุดคือ “วังศ์สันนิท” นั่น ก็มาจากชื่อตระกูล “สันนิทวงศ์” ของผู้บริจากที่ดินดังอาศรมฯ คือ ทายาท น.ช.ศุภสวัสดิ์ วงศ์สันนิท และ หม่อมสมอ สวัสดิวัตน์ ซึ่งเป็นนรกดกothoma' แห่ง น.ร.ว.ส.ส. ท.จ.ในสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระสวัสดิวัฒนวิศิษฐ์ โดยมี อาจารย์สุลักษณ์ ศิริรักษ์ เป็นผู้ริเริ่มก่อตั้งและเป็นหลักในการดำเนินงาน

ถ้าจำไม่ผิด หม่อมสมอได้ยินนักกิจกรรมเขียนท่านนี้พูดถึงความคิดสร้างอาศรมฯ ตั้งแต่ปี ๒๕๑๔ เพราะท่านอยากรู้ว่าเป็นที่พักผ่อนของบรรดานักกิจกรรมสังคม (สมัยนี้เรียกว่าพวกเย็นจีโอ) หรือผู้ที่กำลังแสวงหาสั�ธรรมและผู้กำลังต่อสู้เพื่อสิ่งที่ดีกว่าแต่ความคิดเริ่มเป็นจริงเป็นจังเมื่อทางมูลนิธิเสรียรโ哥เศ-

นาจะประทีบที่อาจารย์สุลักษณ์เป็นตัวตั้งตัวตี่ ได้รับที่ดินท้องทุ่งรังสิตดังกล่าวเมื่อปี ๒๕๑๗

เท่าที่ฟังมา ในช่วงปีแรกของการบุกเบิกสร้างอาศรมวงศ์สันนิท มีหนุ่นสาวกลุ่มหนึ่งทั้งที่เรียนจบแล้วและกำลังเรียนอยู่ได้เข้าไปใช้ชีวิตเรียนร่างอย่างชาวบ้าน พยายามพลิกฟื้นทุ่งนาเนื้อที่ ๓๔ ไร่ ๒ งาน เพื่อทำการเกษตรและค่อยๆ ปรับพื้นที่เป็นที่ตั้งอาศรมฯ ส่วนด้านที่อยู่อาศัยนั้น ได้ปลูกบ้านเล็กๆ คล้ายบ้านของชาวชนบทและกุฎิพระ แล้วปลูกอาคารหลังใหญ่ๆ ขึ้นโดยตั้งเรื่องเสียงเสมอเพื่อเป็นที่ระลึกถึง น.ร.ว.ส.ส. และหม่อมสมอ

ครั้นมาถึงปี ๒๕๓๑-๒๕๓๒ ซึ่งเป็นปีฉลองครบ ๑๐๐ ปี ของพระยาอนุมานราชชน (เสรียรโ哥เศ) มูลนิธิฯ ร่วมกับคณะกรรมการศาสนาและวัฒนธรรม แห่งชาติได้เรียกเงินจัดสร้างอนุสรณ์สถานขึ้นในอาศรมฯ เพื่อให้เป็นที่ประกอบกิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรมสืบทอดแนวความคิดของท่านเจ้าของนามอนุสรณ์

ปีต่อมาเริ่มสร้าง “สัมฐานารค” เพื่อเป็นที่ประชุมองค์กรและกิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรม จำนวน

๔ หลัง ให้เป็นที่พักของพระภิกษุและฆราวาส ที่ต้องการมาภาวนะและพักผ่อน ปลายปีนั้น มูลนิธิฯ ได้จัดทอดผ้าป่าพันธุ์ไม้ ลงปลูกในสวนอนุสรณ์ สถาน อันส่งผลให้วันนี้อาศรมฯ เติบโตด้วยต้นไม้ใหญ่น้อยเป็นจำนวนมาก

ในปี ๒๕๓๕ มูลนิธิฯ

ไฮริชเบล ประเทศเยอรมนีได้สนับสนุนเงินก่อสร้างตัวอาคารของหอ “วรรณคار” ให้เป็นหอสมุดอย่างใหม่ นำเอามาแนวความคิดหอไตรกลางน้ำในวัดโบสถ์มาประยุกต์ให้ทันสมัย ซึ่งจะเป็นที่รวมหนังสือทางเลือกของการพัฒนาและแนวความคิดทางด้านต่างๆ อาทิ นิเวศวิทยา ศาสนาธรรม การเมืองเชิง การศึกษาและวัฒนธรรม

กล่าวโดยสรุป อาศรมวงศ์สันติเป็นศูนย์รวมของความคิดและกิจกรรมทางปัญญาแก่ผู้ที่มีใจเพื่อเพื่อนมนุษย์และธรรมชาติทั่วโลก

สำหรับงานพิธีกรรมเพื่อเฉลิมฉลองโอกาสครบสิบปีของอาศรมฯ ได้เริ่มตั้งแต่ค่ำคืนของวันที่ ๑๖ ธันวาคม ด้วยการขับเสภา ถ่านกานวินพินธ์ของห่านอังหาร กัลยาณรงค์ กวีและบิตรกร ศิลปินแห่งชาติ วันรุ่งขึ้นภาคเช้ามีการโโนมโรงด้วยวงอังกะลุงจากโรงเรียนวัดสันติธรรมและวัดมีพิธีกรรม บวงสรวงพระภูมิเจ้าที่โดย ม.ร.ว.สายสวัสดิ์ สวัสดิวัตน์ ห้อมสัน จากนั้น ท่านผู้หญิงพวงษ์อุภัยวงศ์ เจมศalaพวงร้อย และ ม.ร.ว.สายสวัสดิ์ สวัสดิวัตน์ กล่าวเปิด “วรรณคาร” ต่อด้วย

การประพรบน้ำพุทรมนต์การปลูกต้นไม้ และการปักถาวรจารย์สารหัวข้อ “ด้วยพลังแห่งปัญญาและความรัก : สร้างสรรค์ทางเลือกใหม่เพื่อสังคมไทยในศตวรรษหน้า” โดยพระไภศาล วิสาโล (ซึ่งกำลังอยู่ระหว่างการขัดพิมพ์เป็นเล่มแล้วโดยสำนักพิมพ์ป่าจารย์สาร)

ตอนบ่ายมีการอภิปิรย์ “วัฒนธรรมราชบูรณะ : ทางออกของสังคมไทย” โดยพระสุเทพ ชินวโร วิชูร ปัญญาภูล สุนทรี เช่นกัน นงเยาว์ เนوارัตน์ พิภพ คงไชย ชัยวัฒน์ ถิรพันธ์ ดำเนินรายการ กลางคืน คนครีไทยจากการธรรมชาติ เพลงเหยี่ย จากหมู่บ้านเด็ก วันสุดท้ายมีพิธีกรรมประยุกต์ ร่วมกันเดินอย่างมีสติ และการอภิปิรย์กลุ่มใหญ่ แล้วจบท้ายด้วยการกล่าวปิดของส.ศิรรักษ์

งานนี้จึงนับว่าทั้งน่าบันเทิง และส่งเสริมภูมิปัญญาแก่ผู้เข้าร่วมอย่างแท้จริง

เรียนเชิญและแก้ไขจาก “งานฉลองครบรอบพหุวาระของอาศรมวงศ์สันติ” โดยรัล คิมราอุกชิช ฐานสัปดาห์วิชาการ ๑๔-๒๐ ธ.ค. ๒๕๓๗

งานสืบชะตาแก้กรรม เพื่อสังคมทางเลือก

ในงานพิธีกรรมดังๆ เพื่อฉลองมงคลวาระของอาศรมวงศ์สันติในครั้งนี้ ที่เด่นและน่าประทับใจเห็นจะเป็นพิธีสืบชะตาแก้กรรมในค่ำคืนของวันที่ ๑๖ ธ.ค. เพราะเป็นการนำพิธีกรรมทางพราหมณศาสตร์มาประยุกต์เพื่อสะท้อนถึงรากเหง้าของความลั่วร้ายในสังคม ได้อย่างสมสมัย

ก่อนพิธีที่นำโดยท่านพระครูสังฆวิชัย (สมเนกานาโถ) ร่วมกับหมู่สงฆ์จะเริ่มขึ้น อ.สุลักษณ์ ศิรรักษ์ได้กล่าว

เกริ่นถึงความหมายของพิธีสืบชะตาว่า

“ความมุ่งหมายของพิธีกรรมนี้ เพื่อเป็นสัญลักษณ์ และสื่อถึงเรื่องการต่ออายุของสังคมไทยอย่างคนรุ่นใหม่ ความมุ่งหมายเดิมของพิธีสืบอาชญา คือการสะเดาะเคราะห์ต่ออายุให้กับผู้เจ็บป่วย หรือผู้ที่ประสบภัย ซึ่งถือกันว่าอยู่ในช่วงชะตาตก เป็นการปัดเป่าโรคร้ายและทุกขภัยให้แก่ผู้ประสบเคราะห์กรรม โดยจะเป็นการเสริมต่ออายุให้ยืนยาว มีพลังสมบูรณ์ทั้งกายใจ และ

“พิธีแก้กรรมหรือสืบชะตา” จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อจะปัดเป่าโรคร้ายและเคราะห์กรรมต่างๆ ที่รุ่มเร้าเข้ามาในสังคมไทย ทั้งยังจะเป็นการเสริมสร้างพลังทางปัญญา ความคิด ให้กับผู้คนในสังคมไทย จนเกิดแรงบันดาลใจ ร่วมกันสร้างสังคมที่รุ่งเรืองด้วยคุณธรรม อันจะนำไปสู่ความพากเพียรและศานติอย่างแท้จริง”

ผู้นั้นจะมีชีวิตต่อไปอย่างพากเพียร

จากนั้นอาจารย์ได้ยกมาถึงอาการป่วยไข้ของสังคม ในปัจจุบันว่า

“สภาพในสังคมไทยปัจจุบันคุณไม่แตกต่างไปจากภาวะของคนป่วยสักเท่าไ din ก มูลเหตุความสำคัญของ การป่วยไข้ในนี้ เนื่องมาจาก การเสริมสร้างและปลูกด้าน กระยาการคดีในสังคมที่มีแนวคิดแบบวัตถุนิยมและ บริโภคนิยมเป็นฐาน โดยผ่านกลไกและอำนาจของรัฐ ธุรกิจเอกชน และสื่อมวลชน ตลอดจนเทคโนโลยีใน นามของการพัฒนา ความทันสมัย และโลกภิวัตน์”

นี่เป็นมูลเหตุที่ต้องมีพิธีการปัดเป่าและเพาทำลาย สิ่งอันสมควรตายไปจากสังคมไทย ซึ่งในที่นี้ได้แก่ ประภาศคณ์ระบบท. อาหารแಡกตัวน้ำอัดลม โทรทัศน์ ฯลฯ ที่เป็นผลิตจากการบนทุนนิยมอันแล้วร้าย จากนั้น ตามด้วยการบังสุกุล เป็นการต่ออาชญาให้กับสิ่งที่ควรอยู่ กับสังคมต่อไป อันได้แก่ หนังสือและเอกสารอันมีค่าต่อ ภูมิปัญญา อาหารและพืชผักตามธรรมชาติและปลод สารเคมี ฯลฯ

อาจารย์สุกัญษ์กล่าวสรุปความสำคัญของการสืบ ชะตาแก้กรรมว่า

“พิธีแก้กรรมหรือสืบชะตา” จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ จะปัดเป่าโรคร้ายและเคราะห์กรรมต่างๆ ที่รุ่มเร้าเข้ามา ในสังคมไทย ทั้งยังจะเป็นการเสริมสร้างพลังทางปัญญา ความคิดให้กับผู้คนในสังคมไทย จนเกิดแรงบันดาลใจ ร่วมกันสร้างสังคมที่รุ่งเรืองด้วยคุณธรรม อันจะนำไปสู่ ความพากเพียรและศานติอย่างแท้จริง”

คัดจาก “พิธีกรรมสืบชะตา” โดย ขุติ มณฑล กรุงเทพธารกิจ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๓๗

คำกล่าวเปิดหัววรรณคາ

ของ หม่อมราชวงศ์สายสวัสดิ์ สวัสดิวัฒน

ณ อาศรมวงศ์สันทิโนวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๓๗

เรียน ท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน

ดิฉันขอขอบพระคุณเป็นอย่างมาก ที่ให้เกียรติมีอันมา เป็นผู้กล่าวเปิดหัววรรณคາในวันนี้ จุดประสงค์ที่ตั้งอาศรม วงศ์สันทิโนวันนี้แต่แรก ก็เพื่อจะให้เป็นที่ส่งบ่มร่มเย็น ให้ผู้ที่ต้อง ออยู่อย่างแօอัดขัดเบียดเบี้ยดแน่นในเมืองใหญ่ของสังคม วัตถุนิยม อันเดินไปด้วยการแข่งขัน รีบร้อน รุ่นวาย ได้นำ พักผ่อนทั้งกายและใจโดยการสัมผัสกับธรรมชาติ มีเวลา พิจารณาตนเอง เพื่อคลายความเครียด ความกังวล และการ คิดมากเกินไป วันนี้ คิดถึงรู้สึกประทับใจมากที่ได้มาระหว่างน้ำอันว่างเปล่า ปลูกอะไรไม่ค่อยจะขึ้นเมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว กลับไปคุณไปด้วยตัวนี้ไว้ ทั้งไม้มีคอกและไม้ผ่อนนานาชนิด แล้วเขียวขี้ คงจะร่มรื่นใจ

บัดนี้ เราได้หันมาให้ความสำคัญกับการสร้างuhnวนการ ทางเลือกใหม่ในสังคมไทย หลอสมุควรณคາที่จะมีพิธีเปิด ในวันนี้ จะเป็นศูนย์พัฒนาทั้งในด้านวิชาการและจิตใจ เป็น ห้องสมุดรวมหนังสือที่จะพัฒนาแนวความคิดในด้านต่างๆ เป็นที่สำหรับทำการสันคว้าวิจัย จัดสัมมนา การอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นของกันและกัน ฯลฯ

ในขณะเดียวกัน เราจะต้องไม่ลืมว่า การเข้าใจอย่าง intellectual จากการศึกษาวิชาการ ไม่ใช่อย่างเดียวกับการ เข้าใจด้วยการรู้สึกทั่วปัญญา อาการนี้จะมีมนุษย์เงินเพี้ยนที่ต้อง ทำสำนึกริภานาโดยเฉพาะ ไม่มีรายการพุคุยหรือสอนทบทานใน ห้องนี้ จะมีแต่กิจกรรมเพื่อการพัฒนาจิตให้ก่อเกิดสติปัญญา ทางธรรม เราจะได้ลิ้มรสความสุขสงบ เข้าใจการเป็นไป ของชีวิตอันแท้จริงได้ ก็ต่อเมื่อจิตได้มาสู่จุดเงยหน้าและนิ่ง โดยไม่เหลือไปคิดตามอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดทั้งหลาย หวังเป็นอย่างยิ่งว่า หลอวรรณคາนี้จะนำประ ใจชนอันมี คุณค่าแก่เพื่อนมนุษย์และธรรมชาติทั้งปวงดังที่เราพูดกันอยู่ เสนอว่า การจะช่วยโลกให้ดีขึ้นได้นั้น เราจะต้องเริ่มต้นด้วย การพัฒนาตนเองก่อนอื่นได้

ประกาศแจ้งความ

การประชุมพุทธศาสนาสันกิสัมพันธ์เพื่อสังคมนานาชาติครั้งที่ ๗ และโครงการที่เกี่ยวเนื่อง

ในระหว่างวันที่ ๒๗ ก.พ. - ๒ มี.ค. ๒๕๓๘ ทางพุทธศาสนาสันกิสัมพันธ์เพื่อสังคมนานาชาติ (พสส.) จะได้จัดการประชุมประจำปีขึ้น เพื่อเป็นการพูดประหารว่างามชิก เพื่อแลกเปลี่ยนปัญหาและหารือความร่วมมือในด้านต่างๆ เพื่อแก้ไขพิษภัยจากการพัฒนาสมัยใหม่และบริโภคนิยม คาดว่าจะมีผู้มาเข้าร่วมการประชุมทั้งหมดจากหลายสิบประเทศ การประชุมครั้งนี้จะจัดขึ้นที่อาศรมวงศ์สันนิห์ นครนายก

อนึ่ง ก่อนหน้าการประชุมครั้งนี้ คือระหว่าง ๒๐-๒๔ ก.พ. จะมีการจัดรายการแยกต่างหากออกมานอกจากนี้ การนำเสนองานนิพนธ์และการวิชาการ รวมทั้งการสนทนากลุ่มย่อย ในหัวข้อเรื่อง “หันมิกสังคม” ในฝ่ายของไทยนี้ ศาสนาที่สำคัญที่เข้าร่วมการนำเสนอทบทวนนี้คือ พระสันติคิโรกิจุ จากสวนไมกุบพาราม อ.มัตตสุมาลี ภูลิสิงห์ และ อ.สุลักษณ์ ศิริรักษ์ ที่เหลือล้วนเป็นผู้ชำนาญการในหัวข้อนี้จากนานาชาติ อาทิ Robert Aiken Roshi จากสหรัฐอเมริกา พระคุณเจ้า Teruo Maruyama จากญี่ปุ่น ฯลฯ

และภายหลังการประชุมคือ ระหว่าง ๓-๒๔ มี.ค. จะเป็นการจัดการอบรมและทัศนศึกษาเรื่อง “การพัฒนาจากทัศนะแบบพุทธ” โดยเป็นความร่วมมือระหว่างอาศรมวงศ์สันนิห์ พสส.และสมาคมนานาชาติเพื่อนิเวศวิทยาและวัฒนธรรม อันเป็นการสัมมนาพร้อมกับการคุยงานพัฒนา เนื้อหาหลักของการอบรมจะพุดถึงเรื่องแม่แบบการพัฒนาแบบตะวันตกในเอเชีย ผลกระทบของบริโภคนิยมต่อวัฒนธรรมพื้นบ้าน บทบาทของการท่องเที่ยว ความสำคัญของศาสนา และความรับรู้ ตลอดจนการพัฒนาที่เป็นทางเลือกจากการพัฒนาระยะหลัง วิทยากรที่จะนำการอบรมครั้งนี้ได้แก่ อ.สุลักษณ์ ศิริรักษ์ และ Helena Norberg-Hodge ซึ่งเธอเป็นนักสังคมวิทยาและนักเขียนสตรีผู้มีชื่อเสียงมาก ล่าสุดได้เขียนบันทึกถึงผลกระทบของการพัฒนาสมัยใหม่ที่มีต่อชนชั้นแบบบรรพกาลของชาวลาด็อก ซึ่งอาศรียอยู่ตอนเหนือของประเทศไทยเดิม และได้รับการแปลแล้วเป็นภาษาไทยชื่อว่า “อนาคตอันก่อแก่” (ท่านที่สนใจวิทัศน์นั้น ว่านาเยินดีที่ทางอาศรมวงศ์สันนิห์ได้จัดทำวิทัศน์เรื่อง “อนาคตอันก่อแก่” นี้เป็นภาคภาษาไทยแล้ว สามารถสั่งซื้อและขอรายละเอียดได้ที่ อาศรมวงศ์สันนิห์ ศูป.ณ. ๑ อ. องครักษ์ จ. นครนายก ๒๖๑๒๐ โทร/โทรสาร ๐๒-๕๕๖๑๕๙๙)

จากปกหลัง

สมเด็จพระมหาโพธนัท เป็นหนึ่งในสี่ขององค์พระสังฆราชในประเทศไทยกัมพูชา คุณปการอันสำคัญของท่านคือการพยาบาล ธรรมรักเพื่อสันติภาพ และการยุติสังหาริมหัตถในประเทศของท่านเอง และในโลก

บางคนเรียกงานท่านว่าเป็น “มหาตมา คานธีแห่งกัมพูชา” ทั้งนี้ เพราะจากในต่าง แดน ท่านได้พยาบาลธรรมรักเรียกร้องให้ทุก ฝ่ายยุติสังหาริมหัตถมากกว่าสิบปีแล้ว โดย อศัยวิธีการบนฐานแห่งอหิงสารมเนื้อ สังหาริมหัตถในกัมพูชาประทุขึ้นในปี ๒๕๒๑ นอกจากความเสียใจที่ท่านมีต่อชะตากรรม ของประเทศชาตินั้นเอง ท่านยังได้ดำเนิน โครงการ โดยประสานงานกับคณะสงฆ์ และหน่วยงานต่างๆ ของไทย เพื่อให้การ ช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนต่อคิลลผู้อพยพที่ หลังไฟลเข้ามาทางชายแดนด้านตะวันออก

ในกัมพูชาเอง ท่านได้นำธรรมยาตรา ที่ประกอบด้วยทั้งพระภิกษุแม่ชีและมารา婆 ทั้งชาวกัมพูชาเองและจากชาติอื่นๆ ผ่านพื้นที่สังคมมาแล้วสามครั้ง โดยหวังจะจะ บันทึกขอทุกฝ่ายให้ด้วยการใช้ความรุนแรง ต่อกัน

ปัจจุบันในขณะอายุได้ ๖๖ ปี ท่านอยู่ ระหว่างการนำธรรมยาตราเพื่อสันติภาพและ ชีวิตจากญี่ปุ่น ที่จะข้ามมาบังเอซียและสิน ศุลที่ประเทศไทยเพื่อร่วมรำลีกวรรณ รอบครึ่งศตวรรษของสังคมโลกครั้งที่สอง

บูลนิธิโภมลดีมกวง

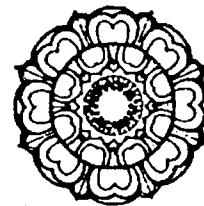
ร่วมกับ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ขอเชิญฟัง

บูลนิธิโภมลดีมกวง

ประจำปี ๒๕๓๗

๔๙๗๗๗๗๗๗๗๗๗๗

โดย คุณทองดี โพธิย่อง

บุญม้ำสตรี บ้านหนองก้าว ว.สารคี จ.เชียงใหม่

กล่าวเปิดโดย คุณตี Bowman ตีเหตัน
กล่าวปิดโดย ว. สุลักษณ์ ศิรรักษ์

วันพุธที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗

เวลา ๑๖.๓๐ - ๒๐.๓๐ น.

ณ หอศิลปวัฒนธรรม (หอเล็ก)

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พบกับ

การอ่านบทกวี การแสดงพื้นบ้าน

ดนตรีพื้นบ้านล้านนา

นิทรรศการผลงานปาฐก

ออกร้านจำหน่ายสินค้าของกลุ่มศรี

หนังสือและสินค้าทางเลือก

จากองค์กรพัฒนาเอกชน

การเป็นสมาชิกจดหมายข่าว ເສດຖະກິບ

ชื่อ..... นามสกุล.....
 ที่อยู่ (วัด / บ้าน) เลขที่..... หมู่ที่..... ซอย.....
 ถนน..... ตำบล..... อำเภอ.....
 จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....
 บอกรับเป็นสมาชิก [] ๑ ปี (๔ ฉบับ) ๑๐๐ บาท เริ่มต้นฉบับที่..... ถึงฉบับที่.....
 [] ๒ ฉบับ (๘ ฉบับ) ๒๐๐ บาท เริ่มต้นฉบับที่..... ถึงฉบับที่.....
 [] ตามกำลังศรัทธา..... บาท/ปี
 สั่งจ่ายโดย [] ธนารัตน์ [] ตัวแกล้งเงิน [] เช็ค [] เงินสด
 ในนาม นายพิพพ ฤคุณอิทธิพงศ์ คณะกรรมการศาสนาเพื่อการพัฒนา (ศ.พ.พ.)
 ๑๗๕ ช.วัดทองนพคุณ ถ.สมเด็จเจ้าพระยา เขตคลองสาน กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐
 ธนารัตน์ สั่งจ่าย ป.ณ. คลองสาน

ໃບບອກຮັບເປັນສມາຊິກອຸປະມັກ

[] ด้วยพระองค์ที่ผู้ขัดทำให้สมควรจะได้รับจดหมายข่าวสืบยธรรมอ่านเป็นประจำ
[] มองให้อีกๆ ตามชื่อที่อยู่ข้างล่างนี้

บัณฑร อ่อนด้า

กล่าวได้ว่านายบัณฑร อ่อนด้า ได้ทำคุณประโยชน์ที่สำคัญ ๓ ประการ คือ

(๑) เป็นนักวิชาการ ที่ไม่ได้อยู่บนยอดของชาัง หากค้นคว้าหาความรู้จากมวลชนแล้วนำสู่รายถูรผู้ยากไร้ ชี้งับว่าหาได้ยาก ไม่แต่ในเมืองไทย

(๒) เป็นผู้ที่มีบทบาทชั้นนำในการพัฒนาเอกชน แทนทุกหน่วยงานการพัฒนาดีอีกเชื้อฟังเขา เพราะเขามีใจเป็นกลาง ไม่เข้าข้างใคร ไม่หันคนใดคน ส่องฟ้ายที่ตรงกันข้ามกัน ก็มักยินยอมให้นายบัณฑรเป็นผู้ไก่ล่อกลีเยาขัดเย้งหรือพิพากัน น่าเสียดายที่ผู้นำในองค์กรพัฒนาเอกชนหลายแห่ง เคยร่วมงานเขียนงานพิมพ์ และมีไมตรีจิตมิตรภาพกันเป็นส่วนตัวอีกด้วย

(๓) นายบัณฑรเป็นพุทธศาสนิกที่มีความรู้ดี ทั้งทางด้านปรัชญาและปฏิบัติ เคยเป็นเบรษฐ์และนักศึกษา มหาวิทยาลัย แต่มีหัวใจในทางก้าวหน้า ไม่ถูกความเป็นอนุรักษ์เห็นว่ารึ ไว้ให้ดีของย่างแคนๆ โดยชอบหา กับเพื่อนชาวไทยและชาวต่างประเทศที่เป็นคริสต์และมุสลิมตลอดจนศาสนิกนิกรอื่นๆ อย่างเสมอ บ่าเสมอ ให้ล่อย่างกว้าง อย่างให้อภัย และอย่างเข้าใจ ลักษณะต่างๆ ของเพื่อนที่มีลักษณะต่างๆ ไปจากตน

ในสมัยที่ทำงานร่วมกับหน่วยงานของฝ่ายคริสต์นี้ คริสตศาสนิกนั้นๆ ให้ความเคารพนับถือ และไว้เนื้อเชือใจมาก อย่างควรที่พากเกราะเอาเยี่ยง

ข้าพเจ้าเองรู้จักและขอบอกบัณฑรนานาน มีกิจกรรมร่วมกันในองค์กรพัฒนาเอกชนหลายแห่ง เคยร่วมงานเขียนงานพิมพ์ และมีไมตรีจิตมิตรภาพกันเป็นส่วนตัวอีกด้วย

ในโอกาสที่กัลยาณมิตรผู้นี้มีอายุครบ ๕ รอบนักขัต จัดเป็นมงคลวาร ข้าพเจ้าจึงขอร่วมแสดงความยินดีด้วย และทราบว่าจะมีผู้เขียนข้อความต่างๆ รวมเป็นหนังสือเพื่อเป็นเกียรติ จึงนับว่าได้ใจยิ่งขึ้นไป เชื่อว่าจะมีครต่อให้เขียนอะไรๆ ศรุดีในแห่งนี้ที่แตกต่างกันออกไป

สำหรับข้าพเจ้าเห็นถึงความคิดเด่น ๓ ประการดังที่กล่าวมา คณอื่นๆ กงเห็นต่างออกไป และเมื่อได้รวมข้อเขียนนั้นๆ เข้ามาเป็นเล่ม ก็จะได้รับทราบถึงมิติที่ต่างกันขึ้น ช่วยให้เห็นนายบัณฑรในฐานะที่เป็นคนทั้งในแนววิรังแนวอนและแนวลึกและถ้าจะให้ดี หนังสือชื่อนี้คงไม่มีแต่ถ้อยคำที่ศรุดีเท่านั้น ควรจะมีถ้อยคำติด วิพากษ์วิจารณ์ อย่างที่เรียกวันนາทให้เข้าตัวรู้ด้วย จึงจะดี ใจได้เกิดมนติการ แก่ไปปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้นไปเรื่อยๆ ยิ่งในยามปัจจุบัน มนุษย์เราควรรุ่งความดี ความงามและความจริง ยิ่งกว่าในมัชภิมวัย

หวังใจว่าถ้อยคำสันๆ ที่เขียนให้กับกัลยาณมิตรเรื่องนี้ คงมีประโยชน์ไม่ได้กับเข้าของวันเกิด หากกับมิตรสาข ของนายบัณฑร อ่อนด้าทุกๆ คน ถ้าเขากันนั้นต้องการจะพิจารณาถ้อยคำนั้นๆ แล้วนำความที่เป็นคุณไปประยุกต์ใช้ ส่วนว่าจะได้ไม่เป็นที่พอใจ ก็อย่าไปนำพา กับมันเลย

ส.ศิรภกษ

๒๗/๑๑/๗๗

ขอเชิญร่วมบริจาคปัจจัยเพื่อสนับสนุนการจัด
ถาวร ถนนหนังสือ ฉบับเสียงธรรม หนังสือเพื่อ
การจัดโรงเรียนพุทธศาสนาโดยการประยุกต์ธรรมให้สมสมัย
แก่พระภิกขุสงฆ์ในชนบทท่ามไกล

ถนนหนังสือ ฉบับเสียงธรรม มียอดการพิมพ์
ครั้งละ ๑,๐๐๐ เล่ม ซึ่งมากกว่าครึ่งหนึ่งของยอดพิมพ์ใน
แต่ละครั้ง จะด้วยความพระภิกขุสงฆ์นิจ หังที่เคยเข้าร่วม
กิจกรรมกับบุคคล แล้วที่ไม่เคยเข้าร่วม แต่มีความสนใจ
และขอหนังสือมา

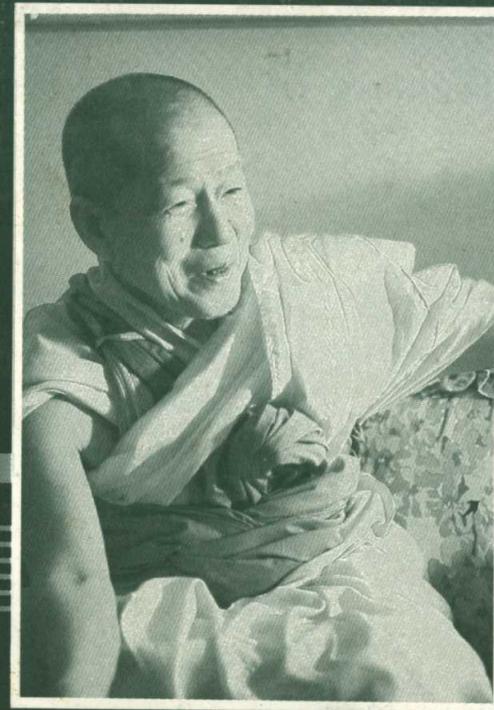
ต้นทุนการจัดพิมพ์ (รวมหักค่าจัดส่ง) ครั้งละ
ประมาณ ๓๐,๐๐๐ บาท ได้รับการแบ่งเบาจากสมาชิกที่
เลื่อนชั้นไปถึง ๒๐ % ของสมาชิกหักหมด

กำบูญวันเกิด กำบูญบ้านใหม่ กำบูญวันพระฯ

หากท่านมีจิตศรัทธาที่จะร่วมกันจัดโรงเรียนพุทธศาสนา
โดย “การให้ธรรมเป็นทาน” ตั้งนี้แล้ว ขอได้รับเป็น
สมาชิกอุปถัมภ์แก่บูชาพะภิกขุสงฆ์ตั้งกล่าว เพื่อที่
ท่านจะได้มีหนังสืออ่านเป็นประจำ

สมาชิกอุปถัมภ์เสียงธรรม ฉบับที่ ๒๕

๑. แม่ชีทองเพียร แก้วเนตร สำนักงานสันติ ดอนยีพรอม เพชรบุรี	๔๐๐ บาท
๒. พระวิสิทธิ์ ศรีลาวงศ์ อุดรธานี	๑,๐๐๐ บาท
๓. พระครุเกษมธรรมรังษี วัดสุทธาวาส สุราษฎร์ธานี	๔๐๐ บาท

สมเด็จพระมหาโมengนังคลา
แห่งกรุงกัมพูชา

អ.វ.វ. សែងយោ និស្សី សមเด្ធរម្យ ជាបរមាណត្តូលេខ ក្រមព្រះស្ថៀតុនិត្តម្ព័ន្ត^៤
ជំខុងទី ធើមចំង់បោនាថរមាណត្តសនិទ្ធិ និងប៉តនី